

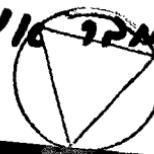
סינמטק תל אביב

כתב עת לשוני קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

- אמי דין • קינו • פליני
 - גרבו • אבו • פאוקר
 - קוולה • תשקיף • תכנית
- תכנית סינמטק ת"א לחודשים 09/85- אוק' 85

① סרטיים : מרכז
גלאיון ג'וגראף 1985
ספואגי וואנטאג' # 24

② מדריך סרטיים
ספואגי וואנטאג' 1985

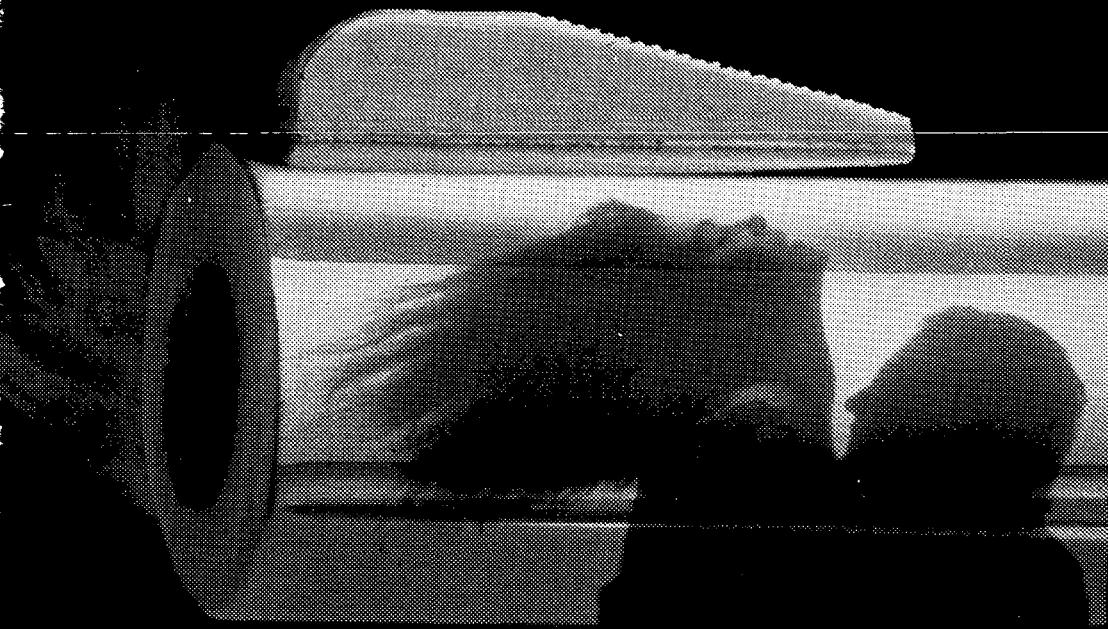
ח'ים טופ
ב'רמן בהמשכ'

בקrho - בנותי קולנוע "לב"

גלוונזפילים בע"מ מציגים

קשה לדצוח" בפעם הראשונה. אולם אחר כר זה...

תרכיז קאנזה חאנזה

Blood Simple

סרטם של זאל ואיתן כהן טמגון גטס פרנסיס מק'דормנד
בקולנוע "גורדון ומחזוש" ת"א

הוֹלָנְדִיָּה

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

קורא יקר,
לכתבעת המופיע אחת לחודש
שימים שבעיה חמורה: האקטוארי
ליות. במצב הנזול בו נתון ענף
הקולנוע. בישראל, כאשר קשה
לדעת אלה סרטים יוצגו בעודם
שבועיים, כל נסיוון לנחש מה
יקרה בעוד חודשיים, הוא בתחום
הנבוואה בלבד.

צרייך עוד לזכור שבבולמוס
התקשורתינו בו אנו חיים, הופעת
כל סרט שהוא אך כמעט יוצאה
דופן, מלאה צורות של מאמראים
בעיתונות היומית ובמוספי השבת;
תמיד קיימת הסכנה שהקורא שי-
החולט כבר בדיונים על אותו
ושאן, עירף ממנה לפעמים אף
בטרם ראה אותו.

זאת הסכנה של אמא תמיין,
בין דפים אלה, סייר מלא על כל
הסרטים שהוא רואים לבך. הדוג'י
מא הטובה ביותר הופעת הגלוון הזה.
דווקא לקרה הופעת הגלוון הזה.
סרטו החדש של וודי אולן שוננת
ההיר הסגולה אשר על דעת רוב
חברי המערצת, הוא אחד הסרטים
המעניינים ביותר של השנה, אם

לא המענין ביזור, צרייך היה
להגיע להפצה בישראל, לקרה
התחלת החודש אוגוסט. מאחר וכך,
סבירנו שהתקיחסות לשרטט, בהרח'ה
בה, בחודש ספטמבר, לא תהיה
עוד לעניין. אבל הנה, רצח המול
- תאריך ההפצה נידחה, ועם
סגירת העיתונות נראה שישול בספ-
טEMBER. אבל אנו כבר סגרנו. לא
נותר לנו אלא לקורת שרטטו של
פיטר בוגדאנוביץ' מסכה יצליה
עד כדי כך, ששושנת הקיר הסגו-
לה, הסרט שצרייך להפוץ את
מקומו על מד' קולנוע שף, ידחה
עוד ועוד. עד לגליון הבא. ואז
ונכל בשקט להקדיש לוודי אלן
את המקום הרואיו לו.

4 אסי דיין השתכן, אחריו
שהופיע בסרטו של איתן גריין, "עד סוף המשחק", שי-
מקצעו - שח肯 קולנוע.

6 ביבר מדבר על כתיבה
מקראית, חסיבה קולני-
עית, הפקה ישראלית, והפש-
רות שעושים בדרך.

13 יום הולדת למיטוס בן-
80. גרטה גארבו בעיני
עיריציה בכל הזמנים ואותה
שהיתה חברה למצוע.

18 להראות ולא לבקר -
זאת סיסמתו של הבמאי
פרדריקו פליני, המשתמע מ-
בריו ומסרתו הכלולים בתכ-
נית הסרטים.

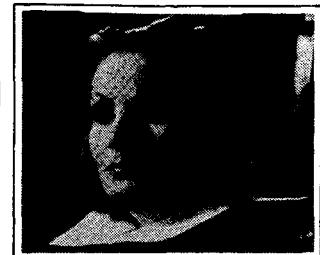
23 יומן הסרטה של הבמאי
אלן פארכקר המתנה בו
צורותיו עם מצלמה שסרבה
לעוף כמו ציפור, כפי שדרש
מננה התסריט.

28 הקולונל ואני - אישטו-
ריך שחריתוסות אובי-
בורו סרטו האחרון "קולובל
רדל" בסצ'ופרני במדים.

29 הגיגים - על "קולובל
רדל", "האמט", "תרגיל
לרציחות פשוטות" ו"זרים".

38 תשקייף ביקורת

40 תכניות סינמטק תל-אביב, עיריות ת"א.
שם ספטמבר - אוקטובר
1985.

גארבו

סינמטק, כתבת עת לענייני קולנוע.
בhzוצאת סינמטק תל-אביב.
גילון מס' 24.

ספטמבר אוקטובר 1985

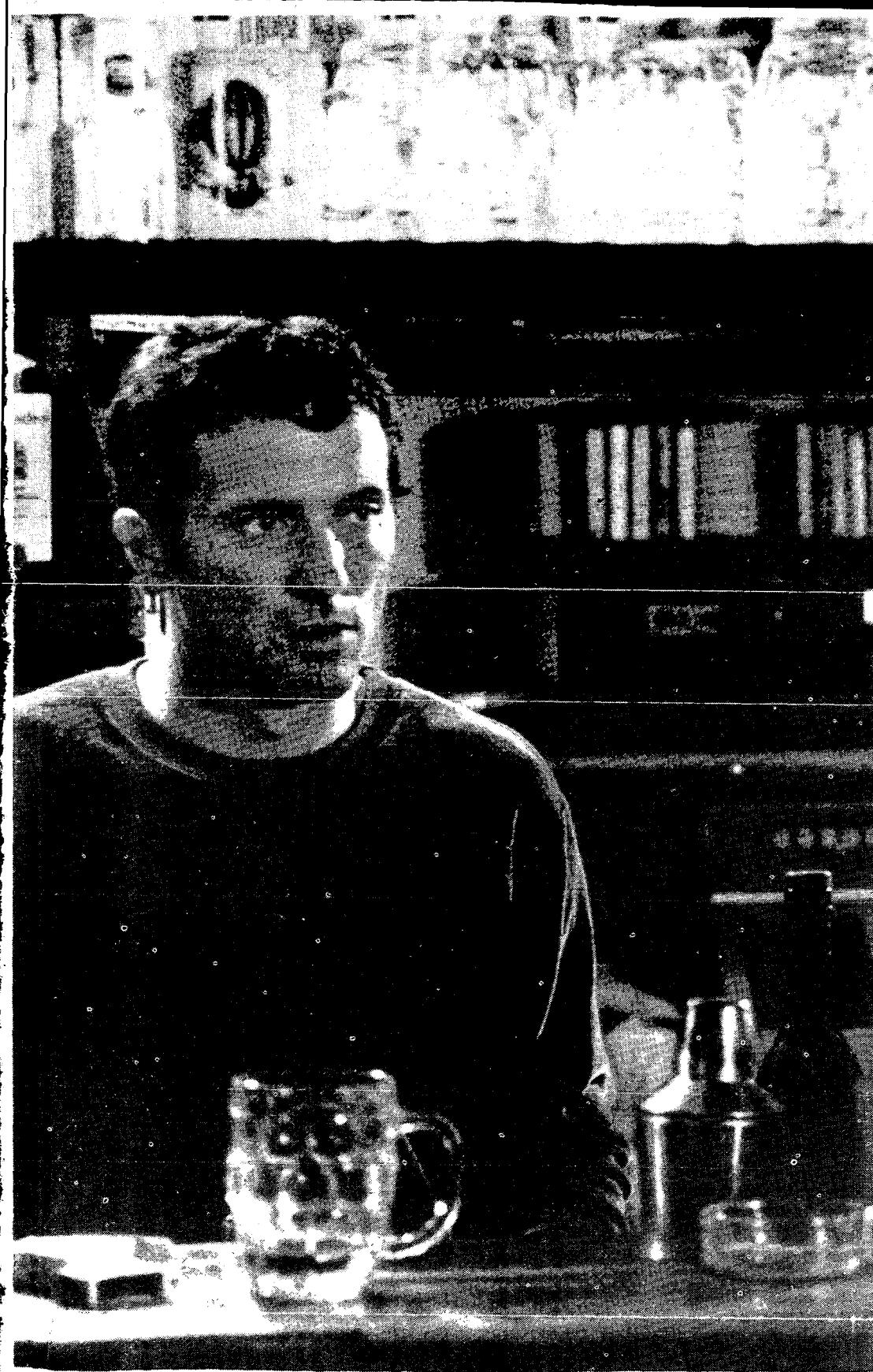
עורכת: עדנה פינרנו
מערכת: אלון גרבוז (מנהל
סינמטק ת"א), צביקה אורן, גידי
אורשר, יוכן הירש, דני ורט,
שאל שירין, מאיר שניצר, דן
פינרנו.

תער: דני ורט.
סידור והפקה: תירוש בע"מ,
טל' 03-444959.

ביצוע גראפי: רונית גבאי.
תוכנינה: נורית צרפתி.

בחותם המערכתי:
סינמטק תל-אביב, עיריות ת"א.
טל' 03-438131.

בחותם הסינמטק: בית מפעל
היפות, הפטמן, 3, ת"א.
כל הזכויות שמורות למו"ל.

עד סוף המשחח

הkolonou לא צבר מספיק שעות בכדי לקבוע הגדרה ל-'שחקן kolonou', אבל אני בטוח שההאמפרי בוגרט ועד להאריסון פורד הולכת ההגדירה ומפתחת. הצירוף הזה שבו אתה מלהוק קרוב לעצמך ויחד עם זאת מביא אותך משקל, וזה הצירוף שרק הקולונου מסוגל לעשות אותו משהו.

ב-עד סוף הלילה של איתן גריין התנהל דיאלוג טוב בין לי לביון המסר. תחושת הכישלון הבסיסית של הגיבור התאיימה לו, תחושת החומרה והתחותה העירופלי ביחס לעתיד התאימו לගריין ולוי. כמובן אני מוכן לקבוע, כי ליהוק של סרט זאת חצי העבודה. אתה נוטל סיכון, אתה מהמר, לא על החרazon, אלא על האישיות. על המרחק בין האיש שבחורה לבין התסריט,

על מבנה פניו, צורת חייו וחיתו הריבורי שלו. איש לא נמצא במקומו. כל אחד עם ה'מוסקבה' שלו וגוריאני מתהלך כזומבי בין החיים, עושה תנועות של ניהול וסידור, אבל בתוכו זעקה איזו ריקנות ואליה הוא נופל בדאייה איטית דרך אבויו. דרך הבארים, דרך הנשים ודרכ הצלב.

הkolonou מתקשה לעכל את שחkniah התיאטרון. הם מבאים אתכם איזו 'פוזה' שהוא חיונית על הבמה ומשקרת על המסך. בארץ אין מספיק kolonou בכדי לסייע אתה שחknim באופן שניתן יהיה לדרש מהשחקן את הכאരיזמה שמנחת על פניהם של ג'ק ניקולסון, קלינט איסטוווד וקטלין טרנר.لنן השחקנים הישראלים נוחים לקומדיות, היכן שבין כה וגאה נידרשת איזו מתאמורפהזה בתנועה, בחיתוך הדיבור וכו'. מעתים הם השחקנים הישראלים המסוגלים יותר על המאנירלה, ההמצאה, החיקוי, הכהילו... משחק. מעתים עוד יותר חיקויים ומהליך יותר דמיות הוא הרכבי-אמן. פה לא מדובר על בשרון שלפי זה שעשוה הקולונוע, הדומות שבסרט ביחס של אחד על אחד.

לפני עד סוף הלילה השתתפתי במאחורי הסורגים. נוכחות 'המשחק' בסרט השתוללה. השחקנים ייצגו עדות, עמים, סיט�אות וטראיאוטיפים. השחקנים עשויים זאת בקשרו רב ובהתאם לדרישת הבמאי שנוכחו גברה על כולם. אם איתן גריין בא מן הספרות, אורי ברבש מגיע מלהפגנה. איתן גריין מಡכא את השקפת העולם לטובת הפרקים והפסוקים. אורי ברבש מסיר את כל אבניא-הנגף בדרך אל ההשכפה. העבודה עם גריין מניחה שאתה

עד סוף הלילה הוא סרט שמהmia לשחקן. דרך הסרט הזה הבנתי את כבודם העצמי של אנשים כניקולסון וקאסאבטס שלא טרחו להוכיח כי הם גם מקבת וגם הגיבן מנוטראדים. הם יודעים, כי הקולונוע דורש מהם להישאר בטוטיotorיה האישית שלهما והם יודעים כי יש בזה קשי ויחוך. הקשי שבחשיפה, בהליכה הלולינית על החבל שבין הדמות לעצם. והיהordan בכר שאין להם תחליף. האמפרי בוגרט חזיר על עצמו בעשרות סרטים ממשום שהוא הביאו אליו אישיות שחkniah את המסר ואת הקהיל (שהאמין לכל אחד מהסיפורים). השחקן השריאלי, לעומת זאת, פוחד מהטבעי, הושש כי לא יאמין שהוא מסוגל לנوع בין סוחר קנדונים אצל ליאן לבין ומיר פופ במחזה אנגלי. הוא פוחד, בעצם, מkolonou שיחשוף את המרחק בין התיאטרון לבין חייו.

שיחקתי במשלושים סרטים, ביימתי שמונה וכתבת עשרה, ורוק בעט, אחרי עד סוף הלילה אני מעז לרשום את המילה "שחקן" בטור מקצוע בדרכון.

אס דיין, يول 1985

אס דיין בסרטו של איתן גריין "עד סוף הלילה"

רומן בונדר

גידי אורשר עם יצחק בונדר

יצחק בונדר חשב לראשו שני כובעים. כובע של סופר, מן המוכשרים שיש לנו בישראל, וכובע של מבקר קולנוע, מן הוותיקים והמסוריים ביותר בארץ. באחרונה, נוסף לו כובע שלישי, כאשר סיפוריו הגיעו לביר הקולנוע, שעה שהוא עצמו משתתף בczורה זו או אחרת, בהעברותם משפט המלים לשפט התמונה. איך מסתודה אדם עם כל-כך הרבה כובעים, במיוחד כאשר כובע אחד עשוי לנוגס מתחום המchiaה של כובע אחר? גידי אורשר, שותפו למיקרופון ולסולמות ב"גלי צה"ל" מנסה לביר זאת עם יצחק בונדר.

מאה ועשרים פעם והיה ליה קהל שאהב זאת. אח"כ היה עיבוד של שמוליק הספרי לסיפור "אליקובן שושן", עם חברות שחקנים צעירים. חוץ מהערות שהעתרתי להם, לא כתבתי להם דבר. וכשבשוו "קהייר, פברואר, 78" עם אריה אליאס, נסיוון לעשות את אותו הדבר שעשה שאולי. כאן היו כמה דברים שהיצה ציריך לשנות ואני כתבתי כמה תיקונים, והאמת היא שאני לא יודע אם הם השתמשו בערונות או לא. עד כאן הנסיוון התאטሪלי שלי.

כשאתה כתב מסריט אתה לוחץ על סוויז' ומתחליל לחשוב קולנווע?

ובקולנווע?

הקשר עם הקולנווע הוא הרבה יותר רחב מפני שקדום כל אין בארץ הרבה מסריטאים. שנית המוצע הוא על כל סרט שנעשה, עשרים וחמשה לא געשים. אני יכול לתת לך שביעים דוגמאות של פורוייקטים שאני לא היתי לוקח על עצמי עבשים. למשל באים שני מפיקים ואמררים, שמענו שאתה בחור מוכשר אוزو בוא לפגישה איתנו. ובפגישה ישבים עשרים אנשים שהשקיינו בסוף וכוכב השניה התוון המוכשר באותו זמן, מיק בורשטיין ריש בתוון. אמרם לי שהם מקבלים את האובגיה "שלוט", מוקם לחמשים איש בשיטת לארא"ב ויאפשרות לצלם סרט ורוצים לעשות מהזומר - אתה יכול להביא מהורתיתים רענון לאיזה מסריט? זאת כМОבן הוזדמנות שלא חוזרת הרבה פעמים. בסוף התפוצץ העסק כי אחד המשקיעים הביא בסוף והשני צ'ק ללא כסיסי, קריגל בארץ. או דוגמה אחרת, מהסרט "מצור" שהיתה בעצם מהמי יילדים שלג. הרעיון היה של גילה, אלמגור, ובתקופה שלפני שתת הימים היינו ישבים שלושה ערבים בשבעה בדי לנטות ולעבד את הרענן למסריט. אני היתי יושב בבית וכותב סצנות שלמות ומבייא אותן אליה והיא הייתה מאשתת ופוסלת ומתווכחת ובסופו של דבר היה לנו כמעט מסריט. וזה פרצה מלוחמת שש הימים ואחריה בא. במאי

שאללה: האם בתהlixir כתיבת הספרות אתה לוקח בחשבון את אפשרות העברתו למדיה אחרים, לתיאטרון או לקולנוע, למשל?

תשובה: לא, אבל אני מוצא אחריו הכתיבה בדברים שהם בפרש קולנוועים. כאשר אני כותב סיורים אני בטוח במאת האחים ש愧 אחד לא ריצה ולא יתענין בהם וואין שום סיבה לעשות מהם סרט. הם עוסדים על משיר ספרותי למגורי וקשה להתחלם תרגום קולנווע. אפילו היתה לי כוונה כזאת, קרוב לוודאי שבמהלך הכתיבה היא השתבשה מפני שכוונה כזו מגבילה. אבל כדי לזכור שהדברים נכתבים בראשו של מישחו שראה אחד מתוך שלושה סרטים שנוצרו בעולם ומכאן בודאי שיש לו אוריביציה קולנוועית.

מה גבול הנאמנות שאתה דרש בין היצירה הספרותית והעיבוד הדרמטי שלה?

בשעתה כותב מסריט או מעבד מיצירות שליל ומכתבים של אחרים - אתהaalilo לוחץ על סוויז', ומתחיל לחשוב קולנווע, להסביר מה מיותר ומה הכרחי ואיך לתרגם את המילים לתמונות. אני זכר כשרוי זהה עשה את "שליטה ימים וילד" - קמה צעה גודולה של א.ב. יהושע שלאי-אהב את העיבוד של אורי זהה לקולנווע והוא לו בודאי נימוקים צודקים מבינתו. אבל התפיסה שלו, במשמעותו שבכל אופן גדול על קולנווע, מתעסק עם קולנווע וاكتפי לקובלנווע, היא אחרת לגמרי. אני כМОבן אציג מאר אראה ספרו שכבתבי ואהבתו מוחמץ לחלי טין בקולנווע, אבל אני הרבה יותר ליבראלי. הערך הספרותי של הספרות שלי עוזם או לא עוזם בפני עצמו, יש לו הקיים ממש ומכאן והלאה אלה כבר התחולות חדשות.

עם זה, היה לך לשור הדוק מואוד עם כל נסיבות העיבוד שעשו לא היה חתום עליהם. העבודה שאתה לא היה חתום עליהם.

אם אתה מתכוון גם לעיבודים אטראליים, או לא בונול. למשל ב"ניקול" ב"חבימה", שהיה הנסיכון הראשוני. זה היה נסיכון די מר, מכיוון שהבאמי שעשה את ההציגה הזאת, שלא היה ישראלי, ידע לצטט כל מילה וכל אותן בסיפורו שלג, אבל לא דע להסביר בדיק איך הוא הולך לעשות מזה תאטראן. אח"כ היה "קהייר" של אלכס פלג, הצגה שאותה ביום יצחק שאולי, שם הוא פשו לחק את הספרות ועריך אותו על פי ה滂נונת התאטראלית. בעיני זה מאוד מצחן, וזה הולך

גורד שחקים, למיטה חנינן ובchanינו מודפיים, ובקומת הקרקע סופרמרקט מודרני עם כל מיני מחלקות וגם שם יש פעילות ולמעלה יש מסדרדים, וגם שם שמה. ולמטה, לגלי המגדל, שכונת נווה-צדוק עם בית קטן ועם הבעל של עלייה מזרחי, אריה אליאס שצועק לה לעמלה "מה לשיט על האש". גולן אמר: "יוצא מהכללי", ולקח אותה, עוד תסריטאי אחד, אלכס מימון שמת בינתיהם, ועוד תסריטאי יהודי שעבד בסרטים גרמניים. נסענו למלון "דולפין", שהיה מחוץ לעוננה, וקיבלו חדרים מלכותיים והיינו יושבים ליד בריכת השחיה המלאה מים וריקה מאים. מנהם היה כותב וככל אחד מאיינו היה זורק רעיונות, קופץ למים, עושה שחיה וחוזר והוא היה יושב וכותב. ככה ארבעה ימיט טוביים מאוד. מכל זה יצא תסריט. לסוט היה אמרו להיות צוות יצא מהכלל: יוסי בנאי, אורן זוהר, אלברט חזקיהו, שמוליק קראוס, זיו רודן ועדנה פלידל מבוגן. השיבו את כולם במשרד של מנהם גולן והוא קרא להם את התסריט והם שכבו על הרצפה, משומש שהתרטט היה גודש המון בדברים מכל מני קומדיות מטופות. אחרי שכולם צחקו הילך גולן וכותב הכל מחדש במשר יונאים. מה שאנו העצנו היה רק הבסיס, וככה זה גם בראה. התוצאה הייתה עצקנית נורא, ובאמת אין שם אפילו מלה אחת ממשלי.

היו הרבה פניות לעבד סיורים שלרי?

כמעט כל סיור שופיע בספר "שקיעה כפרית", בספר "האיש ממש", סיורים "מאראץ רוחקה". החל מסטודנטים בחוג לקולנוע באוניברסיטה או בית צבי, דרך תיאטרות שונות וכלה בហאים שנובים. יש אפילו סיורים שעובדו כמה וכמה פעמים. "רומן זעיר" - בהמשךם "(שם המקור)" רומן זעיר - שונה מושם שאחד מסדרטי "אסקסימנו למון" השתמש בו) יכול להגיד את הקשיים הללו. הסייר עמד על הפרק בטלוויזיה וperlolo היה אמר לו ביבים. אבל הוא התמהמה. בסוף תינוקה שmagala פרש רצח. אחרי 400 הצגות הוא בא ואמר לי, שהוא רוצה לעשות מוה סרט. בשם ההציגה אפשר היה להשתחש, כי עליזה מזרחי זה שם שלו, אפשר לקחת פחות או יותר גם את הדמויות שעובדו בעברית וגם את עדנה פלידל. אסור לקחת את הסייר וצריך סייר חדש לאMRI. מה עושים? למחמת באתי אליו בהצעה. בדיקת תאורת התקופה גמור לבנות את מגדל שלום וזה היה אז חידוש. אמרתי לגולן: תאר לך

טאטרון צער ומכשור לארץ בשם ג'ילברטו טופאנו, והמלחיט מי שהמלחיט שהוא צריין לבאים את הסרט הזה. אבל התסריט צריין הטענו לעבור שינוי על פי המצב שהשתנה, ובשתה הימים השינוי היה גדול ומהותי. התחילו לעבוד והתרטט קיבל אופי שונה לאגמי, בנוסח הוויידויים האישיים שנגה פרטם דבר גולדשטיין "במעריב". אני התחלה תי לעבוד בינויים על תסריט אחר לאודיק עם דוד פרלוב, ודין בזאמוץ קיבל עליו את "מצור", למרות שזכויות נשמרו. גם סיורים של עבורי אגלול דומה.

מה מכל הדברים שעבדת עליהם יצא בסוף לאור?

יצא דבר אחד שאני לא כל כך אהה בו אבל אני יכול להגיד שאין שם מלאה אחת ממשלי: עליזה מזרחי של מנהם גולן. גם זה סייר יפה. אני עבדתי במשרד יחסית הציבור של מנהם גולן בתקופה שהוא עשה את "מצוצע קהייר" ואת "פורטונה". באותו תקופה התידדתי מאד עם גולן, וזה היה לי לרווחץ אח"כ, משומש שהוא לא דבר איתי עשר שנים בגלל ביקורת רעה שכחתי עליו.

על כל סרט שנעשה - עשרים וחמשה לא נעשים.

היה לו תאטרון שהוא קרא לו "טאטרון השדרה" והוא לך מהזה בולוורדי אנגלי, קומדייה, והperf או תה להצלחה ענקית עם עדנה פלידל. זה היה סייר של ערוץ תינוקה שmagala פרש רצח. אחרי 400 הצגות הוא בא ואמר לי, שהוא רוצה לעשות מוה סרט. בשם ההציגה אפשר היה להשתחש, כי עליזה מזרחי זה שם שלו, אפשר לקחת פחות או יותר גם את הדמויות שעובדו בעברית וגם את עדנה פלידל. אסור לקחת את הסייר וצריך סייר חדש לאMRI. מה עושים? למחמת באתי אליו בהצעה. בדיקת תאורת התקופה גמור לבנות את מגדל שלום וזה היה אז חידוש. אמרתי לגולן: תאר לך

הסרט הגמור ואני יכול לומר באותה מידה
שאניagemri לא בטוח שהדברים שהורדו לא
היי עוזרים לסרט הגמור. דוגמה: האגיבור
הוא עורך דין מצחיח בביתו ועшир עם כל
תנאי הרוחה האפשרים אבל הוא מעשן
סיגריות "סילון" שהן הזולות ביותר. ברגע
מסויים, הוא מבادر את ידידו השר, שאינו
מוציא את הסיגרים שלו, בסיגריה באתא.
השר משתעל ושאל אותו: "איזה חרא אתה
מעשן?". כעבור שעה בסרט מישחו אחר
עיר לו מהשו על זה. יכול להיות שחלק
מהדברים לא יכול היה להיכנס ויכול להיות
שהחלק מהדברים שאני ציטתי להעברי לא
תלמיד נקלט. וזה המצב גם לגבי דמיות. אצל
האויריה הייתה יותר דחוסה, היתה יותר
אלימות ברוחבות. בכל פעם שהאגיבור היה
יוצא לרוחב הוא היה נתקל באליות אבל
משום שהוא משוריין בהיכלותן שנ ואין לו
מגע שוטף עם הרחוב, הוא נדרם מחדש
מהדברים האלה. יש חשיבות גם לאופי של

אחד המשקיעים הbia כספ', השני - צ'ק ללא כיסוי, כרגע באיז.

שחנון שתרגם את התסריט ולדעתי טופול
עשה **בأن** עבודה נחרתת. אולי זה התפקיד
הטוב ביותר הוא שעשה עד עכשוו, תפקיד
שהוא יכול להזדהות איתו. טופול תרגם
והזין את הדמות שלי לדמות שהוא ראה
ובמרקחה זהה אני חשב שהוא לא פגע בתוצאה.
הדמות שלי הייתה יותר ממססת, יותר רגישה
לvolent ולא כל כך מרוכות סביב עצמה, אבל
זה בהחלט לגיטימי לחת לה פרשנות שוניה.
בסה"כ העבודה על הסרט הייתה עבודה
מאוד קשה, בה הרבה פעמים אמרתי לעצמי
שהרבה יותר כדי לכתוב לעצמי, להפיק
לעצמי ולביבים לעצמי, מאשר לעשות את זה
לאחרים. כי בעבודה ספרותית אתה מילך

לכד שככל מחקת הדrama התפרקxa אחריו
שלוש שנים בהן לא עשינו כלום. עוד חזר
לටטרון ואני קיביתי פתואם טלפון מגיל
шибא, מפיק ישראלי לשעבר שגמר לעשותות
סרט הוליוודי גדול עם קנדייס ברגן לחברת
"וורנר" בביומו לינה ורטמילי, הוא רצה
לעשוה סרט אמריקאי גדול מהסיפור הזה
שליל. נוצר קשר והוא שילם אופציה. הוא
הלה לשמות מפרוסמים מאוד. למשל לפדר-
רייך רפאל, של "דארלינג" ו"פטוליה". אבל
הסרט הראשון של שיבא בכשל כשל טוטא-
לי. עובדה זו שינתה את כל המצב והוא יצא
מהסרטים. אחוריו התחליל לעבוד על הסרט
מייה לויינסון שהיה אז באלה'ב והוא התקדם
למצוב של השגת כסף ואפיילו שחקן ידווע-
לאונרד נימוי. מייה לקח את התסריט שכת-
בתה לפדרוב ועבדתי עליו אחים'כ עם קוטלר
אבל גם זה נפל. אחים'כ נסעתי מהוליווד, מאחד
וכשחזרתי היה פניה מנהליה. גם הוא שילם על
שהיה שחקן בקמרי. גם הוא ראה שלא האציג
אופציה אבל בסוף ראה שלא האציג לעשות
משהו מספק והוא יותר. עוד ננטש שוב
לבעזין החילט לעשות את הסרט.
לאיציך קול והצליח ל凱שו לעניין את
טופול. ברגע שטופול הסכים, החליט קול,
דרניינו גולן גלבוס, ללבת על זה. אבל אחרי
שסיכמו את הדברים, הם יצאו מן העניין
באותה דרך לא ברורה בה ננטסו. אבל מיד
במקום נכנס לתמונה יצחק שני שזכה
להפיק. כאן התחללה העבודה שליל. חשבנו
שהగירסה הינה השנה היא יותר מדי שקטה,
מינורית מאוד, ולסיפור המקורי צורף סייפור
בוסף, פוליטי. בסיכומו של דבר התסריט
עתה הרבה מכך קיצורים. הרבה כתבתי תסריט
שמתקדם לרחוב ולעולם, הרבה מאוד דמו-
יות, הרבה מאוד אירופים, הרבה מאוד
מצבים שצרכיהם בעצם לבש דמיות ותחליך
של חברה שנמצאת בכו לחץ מחמיר. התקופה
בבהחרתי הייתה התקופה של 1977 בחודשים
האחרונים של שלטונו המערק עם כל הסימנים
הראשונים של אלימות בשטח ושל פצת זמן.
רשל יחסים עכורים ושל חוסר סובלנות.
הגיבורים הם בני דור הפלמ"ח ומלחמת
העצמאות שהיו אזגיבורים גדולים שבאמת
ניסו לעשות הרבה והלא הצליחו להגשים את
מה שבעצם רצוי. למשל ראש המשלה דאן
רבינז, או יגאל אלון. זה היה צריך להיות
סיפור אהבה על רקע פוליטי מאוד מיוחד.
התסריט המקורי, אם היו עושים אותו, היה
במשך כשבועיים וחצי, והוא התקצר לשעה
וחצי. אני יכול לומר שאני מאוד אוהב את

בוא נחזור אחורה ל"עתליה". גם כאן, לפחות על פני השטח, לא היה לך בעשיה אבל התייחסת לסרט כアイו היה התינוק שלך, הן משומ שזה מבוסס על סיפור שלך והן משומ שהבת שלך, גלי, שיכקה בו.

בסך הכל גם הסיפור הזה הוא מאד אופייני לסרטים ישראליים. עקיבא טבת כתב ליל מכתב בשתיית בארה"ב ב-79 והציג את עצמו כסטודנט המסיים את לימודי באוניברסיטה תל אביב בחוג לקולנוע. הוא כתב שהוא וחברו שלז, צביקה קרכבר, רצים לעשות עיבוד של עשר דקודות לטיפור כעכורות גמר. הם ביקשו את רשותי ואני נתתי להם, בתנאי שלא יעשה בזה שום שימוש מסחרי. כשחוותי הם פנו אליו שוב ואמרו שלמרות שלא עשו עם הסרט דבר הם רצחים לקחת מרכיב אחד ממנה ולעשות דרומה לטלוויזיה. אמרתי להם שאין כבר כמה אופציות על הסרט ואני חשב שהזיה בזבוז לחת אותו טלוויזיה. הם הלאו וחשבו והחליטו לעשות מהו חסריט באורך מלא. עד שהסרט הגיע להסטרה, הם כתבו כארבע או חמישה גירסאות שונות בהן ניסו להתמודד עם בעיית הזמן. הסרט המקורי עסוק בתפקיד של ארבעים שנה בחיותם של איש ושם לא רצלו רק זמן זמן זמן, קרונותוגית או בפלאש באק. כל הדברים האלה נראו להם מלאכרי חיים או מקטועים. הרעיון שלהם, בගירסה השלישית אני חשב, היה לקחת את הסרט בעלה של עתליה הצעריה שהיתה בת עשרים כשהbicורה אותו, ולהעביר אותו עשרים שנה מאוחר יותר. הבעל כבר מתחילה היתה כשהיא היתה עוד צעירה והקשר שלה הוא עם בחור צעיר עבר את מה שעבר בעלה בסיפור. זה נראה לי. אה"כ. היו בין השאר בעיות עם דיאלוגים ועם אפיון של דמויות. במקביל לכתיבת התסריט הם ניסו כל הזמן לגייס מושיעים. בעצם הסרט הזה במעט לא נעשה כי הבסיס שלהם היה מאה אלף דולר שהובתו לעקיבא טבת ע"י בן קיבוץ שלו שעابر שהשתחרר בעסקי מסעדות וכשהוא צריין היה לחת את הכסף המשמי היתה מפולת הבנקים והוא לא נתן. אבל על סמך הכסף שלו היו כבר השקעות נספות. הסרט נעשה במעט מאד כסף ולוכתו. אני צריין לומר שלא רואים את זה עלי.

הם היו מבאים כל גירסה לאישורך? אני לא יודע אם לאישורי אבל לשמעית ההערות שלי והם התחשבו בהערות הללו.

יחיד. אתה כותב, העורך יכול להעיר לך על דברים לשוניים אבל אף אחד לא מתרבב. אתה מפרש את מה שאתה רוצה, לטוב ולרע, אתה מקבל אה"כ על הרוש או שאתה מקבל מוחיאות כפיהם. סרט, זהעובדות צוותה, אנשים וברים מעורבים בעשייה. למשל שחקן שפטאים לא הולך לו להגיד משפט מסוימת שביעיניך הוא משפט מפתח והוא מחליף אותו במשפט אחר, ש抬起头 קשה מאוד או איום גורא. זה היה נסיוון מעוניין אבל קשה מאוד כתבתי, בסופו של דבר מדובר בתסריט שאני כתבתי, ממן גרוו חקלים ניכרים מאוד. אבל מה שנשאר, בוצע פחות או יותר כפי שהיא כתוב. פחות או יותר.

אם הם יכולים לעשות מורה ביום חמישי, הם יכולים לעשות האמלט ביום שישי.

ומה לגבי יחסים בין במאי ותסריטאי המעורב כל נך ביצירה שלו?

תראה במקורה הזה עוד קוטלר היה מערוב בעניין כבר זמן רב. אנחנו ידידים מזה שנים ועבדנו על כמה דברים עוד קודם לכן, אבל עם זאת העבודה הייתה קשה מאוד שהוא התעקש על כמה דברים שהוא ראה אותם כנכונים ואני התעקשתי על דברים אחרים. בסופו של דבר אני לא יכול אפילו להגיד שזאת היתה פשרה ביןינו. היו דברים שהוא קיבל והיו דברים שהוא לא קיבל ועה את מה שהוא חשב לנכון. כשןכنتי לאורם לראות את הסרט בפעם הראשונה, ערד ועם מוסיקה, אחרי שראיתני קטעים וראפ קאטים, ההרגשה שלו היתה כבדה. אבל כשיצאתי הייתי מאוד שבע רצון וזה אפילו ריגש אותי. למורת שהיו חסרים לי קטעים שהוצאו מהסרט. בסופו של דבר, עשו ברור לי זהה באמת הסרט. של במאי יותר משזה סרט של תסריטאי.

הairyut הקולנועי המרכזי של השנה

חול המועד סוכות
30 בספטמבר - 3 באוקטובר

פסטיבל הסרטים הבינלאומי בחיפה

40 סרטים מ-20 ארצות
4 מוקדי הקרנה

ממיטב הקולנוע החדש, קולנוע בינלאומי צעיר, סרטי תשקיף,
סרטים שיוקרנו במהלך השנה, הקולנוע הישראלי,
סרטים קצרים וסרטים עלילתיים.

לחברי הסינמטק מבצע מיוחד למכירה מוקדמת
4 כרטיסים במחair של 10,000 שקל בלבד
בקופת הסינמטק בית מפעלי הפיס, תל אביב

הבטח את מקום לסרטים האיכוח מראש -
והמנע מהתורדים הארוכיים בזמן הפסטיבל!!!

לעידוד סרטוי איכות ולמעשה הכרחנו את המפיקים להמשיך בסרט כי להם היה נוח מادر לכתוב - לא הצלחנו. האמת היא שיחסית לכל מה שהסרט עבר אני היתי שבע רצון ממנה. שוב איבדתי כל קנה מידה אבל בשחרורת הוקן בחיפה ופתח את הפס-טיבל, התגבותה שהוא קיבל הינו מעלה ומ עבר למאה שמייחדו ציפה. אשר למעורבות של הבית שלי, היא לא באה ביזמת כי לא חשבתי שהיא יכולה להתאים. אבל היא נראתה לבמאי. האמת היא שזה גם מצא חן בעיניו למרות השותה דמות עיטה לא מושיפור. בסיפור הבית היא דג קר ודוי מושיע ובaanotta אהבה וכואב ביחס לא טוביים אבל מתוך דמות עיטה לאמה וזה היה הרבה יותר ספוגטאני משומש גגלי לא חשוב ולא חשבה להיות שחקנית. כל הדברים הללו יצרו מעין סרט משפחתי.

בגל חוסר תקציב ובגל הפקה גרעה מאוד, הסרט נדפק.

אתה חושב שתביים פעם את הסרטים שלך?

האמת היא שרציתי לבאים את "רומן זעיר" בחזרה אליו האופציה מארה"ב. הרבה מהחברים הטובים שלו, שהם אבשי קולנוע הביטחו לייעץ ולעוזר ולבנות פroduקצייה ולשמש כעוזורי במאי ומנהלי הפקה ומפיקים. אבל אני חששתי קצת, למרות שהסרט היה צריך להיות ב-16 מ". לבסוף, פשוט בשביב לראות אם אני מסוגל לכך, השבתי לקחת את כל ההצעות שמרתחשות במצוון "תנובה" (במקרה היו שלוש כליה), ולבנות מין סרט של רביע שעבה בשם "שלש פגישות" עם שני השחקנים ראשיים, פשט כדי לראות איך זה יוצא. אם זה טוב, כך השבתי, עירוך את זה, אקבל תמייה לסרטים קצריים ואל' עם זה למשקיעים. היו לי אפילו שחקנים, אילן דר ואילנה רובינא, וכתחתי את ההצעות מחדר בדי לנשות לבנות את הסרט אבל אז באו ■ והציגו לי את קווטר ויישרט אחר.

עם זאת, כשהייתי צרייך לאשר, לפני ההסתה, את התסריט, היו שם דברים שלא מצאו חן בעיני. ומכיוון שלא היה כבר זמן לשבת ולבסוף, שיניתי על התסריט המודפס דבריהם שלא נראה לי מבחינת סגנון ולשון ודורר של דברו. ניסיתי לאfine יותר. שלכל אחד היה הצעב שלו ושם הדיבור יהיה טוב יותר. שניתתי גם את הדמות של הסבא והחוותי אותה למקור בזקן סנלי ולא כמו חלוץ ציוני צלול אבל אוור בוטל. לא הכל הגיע בלבד הקולנוע, כי היו להם אליזם של זמן וכטף. חלק מדברים הם צילמו, בغال חוטר כסף, רק פעם אחת, כמו את הסצינה החשובה ביותר הסרט לדעתו, סצנת הסיום של עתליה ואביה. הם צילמו את זה פעם אחד בלבד מושם שהמפיק עמד להם על הראש ופחד שזו יעלה יותר מדי כסף. אח"כ כשהם גמרו את הסרט הסתבר שהפסיקו אותו באמצעות העצילומים והיו עוד עשרים אחוז שלא צולם. השחקנים התפזרו ורק אחד רחץ וחץ חזרו להשלמות. גם לזה לא היה מספיק בסף והם עשו את ההשלמה בעשרה אלפיים דולר עם מצלמת כתף. כך למשל, החלק של יוסי פולק, החבר בקייבוץ שיש לעתליה פרשה איתו, שהוא חלק מאד חשוב הסרט, ירד כמעט לגמרי. אני כתבתי להם סצינה שצרכיר היה לצלם בחוץ, בלי תאורה, בלילה, סצינה שצרכיה הייתה לעלה מאתים דולר והוא לא צולמה כי לא היה תקציב. חלק גדול מהסרט הורד אח"כ בעררי זה. וכך קרה גם עם דברים אחרים. מה שאני רוצה לומר זה שבגל חוסר תקציב ובגל הפקה גרעה מאוד ולוחצת הסרט דפק. אי אפשר היה לדרש מימוש התסריט משום שכל המאבק היה שימושיו לצלים ויגמורו את הסרט.

אני שומע סיפור של מחויבות של לסרט שבעצם לא הייתה צריכה להיות.

תראה, בסוף של דבר, כמה הזדמנויות יש לך לדברים שכתבתם יהפכו לסרט? יש כאן גם דבר רצף. חמישה שנים לפני שהסרט צולם משחו יצר איתך קשר ואתה המשכת אותו ואתה יעצת לו והדרכת אותו והוא ניסתה לעשות את שאמרת. אחרי חמישה שנים שהוא השקיע כלכך הרבה מזמן גם מכספו כדי לכנסות אופציה, אתה לא יכול לעמוד. אבל יום לפני שאמרו אקשן ראשון, פרץ ריב בין המפיקים והבמאי והם החליטו לפטר אותו. אחרי שהוא השקיע בזה מכספו ומדמו. אז אני התערבתי בוה עם ברוך דינר מהקרן

סיפורה של ידירות
אמיתית ומופלאה.
חויה קולנועית בדירה.

סרטו של
אלאן פארקר
(אקספרס של
חצota, תhilah)
על פי ספרו של
ויליאם וו'רטון
בכיכובם של
מתיאו מודין,
ניקולאס קיג'

מוסיקה:
פיטר גבריאל

BIRDY בילדוי

בכורה ארצית: קולנוע "פריז", תל-אביב
9.30 - 2.00 - 4.00 - 7.30

הספר בעברית בהוצאת זמורה ביתן

כאותה עת
כאותה עת

עיריית תל-אביב-יפו

אירועי נופש פעיל וספורט

שעת כושר בחוות גורדון ובספורטק שדר' רוקח החל מ-20 ביולי

התעמלות מוזיקלית למשכימי קום

חוות גורדון ימים א,ג,ה בשעות 6.30-7.15 ספורטק שדר' רוקח ימים ב,ד,ו בשעות 7.15-6.30

מחול אירובי

חוות גורדון ביום ב,ד בשעות 18.15-17.30 שבת - 10.45-10.00 ספורטק שדר' רוקח ביום ג,ה בשעות 19.00-19.45 שבת - 20.15-19.30

(במסגרת פסטיבל ספורט לכל המשפחה)

- הכניסה חופשית -

גארבו בת 80

את מה שאתה רואה בנשים
אחרות מאשר בഗילופין אתה
מוצא בגארבו כשאתה פיכח. היא
אשה המכילה את כל הבהירות
המפעמת בהזיות המסקליין של
אלדוס האקסלי. לראות אותה זה
להציג דבר מה שהוא מלא חיים כמו
פרח או קפל של משי, לא מהושב
ונחדר. כשהיא מכוספת בידי
התלבבות הקיום, היא מעניקה לכל
צופה את מה שדרוש לו: רוחב ליבת
הבלתני נדליה.

מtower מאמר של קנת טינן על גרטה גארבו
ב-SIGHT & SOUND אפריל-יוני 1954

היא הייתה רולס רויס עם מטען של מחלקה שנייה (טסרטית) וללא נהג (במאי). אם הימים הראשונים בדרכו כלל שהסרט הוא אמנות. בדרך כלל הם היו שרטה לא היו אמנות. בידור בסרט נע, שאפילו חלקיים של המעצב האמנותי, חלקיים זהריהם של האנרגיה הנאניבית של הסרטים המוזיקליים של וורנר או את מופעיו

בסוף פلم שואלים על גארבו

בשנת 1981 יזכיר באירוע השה קנית השודית אינגורייד ברגמן, לעונן הסרתת סדרת הטלוויזיה אולדה, שעטירה הגתה להיות הופעתם של האתונאים מכל המעלמות. בראשה בדוחה מנגינה, פאנם בה שאל שירון שעזני להעלות בפניה, בין הש�ר גם את עניין בת ארצת המפורשת.

ל מעזה אמר חשותי לחזיר בפניה את גארבו ביוון שקראי. באחד הספרים שטרוטמן דזוקא על גארבו, שאינגורייד ברגמן לא תלהבה מעולם מן הנראש הזה, "שיטוות" היא ביטלה את חששותיו בחירות, "למה אנשים חושבים שאני מתרגשת, מנו הנחשא הזה? מודיע אני צריכה לך באראבו". ברגן מציתה עצמה סייגריה (היא חורה לעשן בגל החפה) וממשיכה, "ガַרְבּוֹ וְאַנִי נְפָשָׁבָנוּ בְּעַמְּתֵדֶרְנִים, אֲנִי הגעתיך להולוור כאשר היא היתה לך ראת סוף הקאריריה שלה שם, אינני יודעת אם כבר או חשבה על פרושה...". "ガַרְבּוֹ לא אהבה את דיווד או טולוני. משוט שחוודה כי הוא רוצה לעשות ממנה גארבו שגיה גארבו הgingua להולוור בכחוות עצמה (בבון לווייה של מורייס טטלר - ש. ש.), ואילו אוותי הביא להולוור טולוני. שתינו, היינו שודית ורבים חשבו שאיני אליה התשובה של מהחמי מגם לארכו. זה שעשע אותי שם חשבו נך אני שברתי ואבי עדין סבורת שארכו היהת האולה מוביל. היא תמיד דעה מה היא רוצה ומה אינה רוצה לעשות ולא תחת השבח באיש...". באשר האישה אינגורייד עם בעלה הראשון, פטר לנדרטום, להולוור,

ג ב"גברת עם הקמליות". אתה יכול ממש לראות אותה עושה זאת, לחוש את הרגע המוסיים שבה נשמהה הנאה ונושת את גופת המקסים. למרות שרוברט טילמור נושא אותו רגע נאות דרמטי מאד, אתה פושח עליו. פניה של גארבו הן שמעסיקות אותך. הן מנסות לאחزو בר משך כל הסרט ואו ברגע מותה אתה תפוס לחלווטין, אתה קשור למירות שנראה שיקח לך זמן מה למות, תוך שהיא מודדה ומوعדת מהמיתה לכטא ובחורה. אלו פנים נפלאות. התארה והצילומיים המתוחכמים חושפים את מבנה העצמות הנשגב, מוכחים לך שלמשיכתן המתעתעת יש יסוד מוצק. הן שטרוקטוריות, ארכיטקטוניות ולא כפי שפחת ואולי האמנת, דבר מה פרי המציאות.

מתוך ביקורתה של סטיליה אגר על "הגברת עם הקמליות"

באותם המאים בעריכת אליסטר קוק

(1937) GARBO AND THE NIGHT WATCHMAN

ג אין אם הייתה אחות, ברובו גוע או תמיד סקס שימושנה ומאבד את גשמיון. היא המטפורה המשלמת לסרט ההוליוודי, הכוחה הגדולה של הקהילה הקדושה של הרומנים האמריקניים, שבו הסקס מומר לאחבה, הגוף לרווח והחויה בת החלוף לחסド ניצחי. סום דבר איינו כפי שהוא בראה. הסבל כshawisms ומבייעים אותו בעדינות שבוע, איינו יותר סבל אלא אמונות, הסמל של הסבל. האגר שהיא אוחבת חשוב פחות מואהבה עצמה. אין זה מקרה שהగברים שהופיעו לצידה היו חלשים או הפכו לבתים נראים, משומשכדותם היא הכללה יסודות של שני המינים ואלה מהות האהבה עצמה, עד כדי השתלטות על הבד בול. גארבו הייתה יותר מדי כובבת בכדי שתשתתבע במאיה-זוק. כתועאה מכך היא השתתפה כמעט מiad סרטים טובים. למרות זאת היא ביצחית, משומש שבאופן אינסטינקטיבי הבינה את הטריק של להיות פסיבית באופן אקטיבי, להיות הכל לכולם ונזהרה להציג את דמותה האמיתית מהורי האיג'ג' שלה.

מתוך ספרה של מולי האסל (1974) FROM REVERENCE TO RAPE

ג אמר על סרטייה שהם היו SO GARBO VEHICLES אבל היפן הוא הנכון, זו הייתה גארבו שנשאה את סרטייה.

התבוסטה באופן חזק גם על סדריק גיבונס, המעצב האמנוני של מ.ג.מ., ועל גילדברט אדריאן שיעיך את תלבושותיה. באורה מסוים היא התרבות יותר באימג' שללה יותר מאשר באימפקט של סרטיה.
מtower ספטו של ריצ'רד קורלייס: (1974) GRETA GARBO

ה יה לה כשרון שرك שחknim מעטים ניחנים בו. בקהלואוף היא יצרה את הרושים והאשליה של תנועה גדולה. היא הייתה מנעה את ראשיה קלות וככל החדר היה מתעורר לחיים כאלו שוחשים במצב רוח עז. תנועה נחרת... אתה זוכר ב"గברת עם הקמליות" שהגבר גורם לה להרים את המניפה שלה? כשהיא התכוופפה היא ביצעה את אחד הדברים הבלתי נשחחים ביותר. היא ירדה כמו רקדנית... איזודורה דאנקן... היא הניפה את המניפה למעלה בסכל התנועה ווצעה מבלי שהיא כופפה את בריכת. זה היה בלתי צפוי ויחד עם זאת הייתה בזה יופי טהור. הפלטויות של גופה הייתה נפלאה.

מtower ראיון עם הבמאי ג'ורג' קיוקו שער ריצ'רד אוברסטריט ב-1964 נכלל בספר בערך אנדרא סאריס: (1967) INTERVIEWS WITH FILM DIRECTORS

ה בעיה בשעורים אndlיווה של גארבו היא שאמבהה במוגה במתוטש שלה, והמיתוס שלה מתחילה על הקולנוע שיציר אותו. סצנת המות העמורתה ב"גברת עם הקמליות" הופכת את הקולנוע לפסל. הקולואוף בחרטום הספינה ב"מלכה קריסטינה" שוטה את הפרספקטיבה של הצלם ומעביר אותה משקיפה בד הקולנוע אל אטיות בד הציר. ללא היחרונות שקיים במנירוז האואנגרדי של הקפה צילום הסרט, גארבו עוצרת את זרימת התמונות על המסר תוך שהיא משעבת את זכרונו של הצופה. לפיה המביך משחית את הרגליו של המבקר המחמיר ביתור. אחרי הכל הרי אמן הkulonu מתעסקת במונטאז', תנועות מצלמה, יחסם מרובים, פוקוס עמוק וקומפוזיציות של תמונה, אבל מה הן כל אותן הטעצויות של במאות לעומת גארבו, או גארבו לעומת הבמאות. בוא נאמר בפשטות ובאופן נחרץ - גארבו הייתה תמיד הבמאית של עצמה.

מtower מאמרו של אנדרא סאריס GARBOMANIA 25.6.64 VILLAGE VOICE

האיימה של יוניברסל. מולי האסקל כתבה שגארבו הייתה מסוגלת להישרד אחרי במאיים טובים ורעים ואחרי פרטנרים גבריים רעים או יפים. להישרד אולי, לששיג אורי לא. הטרגדיה של גארבו הייתה שיחסה הקרים הקרים ביותר לא היו עם במאי גדול, או אפילו תסריטאי סימפטטי, אלא עם הצלם ויליאם דניאלס שצילם את כל סרטי ההוליוודים מלבד אורבעה. היא

שאל שורין

ה היא שלחה לכארבו, בעצה בעלה, זו פרהום. "לא בಡי שיזה מתח בונינס" טען הבעל. גארבו ענתה בambilik שהיא תשמה לפונש אומה את המברך אבל המברך הגיע באיחור אחריו שברגמן עזובה לזמן מה אח העיר. מאוחר יותר היאטספרט, פגשה בבמאיר אשו' קיזוקה. יז'וּהה הקרוב של גארבו אשר אמר לה כי גארבו שלחה את המברך רק אחרי שבדרקה וגיילחה שברגמן שוב איננה כמו קום ועל כן לא תוכל להיענות להזמנה. קיוקור המשיך וסייע שגארבו לא הייתה מזונה, נפשית, לפגשה בזאת. "אני לא יודעת لماذا, אבל גארבו פחדה ממנה. אני מועלם לא רציתי להיבנס לנעליה. שלנו, הינו זותר שמלה של זו. אבל בהוליווד אהנו תמיד למcker להל אגידות וסיפורים. בנויה שגארבו הייתה מושפעת מהם וחבל מאד שזו הייתה בך".

ה רגמי פגשה סוף סוף את גארבו במשכבה הוליוודית. זו תקופה הפג'י שהזחירה ביניין. "דיברבו על דא ועל הא..." זא נזורת. "באיזו שפה שוחח חט", שאלתי. "באנגלית, במנון" השיבה ברוגמן, ללא היסוס. "אנני יודע מדרע פרשה. אני חשבתי שהוא לא היה ממסוגת לשאת את הרעינו שטרט משלה בכסל ("האשה הווינציאנית" - ש.ש.). אינני יכול להסביר אותה. זו איננו יכול להסביר איך שחקן נורמלי מסוגל בכלל לחשוב על פרישה. תואר לך, האשה הזאת לא עבידה ארבעים שנה! אתה יודע מה זה ארבעים שנה? בלי עבודה לא עבודה, לא התהתקנה, לא הביאה ילדיים לעולם אני מード מרהמת עליה. אונבי יודעת אם זה היה חלק מן המשחק שלה. אבל אם כן, זה מפקייד עצוב מאד, שלא הייתה מוכנה לגלים בשום פנים ואופן". ■

גרטה גארבו נולדה ב-18.9.1905 בשטוקהולם. הופעתה המוקדמת ביותר בקולנוע הייתה ב-1920 בסרט שודדי בו שימשה כניצבת יחד עם אחותה. מරוכן הופיעה בשני סרטים פרטום שודדים ב-1921 ו-ב-1922. הרשימה כוללת את הופעותיה הסרטים עלילתיים באורך מלא.

גרטה גארבו
ושארל בואיה
ב"مارיה ולבסקה"

בשודרים:

LUFFAR-PETTER (PETER THE TRAMP)

פטר החוזק (1922)

במא: אריק פטצ'ל'

GOSTA BERLING'S SAGA

הSaga של גוסטה ברילינג (1924)

במא: מוריץ שטיילר. עם: לארס הנסון

בגרמניה:

DIE FREUDLOSE GASSE (THE JOYLESS STREET)

רחוב העצב (1925)

במא: גיאORG וילהלם פאבט. עם: ורנר קראוס, אסטה נילסן, מרLEN דיטריך

בארה"ב:

THE TORRENT

השיטפון (1926)

במא: מונטה בל. עם: ריקרדו קורטז

THE TEMPTRESS

המפתחה (1926)

במא: פרד ניבלו. עם: אנטוניו מורנו, ליונל בארימורה

FLESH AND THE DEVIL

הבשר והשטן (1927)

במא: קלרנס בראוון. עם: ג'ון גילברט, לארס הנסון

LOVE

אהבה (1927)

במא: אדמונד גולדינג. עם: ג'ין גילברט

THE DIVINE WOMAN

האשה האלוהית (1928)

במא: וולטר סיסטרום. עם: לארס הנסון

THE MYSTERIOUS LADY

האשה המיסטורית (1928)

במא: פרד ניבלו. עם: קונארד נאגל

A WOMAN OF AFFAIRS

אשת אהבים (1929)

במא: קלרנס בראוון. עם: ג'ון גילברט

WILD ORCHIDS

חלבי בר (1929)

במא: סירני פרנקליין. עם: לואיס סטון, נילס אסטר

A MAN'S MAN

גבר של גבר (1929)

במא: ג'ימיס קרזה. גרטה גארבו וג'ון גילברט הופיעו בתפקיד אורח עצמן.

THE SINGLE STANDARD

קנה המידה היחיד (1929)

במא: ג'ון ס. רוברטסון. עם: נילס אסטר

THE KISS

הנשקה (1929)

במא: זאק פילדר. עם: קונארד נאגל

כל מילון רוסטום

ANNA CHRISTIE

אנה כריסטี้ (1930) במאן: קלרנס ברואן. עם: צ'רלט ביקפורד, מריה דרסלר

ANNA CHRISTIE

אנה כריסטוי (1930) גירסה גרמנית
במאן: ז'אק פידר. עם: תיאו שול

ROMANCE

רומנס (1930)

INSPIRATION

השראה (1931)
במאן: קלרנס ברואן. עם: לואיס סטון

SUSAN LENOX: HER FALL AND RISE

סוזן לאנקוקט: בפלתה ועליתה (1931)
במאן: רוברט מונטגומרי, לואיס סטון

MATA HARI

מאתה הארי (1932)

GRAND HOTEL

גראנד הוטל (1932)
במאן: אדמונד גולדינג. עם: ג'ון אריימור, ג'ואן קרופורד, לואיס סטון

AS YOU DESIRE ME

כפי שאתה רוצה بي (1932)

QUEEN CHRISTINA

מלכת כריסטינה (1933)
במאן: ג'ורג' פיצ'מוריס. עם: מלווין דאגלאס, איריך פון שטרוזהים

THE PAINTED VEIL

הצעיף הצבעע (1934)
במאן: ריינרד בולסלבקי. עם: הרברט מרשל

ANNA KARENINA

אנה קARENINA (1935)

CAMILLE

הגברת עם הקמליות (1936)
במאן: ג'ורג' קיווקו. עם: רוברט טילמור, לינול באריימור

CONQUEST (MARIE WALEWSKA)

מריה ולבקה (1937)

NINOTCHKA

נינוצ'קה (1939)

TWO FACED WOMAN

ASHA DOPRZECOWITA (1941)

במאן: ארוןט לוביין. עם: מלווין דאגלאס

ASHA DOPRZECOWITA (1941)

במאן: ג'ורג' קיווקו. עם: מלווין דאגלאס

פרויקטים לסרטים שלא מושמו:

ב-1924 מורייז סטייל תכנן לצלם עם גארבו את השיפחה מסמירנה, סרט על נערה הנמכרת להרמוני שאמור היה להתרחש בעת מלחמת קרим. ב-1929 חכרת מג. המזינה לבמאן ז'אק פידר לביים את גארבו בסרטה המדובר הרាជון ז'אן דארק על פי ג'ורג' ברנרד שו, כמו כן הצעיה אז לקלר דרייר לביים עם גארבו גירסה מדוברת של השפיכון של ז'אק דארק. שני הגברים שרבו. לאופולד טוטקובסקי הצעיע להופיע בלבד וארבו בטרייטסן ואיזולדה בעת שניהל אותה פרשת אהבים. עם סיום הרומן בין השניהם הושם קץ לרעיון. ב-1939 רושה מג. מג. עברו גארבו את הזכות למאדרם קרי. בסופו של דבר גולם התפקיד בידי גרייד גארדן, גארבו חשבה לשוב לקולנוע בכיסוי מלחמת העולם השנייה. ב-1945 נמסר שהיא מנסה לרכוש את הזכות לאנה לואקסטה. ב-1946 מסר המפיק דיוד אן. סלזניק שガארבו תחלף את איגנץ ברגמן בתפקיד שרה ברגנהרדט. שתי השחקניות לא גילמו את הדמות. הבמאי אלברט לויין הצעיע לה להופיע בתפקיד דוריין גריי. היבמאו ווילאלם פאבסט רצה בה לתפקיד פנולופה וצ'ירץ'ה בגורסתה מוסרטת של אהודויסאה. ב-1949 ביקש המפיק וולטר ואנגר להסיט עונה סרט על חי ז'ירץ'ה סאנד עם לורנס אוליבייה לצידעה בביבויו של ג'ורג' קיווקו. ב-1950 עסק מייסוןביבויו של אה מאהוב וחבר (על-פי אוליבייה עםימה טסיטם בטכניקולור (היאן לא הופיעה מעימה ועם רוזנו בראיי) הוחזים מקס אופולס. אופולס צילם עימה טסיטם בטכניקולור (היאן לא הופיעה מעימה ועם רוזנו בראיי) הוחזים בחנותו של גארבו בתפקיד טרזה מאוילה. ב-1951 הודיעו סאלוואדור דהלי שהוא מכין סרט בכיכובה של דיוויד ליין. פעמים אחדות הביעה גארבו את רצונה להופיע בהמלט או סלומה ובין היתר דנה בביבויו של דיוויד ליין. פעמים אחדות ביעות פיננסית. ב-1963 התהלהכו שמועות על סרט עימה ועם רוזנו בראיי בביבויו של דיוויד ליין. פעמים אחדות הביעה גארבו את רצונה להופיע בהמלט או סלומה ובין היתר דנה עםaldohos האקסלי נאפשר פיקאסו בעוצאתו של אורפואוס. אורסון וולס טענו שהוא כתוב תסריט עבור צ'פלין■
וGarbo: אהבותיהם של דאנוציאו וווזה. כמו כל יתר התוכניות, גם זו, כמובן, לא יצאה אל הפועל.

גזיר את הסינואת

אני רוצה להוכיח מאומה. אני רוצה שהילתי מסוגל לחיות מבלתי לעשותו סרטים. אם יש מי שסביר כי טוב לאדם להתחרط (אני איני סבור כר), אני מתחכרת שלא עשית יותר סרטים. ציריך הiliary לעסוק בכל השטחים של הקולנוע, ללא אבחנה: סרטים תיעודיים, סרטי פרסומת, סרטי ילדים, מילודראמות להציג בגנים ציבוריים...

פדריקו פלני

ב

יום בהיר אחד גיליתי שאני במאי. נדמה לי שאני יכול לזכור בדיוק את הרגע. זה היה היום הראשון לשיח' הלבן. מה שאני עמד לספר עתה, זו האמת לאmittah, לмерות שבכל פעם שאני חזר על הסיפור מז' בוגנבו בי חברויות כאלו זה עתה בדיות אותו מלבי יותר אחד מסרטני. המעשה שהיה בקר: באותו בוקר מצאתי עצמי בסירה שהוביל אותה מוחוף פינימית ינו אל ספינה לבב, שם המתינו לי החזות והשחקנים של השיח' הלבן. עוד לפני שהפצע השחר נפרדתי מרעיתי ג'יר ליאטה, כשכלי דופק וככל נולי נתן בתו החותם מועקה בשל תלמיד לפניה בחינות הגמר שלו. יום לפניכן ניסיתי אפילו ללקת לנסיה ובמוניות הקטנה שלו, לאוステיה, בהגטי במוניות הקטנה של ר' ואחד הצמיגים בה התפוצץ באמצע הדרך. עתה, בסירה, ידעתי שהכל ממתינים לי על סיפון הספינה ויום הדין קרב ובא. באותו בוקר הימי ציריך, לפי התכנית, יצאם ציננה מסוככת במיחוד ובשתפות שני כוכבי הרטט, אלברטו סורדי וברונלה בוזו. ככל שחתקרנו לפניה, הבחנתי טוב יותר בפני המתינים, בפנסי התוארה ובאכזרי התפארה. ואילו אני, לא יכולתי להפסיק לתהות: מה שעשו בכל אלה? לא זכרתי מואמה מן התרבות, הכל נמח מזכרוניليل. רק דבר אחד ידיעתך: שאני רוצה להימלט מן המקומות כל עוד רוחיב בי. אולם ברגע שדרכה lagi על הסיפון, מיד התחלתי לחلك הוראות, לשאול שאלות, לבדוק את מיקום המצלמה ולהתבונן מבעד לעדשה, מבלי ליהיות מודע לסייעות ההתחנחות הזאת או למטרה שאני חפש להציג. בדקות המעות של המסע מז' העשן, פדאנטי עם כל המעלות וכל החסرونות שהערצתי ותיעבתי כל כך אצל במאים של ממש.

ג

אני רוצה להוכיח מואמה. אני רוצה להראות. אני חשב שהייתי מסוגל להיות מבלי לעשות סריטים. אם יש מי שסביר כי טוב לאדם להתרחט (אני אינו סבור לכך), אני מתרחט שלא עשית יותר סריטים. צרי הירתי לעסוק בכל השטחים של הקולנוע, ללא אבחנה: סריטים תעוזרים, סרטי פרסום, סרטי ילידים, מלוי-דראמות להציג בגנים ציבוריים...>.

ד

אני מסוגל להתבונן מן הצד, דרך המצלמה, ומה שמתරחש סביבי. לעוזל עם העדשות. אני חייב להיות באמצע ההתרחשות, לדעת הצלע על כולם, לתנות אהבים עם כל הסובבים אותו. אני

ה

אהוב להיות תייר שzbek במקומ ואני יודע לנוכח בכזה. אם כבר, אני דומה, לנו, שככל דבר מגרה את סקרנותו, שנכנס לכל מקום, בכל זמן, גם אם הוא מסתכן בacr שמשטרה תזרוק אותו מכל המדרגות.

ו

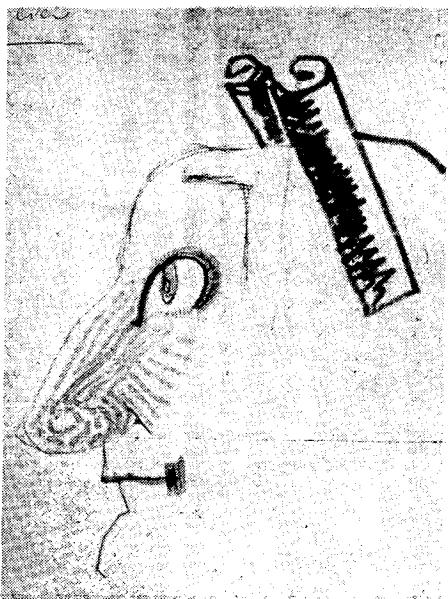
ה קולנוע משול לקרים. סביר להניח שאילילא היה קיים קולנוע, אילו לא פגשתי ברוסלני ואילו הקרים היה עדין כי ותוסס היום כמו בעבר, מושם מנסה להיות גנאה של קרקס גדול, מושם שהקרים דורש אותו שילוב של טכניקה, דיק ואלתור, הנוחוצים בקולנוע. ציריך תמיד להסתכן בבדמים חדשים, למרות שההצהגה מתוכננת עד לפרט האחרון והזרות עליה היו קפניות וארוכות. מובן שיש בקרים דברים שאין להם שום שייכות ליצירת פנטזיה - הא'ירופות, הני מרים, כל החיים. אבל המיווג של יצירה וחימם בעת ובונה אחת, ללא החוקיות הנוקשה שמולטת על ציריך או סופר, העובדה שאתה נמצא בתחום ההתרחשות עצמה: זו החוויה המיווחת של הקרים. בדיק במו בקולנוע. מה זה, בעצם, לעשות סרט? והוא תהליך שבו מנסים להכניס קצת סדר לתוך סידרה של פנים טויז פרטיות ולספר אותם לצופים בມידה מסוימת של דיק. חי' צוות ההסרטה בזמן הצללים, הפגישות, התארירים הח' דשים - כל מה שקשר לתהליך היצירה הקולנועית, כל זה מושיר ומרחיב את חוות היצירה, תוך כדי עובודה עליה. צרייך לבדוק אם האיש שוואוף, ברגע מסוים, לחשוף את המציגות בפניו אחרים, מסוגל להעניק לה ממשות, מושם שאם אין מסוגל לך, אין טעם שיתחיל במלאי. כה.

ז

ו ו' במאי קולנוע לא השפיע על. בכל מקרה, לא יותר ולא פחות מכל האחרים. הקולנוע בולו השפיע, אבל באotta המידה כפי שהמשפה, הדת, החינוך, הבישואין והחברים השפיעו עליו: כל מה ששירק לחווית חי, כל מה שעיצב אותי כפי שאני.

ז'

עם זאת, אני חייב לומר שפיגשתי עם רוסלני היוטה גורם מכريع בחיי. אך בדרך שבה אני רואה דברים, אלא מושם שהוא לינגד אותה לעשות סרט כמו ש-יוציאים לפיקניך עם חברים. בעורתו גרי ליתי שסרט הוא גע בחים, שכן הפרדה ברורה בין חיים ועובדת, שהעבדה היא פשוט צורת חיים מסוימת. מוננו למדוי לא להרבות בתכניות מוקדמות, לא להרי בענוה שהמצלמה היא בליכולה, אלא לצלם את החים בדיק בפי שאני

איור של פליני לקובובה
ודונאלד סטטרלנدر באיפור מותאים

את האגדה הזאת - אודוטה ההשראה האמ' נوتית, שבאה על האמן מעולם אחר. האמן צריך להיות אחראי למעשיו. הוא חייב להשתמש בכישוריו כדי ליצור משהו שלם, עליו לדאוג שהדמויות אותן הוא מציג יהיו הגיוניות, שלஸרט תהיה. צורה דינאמית, שהצדדים הטכניים ינוצלו על הצד הטוב ביותר: אילטור עשי' לעוזר ברגעים מסוימים מאד: למשל, כאשר צריך לשנות משהו ברגע האחוזן. במלים פתרון. צריך, יש בירושעה רק בפרטים הקטנים.

מרגישי אותם. רוסליני הוא אב לבולנו, וכבולנו צאצאיו.

C אשר אני מכין סרט, אני ממעט לכתוב. אני מעדיף לאירך דמיות ותפוארות. מנהג זה רכשתי עוד כאשר עבדתי עם להקות ביידור בערי שדה. כבר אז, העדפת לי צייר את הרעינות שעלי במוחוי ולתתגים אותם מיד לתמונות. ה"ק' ריאה" באה מאוחר יותר. זה היה נכון במיוחד לגבי הדמות של גלסטומינה בילה טטרדרה. עניין, החיזור מהוות את הדר התובה ביותר ליותר להתרכז בבעיות שעשוית להתעורר תוך כדי הכנת הסרט.

B דרך כלל, הציורים שלי נועדו למי שקשר הדוק לעבודתי כבמאי. אם התסריט מיציג את הצד הספרותי, המדבר, שבסרט, הרי הציורים שאני מכין, איורים, דמיות, שרבותים, הם נסיוון להגדיר מבחינה חזותית את צורתה של התפוארה, של העמודה הבני המצלמה, של מראה דמותה, של תלבושות או של תחושים. כל פיסת נייר שנופלת לידי מתAIMה כדי לחקש במהירות רות ריעונות אלה, המשמשים נאותר יותר כקירות-כיוון לאנשימים העובדים עמי. התפואן, מתכנן התלבושים, המאי-פר. וכן. שלא כמו התסריט, אין צורף לפתח איורים אלה בשיטתיות. יש ובסרטים מסוימים אני מציר הרכה, באחרים מעט. הכל תלוי באופי ובצריכים המיוחדים של הסרט.

לעתם זאת, אף פעם לא עלה על דעתני להזכיר ציורים על-פי יצינותו שכבר בימתי. ענייני זה חסר טעם, כי אילו הייתי חייט שמשיך לעבורו שוב ושוב על תפירים של חיליפהמושלמת. כוונתי היא, שהצייר הוא ענייני דחף טבעי דרוש גימור אסתטי מושלם. וגם אם אני משרבת לעחים שלא לצורך סרט, קדרי קטרזה של חבר היושב מולי במסעדה, חורה אובייסיבית על פרט אנטומי בלבדו, תור כדי המתנה לתשובה בטלפון, או הבעות, עוויות וסתם ריעונות פרא שאני מעלה על הניר בשעת שיחחה בטליה, כל זה אינו אלא הרגל, תחביבתי, ביטוי בלתי מבוקר של התרשומות חזותית מתחושה מסוימת, מראה חולף או מהזיה רגעית.

A לתוכו הוא אשלה שאוחזת בכל מי שאינו ממצא בטכניקה הדروשה לעבודת יצירה. המאמינים באילטור סבר רים שהשראה היא מעין נס, מצב היפנווי שבו מוצאות כל הבעיות המעשיות את פתרון. צריך, פעם אחת ולתמיד, להזים

הכולות החיים שניתנו להקליט בשעת הצלומים. לכל סרטי, גם המוקדמים ביותר, הבנתי את פס-הקלול, בשלמותו, בטור אולפן ההקלטה. רק האמריקאים מתעקשים להקליט בזמן הצלומים.

אני מכenis דיאלוגים לסרט רק אחרי שגמרתי לצלם אותן. השחקן משחק טוב יותר כאשר אינו צריך לזכור שורות של דיאלוג. זה נכון לי במיוחד משום שאינו משתמש לא פעמי בחובבים וכדי להשיג מהם התנהגות טבעית ככל האפשר, אני מבקש שידברו מול המצלמה כפי שהם מדברים בחיי יומיום. מלצר יכול לדבר כמו מלצר. לעיתים אני מורה להם לדקלם תפיליה או סיפור. אחר כך, אני מתמודד עם הצד הקולרי בתוך האולפן.

מזר שהביקורת הקולנועית משתמשת בຄלים בני מאה, כדי לנתח מדיום שלא היה קיים כל שעשה שנוצרו כלים אלה.

אני איני מיטיב לבקר, איני שווה ממשמה בעוד. איני מסלף כל דבר, נוקט עדמות אישיות, מסרב להתווכח, זה משעמם אותי. הרוח הביקורתית אצל ליידי ביתוי בסוג מסוים של ספק. זה משתק אותי. אדם עם מג' כשליל, המפעיל את חוש הביקורת שלו, חייב להיות לפחות מאוכזב. מדובר יש צורך לפחץ את החווית שגענו ללייבך, מדובר לכבות את התלהבות, לשפוך עליה מים פושרים? חזץ מזה, איני מסוגל לשאת, פיזית, את אלה שמנסים להגדיר אותו בדיוק רב מדי.

עשיתם סרטים דורשת מידת גבואה מאד של אירגן, ופירוש הדבר הוא שאטה ניצב ללא הרף בפני החלטות חדשות. מידי יום ביום צריך לקבוע שאלות שנוגעות לדמיות, לתאורה, למועד הסרטה, לצבע של בגד מסוים, לשורת דיאלוג, לסוג המצלמה המתאימה לתנאים שבתוכם מתה הבלתי העובודה, בקיצור, מאות החלטות מדי יום. אם אין בכלל זה סדר מתמטי ממשי, סביר להניח שרטרט לא יצא מושם. ובאשר לעוסקים ביצירוי דמיון ובגעלמים, יש צורך להקפיד על דיק כפלי בפליים. עם זאת, אין להבין מכך שתכנון מתמטי פירושו תכנית יבש. סרט הוא מציאות חייה: לעומתם, הוצאותיהם שמתבקשים מתחום הציאות הוצאות חייבות להתקבע, לעתים צריך להיות רגיש לקבע הפנימי שכובע מתחוכה. איני רוצה להציג את עבודתי באור מיסטורי אבל היתי רוצה לומר שהשיטה הטובה ביותר היא לזרום מה שיטה: אני פונה לטיפוף כדי לאלוות מה יש לו לומר לי.

הדיילוג אינו חשוב בעיניו. תפקידיו הוא לספק אינפורמציה. לדעתו, מוטב להשתמש בקורסו במרקיבים האח'רים: התאוריה, האביזרים, התפקידים שבתוכה מתורחת הסצינה, מאחר ואלה מביעים הרבה יותר מכל עמודי הדיאלוג שבעולם. האפקטים הקוליים צריכים לשרת את התמונה, לחזק אותה עצמה. אני עובד בעצמי על פס-הקלול של הסרט, כאשר אני מביאם. הקילות שניתן להפיק באולפן הקלטה נשמעים הרבה יותר טוב (ואני מתחכו לתעלולים מיוחדים) מן

סילון רומא

פדריקו פליני (ילד רימני 2.1.1920)

כותב גאגים:

האם אתה יודע כיצד אתה נראה (1939) במא: מריו מאטולי אל תאמר לי (1940) במא: מריו מאטולי אני הפירט (1940) במא: מריו מאטולי

שותף בכתיבת טריטיטים:

מסמר Z3 (1941) במא: אלפראדו גוארני

הדף הריבעי (1942) במאים: ניקולה מאנזרי, דומניקו גמפניו

בואו יש מקום (1942) במא: מריו בונדר

מי ראה אותך? (1942) במא: גופרדו אלסנדריני

שדה פרחים (1942) במא: מריו בונדר

APPARIZIONE במא: זאנ דה לימור

המרכבה האחרונה (1943) במא: מריו מאטולי

כל העיר שרה (1944) במא: ריקרדו פרדה

רומה עיר פרוזות (1945) במא: רוברטו רוסליני. פליני גם עוזר במא: רוברטו רוסליני.

IL DELITTO DI GIOVANNI EPISCOPO

PAISA
SENZA PIETA
L'AMORE; IL MIRACOLO.

IN NOME DELLA LEGGE
IL MULINO DEL PO
FRANCESCO GUILLARE DI DIO

IL CAMMINO DELLA SPERANZA
LA CITTÀ SI DIFENDE
IL BRIGANTE DI TACCA DEL LUPO
EUROPA 51
FORTUNELLA

L'AMORE; IL MIRACOLO
CIAO FEDERICO
ALEX IN WONDERLAND

LUCI DEL VARIETÀ
LO SCEICCO BIANCO
I VITTELLONI
AMORE IN CITTA; UN AGENZIA MATRIMONIALE
LA STRADA
IL BIDONE
LE NOTTI DI CABIRIA
LA DOLCE VITA
BOCCACCIO 70;
LE TENTAZIONI DEL DOTTOR ANTONIO

OTTO E MEZZO
GIULIETTA DEGLI SPIRITI
HISTOIRES EXTRAORDINAIRES
(TOBY DAMMIT)
FELLINI: A DIRECTOR'S NOTEBOOK
(BLOCKNOTES DI UN REGISTA)

SATYRICON
I CLOWNS
ROMA
AMARCORD
CASANOVA
PROVA D'ORCHESTRA
LA CITTÀ DELLE DONNE
E LA NAVE VA
GINGER & FRED

פשע ג'יובני אפיקוטו (1946)
במא: אלברטו לטואדה

פאיזה (1946) במא: רוברטו רוסליני, פלייני גם עוזר במא: לא רוחמים (1947) במא: אלברטו לטואדה

אהבה, האפיודה: הנס (1948) במא: רוברטו רוסליני, פלייני גם שחן

בשם החוק (1948) במא: פיטרו ג'רמי התחנה על הפו (1948) במא: אלברטו לטואדה פרנסקלו ליצן האלוהים (1949) במא: רוברטו רוסליני,

פליני גם עוזר במא: הדרך לתקווה (1950) במא: פיטרו ג'רמי

העיר מתוגננת (1951) במא: פיטרו ג'רמי השודר (1952) במא: פיטרו ג'רמי

איירופה 51 (1952) במא: רוברטו רוסליני פורטונלה (1958) במא: אדווארד דה פיליפו

הופעה סרטים

אהבה, האפיודה: הנס (1948) במא: רוברטו רוסליני צ'אנו פדריקו (1970) במא: גדרון בכם (דוקומנטרי) אלכס בארי הפלאות (1970) במא: פול מזרטקי, פלייני בעצמו, כמו כן הופיע פלייני הסרטים שביבויו: פנקסו של במא: הליצנים (1968) ורומה (1971)

סרטים במא:

אורות הוואריטה (1950) בימוי יחד עם אלברטו לטואדה השיו' הלבן (1952)

הבטלנים (1953) אהבה בכרך. האפיודה: משרד שירותים (1954)

לה טראדרה (1955) הרמאמים (1956) לילות כביריה (1956)

לה דולצ'ה יטה (החמים המתוקים) (1960) בוקצ'יו 70 (1962) האפיודה: פיתויו של דוקטור אנטוניו

שמונה וחצי (1963) ג'יליטה של הרוחות (1965) ספורים מופלאים. האפיודה: טובי דאמיט (1968)

פליני: פנקסו של במא (1968) סטורייקון (1969)

הליצנים (1970) רומה (1972)

אמארקורד (פליני - זכרונות) (1974) קזנובה (1976)

חוות תזמורות (1978) עיר הנשים (1979)

הספינה מפליגה (1983) ג'ינג'ר וטרדר (1985)

לעוף כמו איירור

אלן פארקר

בשליטה החודשת של אלון פאולר, "טוטה", יש סעיפה אחת שמעוררת התפעלות בזופת חירותו והטבונת של הגיבור. באזהה סעיפה מאנצית לעצמה המצלמה את נCKERות המבט של הגיבור, שהחולם לחיות עיפורי ולהזог בעופף קליל, מעלה שכנות העוני בפילומטיה. בה הוא מתגורר. זהו רגע יוצא דופן שתוכנן מזמן רב לפני הestersה על ידי האבעורן, שלו הביעו, לעומת זאת, היה מתחכמו פחחות. קטע מהווים יומן הestersה שרשם אלון פאולר, בפונט צילומי "ברדי".

מגש עוזב ומזנח, מעל החצרות הפנימית מילימ של בת המגורים המרופטים, מעלה מגש הביסבול, לאורך הרחוב בו גר ברדי ואו טרייא בגאון אל השמיים הבהירלים.

כדי שצליום כזה יצא לפועל, צריך היה להcin שטח של יותר מ-2500 דונם, אוור מגורים מואוכלס, שבו ילידים משחקים הוקי, בייסבול, אמהות מטפלות בילדיהם, זקנים מטיללים עם-Calביהם, נשים מושׂרָה, וחנות זו עט זו. מחר את לשניה, מכוניות משנות ה-50 נעות ברחוב (כפי זו התקופה שבה היראותطبع ממעוף היציפור של המצלמה. בקיצור כוריאוגרפיה מסובכת ומורכבת מאד.

מתוך רצון לשכלל את המצאה המקורית ולהוסיף לה נידיונו, החלתו להשתמש רק בעמוד אחד נבייה, ובמקומות שלושת האחרים, הבנוו למוקום מניפוי ענק, שא' ליהוו חיברנו את הcablim. תוך כויה הכהנה, בנוו מודלים קטנים של "סקיריקאמ", היציעו לפחות בשני מטרים מן העתרת של העצם שבדרך של המצלמה, על כל צורה של אtaboa. גם את עמודי הטלפון והחשמל היציעו לנו להנימך באמצעות המידה. הינו צרייכים לקרו איז את אותן האזהרה שבאוור, אבל הרוח החלוצית שפעמה בינו, שטשה את החושים לחולוטין.

ב יום הראשון לשימוש ב"סקיריקאמ", ירד לפטע גשם, והוא חדר למנועים שהניבו את הcablim (או הסתבר שהשיטה יכולה לא נססת אף פעם בגשם) והיום כלו ירד לטמיון.

ביום השני, קשנו משקלות במקומות המצלמה כדי לבדוק את התנועה המתוכנת. אחד הcablim נקרע, והמשkolת נחתה על אג של בית. זה הכרע עורר דאגה רבה. מה יקרה אם כבל יקרע עעה שמצלמה חולפת מעל בני אדם? שאנו את השאלה, אבל הטכנאים לא טרחו לענות. זה היה, פרט שלו ובלתי חשוב במראת השיקולים שלהם.

ארט בראון הוא מהנדס מבריק המתמחה בצד צילום. הוא המכאי את "טוטיקאם", חסוכה משלמת המאפשרת לצילום לשאת את המצלמה בידיו, לנעו באותו נפשו, וככל זאת מבלי שрудיות או עזועים כלשהם יורגושו בצלום. הח' צובה הזאת היא ביום ציוד כמעט טנדרטי בכל אחר אשר עשיתי את "תיהלה" בניוירוק, שם נעזרתי בו לסייעת שצילמי את בראון כאשר עשיתי את כל מרוץ, מאמציו נבות הוא הקדיש את כל כבנראה גם כספו, להמצאה חדשה שהוא מכנה "סקיריקאמ". מיד התפתחתי להשתמש בהמצאה זו שמוסה שהיא אפשרות ליל הראות בסרט את נקודת המבט של ברדי (זה כינויו של הגיבור) כאשר הוא קורא דדור לדמיונו. איש לא עשה זאת לפניינו, אנחנו היו הראשונים להוציאו שונאים. אמנים שיטחו של בראון נסתה קודם לנו על ידי הצלם כלב דשאנל בסרט "הטבו מוכלים" אבל היא ננטשה באותו המקרה, והחומר שצולם לא נצלב בגרסתה הסופית של הסרט.

בשיטת "סקיריקאמ" המצלמה תלואה, בעזרת כבלים, בין ארבעה עמודים גבוהים מ-30 מטר ומעלה. הcablim מחוברים לתבניות כלב אחד מן העמודים, ועל ידי תכנון מדרייך, אפשר, כאשר מאריכים כלב אחד ומקרים אחר, להניע את המצלמה התלולה ביןיהם, מכשיר צילום קטן פתוח במיוחד על ידי פנאויין עם מחסנית של 200 רג' סרט (לחילופין אפשר לתלות שם מצלמת וידיאו לאירועי ספורט). בדריך זו מרחפת המצלמה באוויר בין ארבעת העמודים, ציפורר דדור, אבל מברוקת מן הקרקע. הנסיבות הראשונות היו מושם מים מاء, ובין היתר גם הוצע לנו לרכוש מנויות בחברה שתשוק את המוצר לאחר מכן.

ב יתני מרותק על ידי האפשרויות שנפתחו בפני, בדרכו. כבר תכננתי צילום ארוור שבו המצלמה תעבור ליד מגדל הכנסייה המקומית, תחלוף מעל

אלן
פארקר
רוכב
על
אופני
בעקבות
הצלם
מייקל
סריין

בוד, וכל הכסף הרב שכובזו בהפקה יקרה כל כך, עם צוות גדול כל כך, מבלתי שטח אחד של פילם יהיה עדיין מוכן. המפעיל את ה"סקייקאמ'" חלף על פני שעיה שקיילתי, רקעתי ברגלי והעה ליטוי קצף על השפטים תוך כדי מחשבות רצח ברורות. הוא העיף بي מבט מלא רחמים ושאל: "האם אני מבחן אצלך תופעות של עוינות, אל?"

לבסוף, המצלמה החלה לעופף, אלא שאו, בחוסר התחשבות מעצבנת, נתקעה בתוך ערמת שעץ, בمكانם לעبور מעליון. המנגנון הפנימי נזוץ, שב שבריך היה להפוך את הצלומים. עתה הגיעו אליו המפעיל כshedמעות בעיבורו, מתנצל, מסביר שאינו אשם בכלל מה שקרה, שההמצאה דרושה עוד שנות פיתוח רבות עד שתתאפשר כראוי, אם זה בכלל יקרה אי-פעם.

בחוסר ברירה, גטלונו את ה"סטדריקאמ'" שלנו, הצלם עלה על עגלה גולף אני רופתי אחריו על אופניים והתחלנו לדחור במורד רחובות, על פני מגרשים, בתוך סמטאות. בנינו ראמפה מיוחדת לגובה 10 מטר, שבה אפשר היה לבסוע במחירות כדי להביא, בעזרת המצלמה, את בקדות המבט של ציפור קטנה הנתקלת בחולון סגור, עשויי כל מה שניתן כדי לשוחר, באמצעות פרימיטיביים, את המסלול שתחכני ננתי מלכתחילה. המצוקה היא אם כל ההמצאות. איש מבון אינו יכול לדעת, כשהוא רואה את התוצאה, איך הגיעו אליה ולכן, אחרי ערכיה, מתבל הרושם שהמצאה מהפכנית שימושה אונתו כאן.

הערה אחרת: מבויות במפעל החדש של "סקייקאמ'", לא קבינו.

בнтיאים החלטיים לקצר ולפשט במידה רבה את מסלול הצלילים. בני אנשים נפרדים ישבו בתחום הביקורת. אחד מהם צריר היה להפעיל בעוזרת מנוף קטן את המצלמה ימינה או שמאליה, לפי מה שראה על מוניטור טלוויזיוני לפניו. השני לחץ על כפתורי המחשב שתואם בין פעולות המנועים השוניים, ככלומר DAG לתנועה של המצלמה באוויר. לקרה סוף היום, הם הצליחו להפעיל את כל המנגנון. מה שאנו ביכולתי מן המצלמה, הוא להראות ילדיהם המשחיקים ליד מכונית שרופה, למוצה מזוויות גבוחה, בצע נסיקה חדה ואו לחולף על פני המגרש העוזב בגובה של מטר מעל פני הקרקע, להתרומם מעל הגדר שבקצת המגרש, להעיף מבט אל הנערם המשחיקים ביביסבול ואו להמריא אל על. בפעם הראשונה הכל עבר היטב, פרט לעבודה שלא הייתה מרצה מן הנשייה קה, שלא הייתה דרמתית דיה. בפעם השניה הנסיקה הייתה מושלמת, אלא שאז נעלמה לפטעה התמונה. המצלמה ציפפה על המחשבים שהפעילו אותה, והתרסקה באדמה.

ב אלצנו לעבור לסתינות אחרות, ל- משך כמה ימים, עד אשר תיקנו את ה"סקייקאמ'". לקרה סוף השבוע שוב ריחפה מצלמה בשמיים ואחרי חזרות ביום ראשון, בדמותה היה שבים שני נכל להתחל בצלומים ממש. בפרק שוב בזבזנו זמן רב בהבנת התכנית של המחשב, ואילו אני התחלתי כבר לנוהג כמו אבטיפוס הבלתי העצבי, הנברוטי, שסופר את הימים שהלכו לאלי

"שבועה מכבאים"

גאים להציג ארכ

בימוי: מילוש פורמן עם: מוריי אברהם

AMDIAOM

בימוי: וודי אלן עם: מיה פארו

שושנת קרייז הסטלה

בימוי: ג'ון שלזינגר עם: טימוטי האטון, שין פן

הבן ואיש השולג

מבחר סרטים:

בימוי: סוזן זידלמן עם: מדונה, רוזאנה ארכט
Madame X

קוד השתקה
עם: צ'اك נוריס

בשם כל בני בית
בימוי: רוברטו אבריקו עם: מייקל יוק,
צ'אק פני, בריגיט פוסטי

איסטוואן סאבו על קולונל רדל

קולונל רדל איננו מבוסס על מסמכים היסטוריים. למען האמת, הشرط הוא פנטזיה ששבאה את השראתה מן ההיסטוריה. אין לנו הוכחות כדי לאשר את העלילה: והרי גירסה אפשרית לדריך שבה השתלשו המאורעות, גרסה אחת מניין רבות על היו של רדל או של דומים לו, שתולדותיהם הוציאו כבר בקהלנו מזוויות ראייה רבות ושותנות.

אלפרד רדל נולד הרחק מן האצולה השלטת באימפריה האוסטרו-הונגרית. בעורף ברונו ושקרנווילו הרבה, הוא פילס לעצמו דרך אל תוך הפנימית העבאית ובEDA אל מעמד הקצונה, שם הצעין בנאנותו, מסירתו ושאפתנווילו הרבה, עליה מעלה בסולק הדרגות וההצלחה. עם זאת, הוא חש שהוא בוגד מדי יום במשפחתו, במצואו, במעמדו ובכל מי שיש לו בדרכו, ושלשת בלתי-פוסקת זו של בגידות שניכפו עליו על ידי הצמאן לכח והשאייה לאגדות, גוזר עליו אובדן זהות מוחלט.

זאת ועוד, זהו סיפור נוסף על מאמציו של אדם להבטיח את עצמו. אלפרד רדל האמין שיש ביכולתו לשנות את זהותו כליל ולהעלם את כל עקבות העבר ועל-ידי-כך להבטיח את עתידו. הוא לא היה רמאי, הוא רצה לשר, הוא ביקש, באמת ובתמים, להיות משחו אחר. הוא ראה-בעצמו ובבני מעמדו, יצורים נחותים, והתבישי בכר. העולם שבתוכו סבב שף לדברים אחרים, החזיק במערכת ערבים שונה, העדפותיו היו שונות. משום לכך הוא הפר לאדם שרצה יותר מכל למנוע כל אפשרות שיוחה אותו כפי שהוא באמת. הוא שאך למלא על הצד הטוב ביותר את כל מה שנדרש ממנו וליהו נאמן לכל מי שיפسر לו לעשותות זאת.

כדי להתקרב למטרתו, באצל מדי יום לבוגר חדש בקרובים לו, והבדידות שניכפהה עליו

בתעצאה מתנהגות זו, היתה מדי יוט קשה מנשוא. היוו היו השירויין מאחריו הוא הסתתר,

הקוד הצעבי ישמש לו מסכה, והכללים שבמסגרת הרשנית עזרו לו לשוכח מה שלא רצה

לזכור. מאייך גיסא, הוא נאבק כל הזמן כדי להוכיח את עצמו ואת מעתותיו, אפילו לעצמו.

הוא ביקש לעשותות זאת כדי למשוך תשומת לב, כדי להיראות בתוך החוגים שאלהם חלים

להשתירר ועומס רצה להיות מזוהה. משום לכך היה לעיתים קרובות מתנשא, מגים

בחתנהגותו, כי כל צעד שעשה היה מאיץ נושא להוכיח את ערכו. לא היתה בו עוד תנועה

אחדת טבעית, הוא סבר שארינו יכול להרשות זאת לעצמו, משום שבחל בכל מה שנבע מוחתו

האמיתית, והتبישי בה; הוא ביקש לעצב לעצמו התנהגות שונה ממשום שהאמין שבדרכו זו

יוכל לראות את עצמו ויגרום לכך שאחרים יראו אותו, לא כמו שהוא כפי שהיה באמת אלא כפי שהוא

היה רוצה להיות.

הוא רצה להשתירר, אבל לא למקום הולדתו, משום שבעניינו היה בזוי ומבייש. הוא נזקק להאהבה, אבל לא מסביבתו הטבעית או מן האנשים שבתוכם בא עולם – ואשר אהבו אותו באמת – כי אם מצד אנשים אחרים, בסביבה אחרת, שבה רצה להיקלט. זה היה המנייע לכל מעשייו וכלל בגידותיו. משום לכך – המסכה, המדים, התחפושת, השירויין שכפה על עצמו לשאות בגאון שנים ארוכות – כל אלה אפשרים אך הצעה חטופה באיש עצמו, בתחרות.

חומר הבטחון שבוי, במעמקי החרדה שבנפשו, בפחד ובחולשה שבו, עליהם היה ראי

לחוחמים ולעוזרה. קולונל רדל היה כורע כל חייו במלחמה שבה היה האויב. של עצמו

והתוצואה הסופית הייתה שהשמי מתחתיו את הענף עליו ישב. במלים אחרות, והוא טרט על

זהות חזיה.

קולונל רדל

COLONEL REDL

דן פינר

התקף). מאולו, אלגנו ואכיאטיב
(זונאשטיין) האגדה דונגוי
הטוגנות (לברון טרי - חטפיוינה
במאיה אשפוזן סאבו - פטר הוכני
חסיטיס אישטוואן סאנגו - פטר הוכני
עלס לאייש קולטאי
שאכניים
אלפרד רטל - קלואס מורה ברנדאוואר
וירש העארה - אדריאן מלרשטייל
אלטשולו גודובץ - אדריאן מלרשטייל
קריסטוף קרבו - גודו לנדובץ
קלאריסטה - גודו לנדובץ איזו אודאש
דר' זונשיין - איזדאש באלנט
אוחטנייל שרים - קארול אפריאש
ולקלו - אלטסיל ואלטס
קילינגל וווצקה - לאסלו מנשאטו
חווזה - האנטישווטשטיין בלך
אורן 149

לא למאן ולא לאוסבורן. המ' הזה הבריטי היה נקודת מוצא שנינטשה עד בשלב מוקדם של העבודה, אשר לעובדות ההיסטוריה, שהן בעכם הבסיס לכלה התרבותות, בענייני סאבו הן לא הרבה יותר מתמי רוץ. אם צעריך לזכור שקהלואס מאן עצמו הואשם בסילוק עובdot בהציג פרשת גירנד' גנס, מתווק שיקולים אישיים, ואם אוסבורן לא התיימר אף פעם לשחזר צעד אחר צעד את חייו רדל, הרי סאבו, שלא נצמד כלל לשני אלה, התרחק עוד ייותר מנקודות המוצא הראי' ושונית והפליג לקרה אゾרים אחרים, שמעוניינים אותו גם אם אינם שייכים בהכרח לאו' תה האופרה.

כאן למעשה, אפשר לפתוח בויקוח אדריך וסבן מאר שאלנו בוגע דוקא לקולונוּא אלא לאתייה של האמנות. מתר שאל באיזו מידה ר' שאיל האמן ליטול פרשת חיים של אדם ולעשות בה כשלו, בלבד להתחשב באמנת היסטורי רית וככל זאת על מנת להשיג מטרה אמנותית מסוימת. סאי' בו אינו אוהב להתעכב על גושא זה, והוא מזיכר שאינו היחיד שנוהג כך, ואין ספק שבכך הוא צודק. עם זאת, אפשר להבין את סערת הרו' חות שכמה סביב קולונל רדל באוסטריה, כאשר הוציא שם הרטט. האוסטרים טוענו, וה' ציגו את המסמכים הדורשים לביסוס טענותיהם, כי הרטט מסלף עובדות, משפטן חקלים בדמותו של רדל, מטעש את אשמותו הברורה והמכחת, משחריר את פניו הרכס פרדי' גנדי ורינו מוחמי לאימפריה האוסטרו-הונגרית. תשובה של סאבו היהת, שאין הוא עוסק בהיסטוריה, או ליתר דיוק אין הוא עוסק ברגע מוגדר וקפוא אחד בתוך ההיסטריה, אלא בתופעה שהיא מעלה ומעבר לתאריך מסוים

סרטו החדש של הבמאי ההונגרי אישטוואן סאבו, קולונל רDEL, הוא לצאת טבעי ומוביל של מפליטו. אף-שר לומר, בלי לחטוא לאמת, שסאבו והשותף שלו בככיבת התסריט, פטר דובאי, ללחוץ את הגיבור מן הסרט המקורי, ובשינויים מעטים בלבד, העבירו אותו מבימת התיאטרון ליבימת ההיסטוריה.

בשני המקרים באה החשי ראה המקורית מקור אחר. את מפיסטו מצא סאבו בספרו הוועם ומלא השטנה של קל אוס מאן על השחקן הגרמני גוסטאב גריינדגבס שמכר את נשמהתו לשטן הנazi. אלפרד רDEL, גיבור סרטו החדש, הגיע אליו באמצעות מחוזו של ג'ון אוסבורן פטרויט ש' במות. עוד נקודות ממשות פות: בהיות ההפקה גדולה ויקלה מדי לתעשייה ההונ' גרת בלבד, גויסה עוזה מבחו, בדמות המפיק הגרמני מנגרנפרט דורנויוק ושיתוף פעולה של רשות הטלוויזיה הגרמנית ובאוסטריה. ומה שבשלט הרבה יותר, והותו של השחקן הראשי לא השנתנה כל. הווירטואז שפהגין קלואס מאריה ברנדאוואר בסרט הקודם, הבטיחה לו את התפקיד הראשי בסרט זהה. סאבו אף הדגיש שלא העלה כלל על דעתו אפשרות שימושו אחר יglm את דמותו של רDEL, ועוד יותר מזה: הוא התעקש לצלם את כל הרטט בגרמנית ולבחו לתקפידי המפתח האחרים שחקנים דברי גרמנית, רק כדי להקל על מלאכתו של ברנדאוואר ולאפשר לו הזופש לעולה גול בכל האפשר בעבודתו.

ה渴求 מהשיכחה גם בה-
תיחסות של סאבו למקרו הס-
פרותי במרקחה אחד, ולכימתי
בשני. הוא הכריז בمفוש,
בשתי הפעמים, שלא היתה
לו שום כוונה להיות נאמן,

אילום נסתר לחברה שאליה הוא רוצה להדר, לבני המעד העליון, המנהיגים, שנבי- חרו לשולט בזכות מוצאים.

יש צד נוסף שמחזרף את המשבר. אותו הנער הר שמי חבר, באחת הטעינות הראשונות בסרט, שיר הלל ותפילה לשולם הקיסר, שגדל בצל השלטון המוחלט של הירא- כיה פיאודלית זאת, והיה לך- צין אשר רואה ביעודו החבאי את השיא הנשגב ביותר של המعتمد החברתי, איש כזה אינו יכול להשלים בשום פנים ואופעם התמוטטות המימסד שהוא משרות, עם התדרדרות בקדושתו של האימפריה, עם העובדה שהמלך הקיסר הישיש פראנציגוף והוא עצמוمامי- נים בעודגלה של משפחתו הabhängigים, כפי שהוא מוקונן בזעם, בפני אהובות, במחיצת השניה. של הסרט. אם הוא בוחר לקבל את התואר פתחות ההייטורית הצעת, יצטרך להודיעו שככל חייו, כל השקרים שעשה בנטשו כדי להגיאו לתפקידו, כל הפשרות וככל הוויטוריים, כל העמדות הפנימיות שהטילה אותו אל תוך מבוכת זהות מוחלטת, כל זה היה ליריק. ואכן, כל החלק השני של הסרט מוקדש לא- ובו ההולכת ומutschמת. הולם בת מותבהרת, מן האידיאלים שהניבו את רדל בחלק הראי- שון.

סאבו, שעיר כוחו לא בדורות קולוניזציה אלא דו-קיום בסתור, בהצגה, לנונה ומרתקת עוקב לאורה שע- תיים וחיצי אחרים גיבוריים מלבד שתים או שלוש טענות קצ- רצות שארכין יחד אין עליה על דקה, הסרט כולל מרכז ברදל), איו מורה ממנו ואני מרשה לצופה לחמקן להגד- רות קלות וגאות, של גיבור או נבל. אין ספק שרDEL, המרי שם בסוף הסרט בבגדיה

התקדמות בקריירה בויתור על תפעולי המצחון, התוצאות צפויות מראש, ברוב המקרים.

אלפרד רדל, לעומת זאת, אינו נהנה מן התוירות הקל הזה, שמספקת במתת התיאר טרון. הוא אינו שחפן ואין לו להתחמק לתוך אלימת אדם אחר, כדי להסתיר את עצמו מפני הזולות ומפני המראות המשוררות לו את בוגותו. לפניו שלוש שנים, בכאן, נזכר סאבו בעצם, בסצינת מפתח שנאלץ לחזור מחרור מפלטו בשל דרישתו של מנהל הפיס- טיב שאורך הסרט לא-עליה של 140 דקות. באוטה הסצ'ינה יורד השחקן, נשוא להבד, בחדרו, על ברכיו ממתחנן לרומי האל על כל חטאיו. וב-シア התפילה הלוות, הוא נער לפתעה, המומ: "אל הים", הוא אומר לעצמו, "הרוי אני מಡקלם סצינה מתור מהזה". אלפרד רדל אינו נהנה מן הלוכוסטוז הזה. מגיל צעיר, כשהוא עדין יلد, מوطל עליו לשחק תפקיד: הוא בן של איכרים, מונע על ידי אמבר, ציה ללא מקרים: להיות לא בלבד שווה לבני האצולה, עימם הוא זוכה ללמידה במחי- אה אחת, אלא להתעלות עלי- הם. ככל שהוא מתבגר הופיעים מנהגי האצולה, שהיו תחילתה מושלים, לטבע שני, מוביל למחוק את המנהגים שהיו שם לפני. התהום שבין שני הצעאים בפשו של רדל הולכת ומעמיקה ככל שה策ה חתו החברתי גדל, ככל שהוא מתחסד יותר ודרכותיו הגיבור של מפיסטו, תופעה בזאת כמעט ומוכנת מלאיה, כי הרי שחקן, שצורך לבוש ולפשות במסגרת עבודתו כל- כך הרבה דמיות, מミלא סר- כל מבעיות זהות, כאשר מר- סייפים על הלחץ המקועני הבלתי שמוחלט עליו, את החלץ הפליטי שמתנה את

או למקום מסוים בספר תולדות העמים. קולונל אלפרד רדל היה ראש שירותי הביוון של מלכת האבסבורג ערבי מלחתת העולם הראשונה. בין איכר רימ גלייצאי, מוצא שלא היה טיח גדולות באוותה התקופה, הוא עליה בשקדנות בסולם הדרגות עד שהיה לאיש החזק והשנא ביותר בכל האימפריה. ואנו, דוקא בשיאו, הס- תבר שהאיש הוא הומו סכטול האמור סודות מדיניה לרומים וזהו אוולץ לשיטם קץ לחיו, גם זאת מתחור מchova של הצבא לקוץין צמרת של נאה ולא יאה כי ביפוי קבל עם وعدה.

פרש רדל היות את אחת השורות הגדולות ביותר של תחילת המאה. דבר בה הרבה ונכתב עליה לעיני תים תוכפות, כאשר הכל ניסו להבין, להבהיר ולנצל את התופעה המוזרה הזאת של איש כלכול הנופל קרבן לעצמו. אפשר היה לתקוף את הפרשה הזאת מזוויות שונות ומשוגנות, מן הצד הפוליטי או מן הצד השערורייתי, ואין ספק שיש בה הרבה פרטים דрамטיים כדי לספק את דרי- שותיהם של עושי-סרטיים.

סאבו, מצידו, ראה סרטו הzdמנות לשוב לעיסוק בעין שהטריד אותו כל כר- במפיסטו: נאמנו של אDEM לעצמו, או, ליתר דיוק, ההיפר מזה, התחחשות של אDEM לזהותו ובינוי הנואש להל- ביש על עצמו, בכח, זהות אחרית. אצל שחפן תיאטרון, הגיבור של מפיסטו, תופעה בזאת כמעט ומוכנת מלאיה, כי הרי שחקן, שצורך לבוש ולפשות במסגרת עבודתו כל- כך הרבה דמיות, מミלא סר- כל מבעיות זהות, כאשר מר- סייפים על הלחץ המקועני הבלתי שמוחלט עליו, את החלץ הפליטי שמתנה את

וארמוניות הקיסר על כל קי
שוטיהם המרהיבים.
עם זאת, נדמה שהחסיניות
הלהו מספקות את האור הב'
היר היחידי בשרות כהה וחורפי
מאד. אין כמעט סצינה ש-
קור, הצינה, אורות ערפיפלים
ותאורה אפלולית, אינם שלו-
טימם בה. השימוש בקושי זוכה
להציג בשרות הזה, שנדרמה
באיilo מתרחש בממלכה הרבה
יותר צפוניות מכבי שמראה
המפה. זאת בעצם השתקפותו
של רدل בתוך הטבע הסובב
אותו, ועל מנת להפגין עד
כמה הדבר רצוני, אפשר לה-
ציבע על דוגמא אחת: רدل,
בירוח הדבש המאוחר של,
ニיצבע על מרפסת החדרו, משקיף
אל נוף זוהר שטופ שמש
בחוץ. רעייתו הצעריה שואלת
אם איינו רוזча להיכנס פנימה.
באידיזון בולט הוא פונה לא-
חוור, נבנס לחדר, מגיך את
התריס, אחר כך את החלון
החיצוני ואחר כך את הפנימי,
מסיט את הוילון ובנותר בתוך
חווש כמעט מוחלט, נמלט
אטייר היון.

לתוכה ציינה הוצאה, המטי לה חרודה, מכניות סאבו ורגעים שמקפיכים את הצופה. דר' קרב בתרור אולם נשפים ענק ררייק, בשעת בוקר מוקדמת, אשר הלהבות שפרוצות מילוי האקדוחים הם התארה ליחידה במקום, או לעומת אחת, וידורי אהבה שבמקום מלאים, משתמש בצלילי שירו של פאפגאננו מתוך חלל הקם של מוצארט.

ובן שכל הממצאים הללו היו יורדים לטמיון ללא שחקן שיכל לשאת על כתפיו את התפקיד הראשי. בראנדואר, שהיה כבשו אשל והבה במיפויו טו ורשה לעצמו להפיגין את כל CISEROIN, מה שהיה גטיטימי מבחן התקheid, נידש איזה היהת הרבה יותר מאופק, סגור, מבוקר, ועם זאת לרצוץ לחתרונו ונה

מרעישים בנוסח היספורת של סאבו, ציריך בכל-זאת לצין כמה מרכיבים חשובים בעבר דתו. הסיננה הראשונה בס' רט, שבה חולפת המצלמה על מקום הולדו של רDEL שעה שהדמויות מתובננות לתוך עדשת המצלמה, רומו שהמדור בר פלאש-בק, מבט לאחרו של רDEL המבוגר, המסתויים ברגע שרדל חזרשוב לאותו המקום, שניהם רבות אחר-כך, אחרי שבכשל פסונו לבילם עבורי החצץ המלוכה משפט ראווה רעשי, כפי שנצטווה על ידי יורש העצר, בשלון שההווית את תחילת התדריך רוטו.

כל החלק הראשון ערור בקצב כמעט רציני, במעבר מצינה לסתינה, משלב אחד לשבי של חייו וDEL הנער, תוך איבופרמציות קוצרת שאחת מתחילה עוד בטרם הסתיימה קודמתה. ככל שנכונת העלייה לעובי הקורה הולך הקצב וממתמן והיריעה נפרשת בה רחבה: היו הפרטים של DEL, יחסיו עם חברי הקצינים, הרקע ההיסטוריה והפוליטי שהלינו להבנת הנושא, עבורי תיו המיניות וויתורו המושרים. בתוך זה שוחר סאבו מרכיבים גנופיים כמו האנטישמיות, DEL עצמו נהשדרם יהודי זורם בעורך, ובשל כך אף החמיר, בהיותו מפקד במוצב גבול עם רוסיה, עם כל קצין שבא בפגע עם יהודים.

בדרכו, שוב מרבה סאבו בתקריבים גדולים מאד של פנים, הן משום שחאלק גדול מן הרט נשען על הופעתו של ברנדיאור בתפקיד הראי שי, והן משום שהוא חלק בלתי נפרד מן הסגנון החוזי של סאבו. הפעם מושלבים התקיריות הללו בסצינות רבות-משמעותיים השיקות לסטרוי ראזה, נשפים מפוזא, להר-על אוניברל, האל-אל-אל-אל-

וירוגול, נכנע כבר בתהילתו לאוטו רצון كبير שבתוכו, למוצוא חן בעיני גודולים ממנה, כאשר הוא מסכים למסור שמות של כמה חברים לכיתה שהפריעו מהלך שינוו ל'ומרה. הסוף בא רק לטgor את המעלג הזה, שהיקפו הולך וגדל ככל שרדל. עצמו עולה בஸולם החברה. עם זאת, קשה שלא להבחין באיש המנסה להיזמד לקוד מוגדר מאד של ערבים חברתיים, איש שרוצה להיות נאמן לעצמו ולידידו הקרים, ובכל פעם שהוא חוטא להם, הוא מփש את התירוץ המכובד כדי להציג את המשעה. ושוב, סופו של דבר מעשה בא להשלים מילוי דיבור: אותו יידיד נפש שבאמץ עוזה עוזה בטור חברה, שהוא מאמין באמות ובתמים כי היא טובה ונעה ממנה, זה היה האיש ששימש כל' למפלתו הסופית. זאת, לאחר שרדל נוכח כי אי אפשר לשבור את המוסכמות של החברה בשום פנים ואופן, וניצב בפני העור בדדה שתזקיקה למעמד חזקה יותר מן הזיקה לאלאות (כפי שקרה הדבר גם באשליה הגroleה של רנוואר).

ההומוסקסואליות של רדל, המנוק שמשמש בסופו של דבר כדי לשבור אותו, הופכת בידי סאבי לסייעותם רחב יותר. סמננים הראשונים אף שיר למוצוא בחברה המכובדת בהחלט, בלטיפות ידים לבבות מדי, גילוי חיבה ביזיג'ר, ריח מופגינים, בעצם הפולחן של הגבריות במשמעות צבאיות, הכל וזכה את רדל לקראות הכיוון הזה, שאין ממן כמעט מנוס. אROL, איל, היה בן אצולה, הכל היה מסתכם במ' בטיתוחה על התנהלות אבס' צנטרית, מאחר והוא נו כזה, ההומוסקסואליות היה פשע חמור.

אם אין, אמנם חידושים

ככלו עובד על האוונטים. לא עבד טוב. ונדרס מספיק בינתיהם לעשות סרט על גיסתו של ניקולס רוי, דמות קולנועית שיש לה יקרה עזקה גם לעיצוב הקולנוע שאחרי אל האמת, וכמוון לקולנוע שמננו ישاب בעוד זמן קצר קופולה את הרשות לראסטי ג'יימס. רוי היה זה שבימי את ג'יימס דין מරד הנער רים זה המן, אגב, לנצל את הצ'לו מתחילה המאמר. כאן מדבר כבר הגורל. בן, בן,

עוד שבע טוויות בכתבות להאמט ובדצמבר 1980 ניגש וים ונדרס להסתדרה, Caino לא קרה כלום, Caino לא עברוathan במאה שנים. רוי, אגב, הספיק למות חצי שנה לפני כן. מצלמים בצעע, מאשי' עוד כמה חודשים בלבד החוצה, והנה ונדרס מופיע יונק. "זרע הפורענות נזרע."

בסיום פרנציסקו למדוד את הרזה, היה בין ראשוני חושפי הרקון החברתי של הסנובנה בחוף המערבי. מורה דרך לשחיות בשטלון, לגברונה נשפחת שכיר שבסקס מיותר מפתח, אביר שירות חברידות של הייחיד בחברת המונינים.

מצלמים, מפגרים בלוח הדזניים, קופולה מתעורר לא הרף בעבודת ונדרס, כולם נכנסים להחץ, יוציא מהעריכה סרט מבהיל. קופולה גונן את הסורה עד צילומי ההשלמה. בינתיהם מגדייל הגורל צעד, דוחף את קופולה להסתדר. רשת הפנטזיה שלו אחד מן הלב, עם פרוסט בתפקיד הראשי. מאוחר יותר תפיצ' את הרסט הווה בישראל משפחתי שפירה, ותחוו עקב בר סנרי קרת פיננסית לא קטנה. ואולי זו הסיבה לחורם שלהם על האמת.

חויה להאמט. פוטסט עסוק עם אחד מן הלב של הבוס הגדל, אין זמן לצילומי השלמה הכרחיים להאמט. ונדרס מתגלגל לאירופה, עրשה בע'יקץ' אק סרטה הרהורים

פו, זה לא בא, וכך גנות ומסה להעניק לקהיל את סרטו של ונדרס. הצד הפואטי היה במקורה כזה מושלם, וזאת ממשום הקשר המיסטי בין הא'

מט לראסטי ג'יימס. כולם קודם כל באו ההצלחות. דניס הופר וג'ק ניקולסון שלחו לקופולה פתק ובו הם ממליצים בחומר על אחד גרכ'ני, שעושה סרטים ברוח נס' עט אמריקנית. ונדרס שמו. צעיר, אבל די מבטיח. עוזר שנבה עוברת, אז פירסם ג'י ג'ורס קופולה. אז הקרן פרטית של יידי אמריקני, דוקא מהרשם נס' בודתו של ונדרס בסרט ההוא. אז גם מתחילות הוצאות הא'

האמת, מחרר ספרי בלשין ובלש לשעבר. היה מציאו של טם ספייד, ובכברח אחד הדודים יוניקיד ארטיסטטס", בעלי זכויות הפעזה על סרטוי, וועבר לעובוד עם חברת "אור" של האMPIFI בוגארט, ולפילם נואר בכללו. האמת (1894-1961), מחברים של הנצ'ם-טל, מפתח הזוכיות והאלישר הרזה, היה בין ראשוני חושפי הרקון החברתי של הסנובנה בחוף המערבי. מורה דרך לשחיות בשטלון, לגברונה נשפחת שכיר שבסקס מיותר מפתח, אביר שירות חברידות של הייחיד בחברת המונינים.

גורס פירסם כאמור את דבריו על האמת, קופולה הדוד רוזו נרשם את זכויות ההסתדרה על הספר, ומאו עבר עשר שנים ואצלנו הוא עדין לא הוקן. תחילתה ניסו לעניין את ניקולס רוג (המבעט) בפה רוקט. זה מגיע לסן פרנציסקו, קוו, לממוד את אוירית הראש הצלום, ולהיות בסביבה כשר גורס יסיט את כתיבת התסריט ריט קופולה הזמן אין אצל, לפי הרומן שלו. באותו העת מתחשים גם שחנקן אצל, את פרדריק פורסט האלמוני, אלא סטאר של ממש, שיוכל להביא כספים למשקיעים. אגב כר' עבורת להן שנתיים, ובלי כוכב, בלי תסריט, זה המצב במרץ 1979, השנה אחרי שונדרס נחת על סן פרנציסקו. כל אותה העת נכתבו עוד ועוד טוויות מקו' ללהות של תסריטים להאמט. באיזשהו שלב ניבור קופולה, הפרק את העסק כולם נחת על כל'ם. ג'ים את ג'ין הקמן וטם שפראד, לשם ערך העס'קה בלבמא. רוג נשבר, ובמקומו מבסה קופולה להביא את טרי-

בות ההימור של "בית לסין", ולהעניק לקהיל את סרטו של ונדרס. הצד הפואטי היה במקורה כזה מושלם, וזאת ממשום הקשר המיסטי בין הא'

מט לראסטי ג'יימס. כולם קודם כל באו ההצלחות. דניס הופר וג'ק ניקולסון שלחו לקופולה פתק ובו הם ממליצים בחומר על אחד גרכ'ני, שעושה סרטים ברוח נס' עט אמריקנית. ונדרס שמו. צעיר, אבל די מבטיח. עוזר שנבה עוברת, אז פירסם ג'י ג'ורס קופולה. אז הקרן פרטית של יידי אמריקני, דוקא מהרשם נס' בודתו של ונדרס בסרט ההוא. אז גם מתחילות הוצאות הא'

האמת, מחרר ספרי בלשין ובלש לשעבר. היה מציאו של טם ספייד, ובכברח אחד הדודים יוניקיד ארטיסטטס", בעלי זכויות הפעזה על סרטוי, וועבר לעובוד עם חברת "אור" של האMPIFI בוגארט, ולפילם נואר בכללו. האמת (1894-1961), מחברים של הנצ'ם-טל, מפתח הזוכיות והאלישר הרזה, היה בין ראשוני חושפי הרקון החברתי של הסנובנה בחוף המערבי. מורה דרך לשחיות בשטלון, לגברונה נשפחת שכיר שבסקס מיותר מפתח, אביר שירות חברידות של הייחיד בחברת המונינים.

גורס יסיט את כתיבת התסריט ריט קופולה הזמן אין אצל, לפי הרומן שלו. באותו העת מתחשים גם שחנקן אצל, את פרדריק פורסט האלמוני, אלא סטאר של ממש, שיוכל להביא כספים למשקיעים. אגב כר' עבורת להן שנתיים, ובלי כוכב, בלי תסריט, זה המצב במרץ 1979, השנה אחרי שונדרס נחת על סן פרנציסקו. כל אותה העת נכתבו עוד ועוד טוויות מקו' ללהות של תסריטים להאמט. באיזשהו שלב ניבור קופולה, הפרק את העסק כולם נחת על כל'ם. ג'ים את ג'ין הקמן וטם שפראד, לשם ערך העס'קה בלבמא. רוג נשבר, ובמקומו מבסה קופולה להביא את טרי-

פרדריק פורטט בתפקיד האמן

הקולנועית. הצלו עדין לא הלה' הביתה? עד כאן שוחחו הבנקאים בינויהם. הסרטים עצמים יוצאי דופן מבחינה אמנותית, ואות ראסטי ג'יימס הספייקו לשנן כבר בתל אביב כמה עשרות אלפי צופים, ולהפוך על פיה את התחריזת השחורה של הטררים. שוב הוכיח הקהיל מثال- אביב את עטמו המורור והעד- פוטיו המשובגות: הסערה, הי- רוגניים מרקין, פדרה פדר- רונה, העדר – סרטים שנפלטו ברוב הקופות בעולם, סרטים שנקלטו טוב בתל אביב. עכ' ג'יימס. והוא הctrף אליהם גם ראסטי ג'יימס. ומה עם האמן, משפי- ■

שבועיים שניים לא הספייקו לע- שות קודם. במאי 1982 מוצג האמן בפרמיירה בפסטיבל קאן, ו"זאטורוף" לא ניצלה. הסרט לא הביא את הכספיים העצפויים. קופולה, הבוס עצי מו, משכיר Shirوتיו לסרטיו נוער, ועשה את העיר הכרך ואת ראסטי ג'יימס, סרטים שעולמים חמשה גירוש בערך. וכך בסגנון מעגל ראשון, המועל שהחזקק את יהיסי קר פולה/ונדרס, המועל שקשר את כשלונושל האמן בקופה עם הצורך לעשות את ראסטי ג'יימס. באופן תחילה גם המועל ראסטי ג'יימס. באופן תחילה גם המועל ראסטי ג'יימס. משם שהבוס קופולה חוזר מיד על שגיאת ונדרס, ועשה גם הוא סרט אבערי קופטי, סרט על המיתולוגיה שבਊת הספייקו לעשות מה

בשם מ丑ב הדברים, מין הגיג משוכלל על קוורתיו אצל קופולה, על התעשייה שמלג' גלת חלומה בלי גירוש על התחת. כאן הגורל העושא פסק זמן, פותח חרץ בדלת, מגניב פנימה את דמותו עמוסת הקור בראטאיות של סמואל פולר. במאי שקיבל תפקיד קטן ב- האמן, במאי שקיבל תפקיד קצת יותר גדול במצב הדב- רים. החברים של גנדיס, הם לא החברים של קופולה.

שינויה העזהבות של פור- טונה אלת המזל נוגשות בקור פולה, הרגות לו את אחד מן הלב, מכניות אותו ואת אול- פני "זאטורוף" שלו לצרה כספית שחברת "אורוון" לא ששה להחלצם ממנה. מוכחים לעשות מאץ ולסימן אי-יכשו את האמן, ששוכב מפוחק בתוך קופסאות הפח בחדרי העירכה. אם האמן יצילח לצאת מהצרות שלו. אם לא, אז נראה כבר מה יקרה. מה שקרה אגב, קופולה צילם את ראסטי ג'יימס. קווקו, אה' אה' הגROL מוציאר את קירומו. שעושים סדר באמן. מש-

ליכים החוצה את הסצינות עם רוני ביליקלי, שחקבית זומרת קאנטורי (גשוויל) קאן, ו"זאטורוף" לא ניצלה. שמוזלה שידר לה את ונדרס לבעל, וזה בוודאי לא מה ש קופולה אהב באותו הזמן. הזמן, אגב, Mai 1981. מי- פים החוצה גם את התפקיד של בריאן קית', שוכרים במי- קרמו את פיטר בויל. מעיפים החוצה גם בני שליש מצילו- מיו של ג'וזף בירוק, שוכרים את פיליפ לאטרוף לעילומי ההשלמה. ואז נופלת עליהם ערוה נוספת: פרדריק פורטט עליה עשרים קילו במשקל. מחכים שרזה. ■

ההסרטה המהודשת מ- חילה ומסתירמת. ארבעה שבਊת הספייקו לעשות מה

תרגיל לרציחות פשטות

BLOOD
SIMPLE

עדנה פינר

שלישית, התאוריה. אלוי מות או רוח חזות את המסר החשוך, מאירות חלק ממינו ומוותיות הרבה מואד לדמיון הצופה. זהה בידוע, מפחיד מכל מה שבמאי קולונע כובל להמציא. וזה חזר שוב ושוב. מכוניות נסעות בלילה בכ' ביש בין נירוני, פנסוי מכוניות שמאירים שעיה שדרמות אחת כורה כבר לאחרת; חורים בתור קיר שבعدם חדר או רוחדר מואר לחדר חשוך. אמר רותי תאורה? ציריך אולי לודר הייעדר תאורה. סצינות רבות מתנהלות בלילה, כאשר אש בוערת באמצע השדה היא מוקד האור היחיד שלן;سلطי ניאון הנוצחים על רקע השמיים השחורים. חם, כבד, לוהט, קודר, תזוכותם לבchrom הגו? קצת למעלה מזה.

העירכה? זאת משותמשת בקורס ובתמונה בלי הפסל כדי לטפק בדיק את מה שאין מצפים לראות.

והסיפור? אשתו של בעל מסבאה, גס רוח ושתלטן, מבית הلت רומן עם מזג העובד במסבאה. הבעל חדש, שוכר בלבד פרטיו, והמצלים את הזוג בשעת מעשה. הבעל זעם, שוכר את הבלש לרצוח את השניים. ומבחן מתחילה פרט שהሻה כל אחד מן הגיבורים יודיע רק חלק מן המתරחש שעיה השצופה יודיע את הכל. לרגע נדמה באילו השצופה היא אחד הילדים בפרולוג של חבורת הפרראיים, המשחקים עם עקרבים הלכודים במל' בודת של עצם.

שני האחים משתמשים בכך בכל תכיסיסי המקצוע. מתיים שלא מתו, מציאות שהיא דמיון, הזיות ההופכות לעובדות גשמיות. הם מנ- הרים תרגיל מוחכם מואד בח- מש אכבעות, אבל זוכרים תמיד להראות לך, הצופה, את כל היד. מכאן, כਮובן, שחו- שחו- לא להשתמש ביטור.

מפיק- איתן כהן
במא- יואל כהן
לנונו האפל" המפורסם, זה
תרטר. איתן ווולה בוגן
אליום. בארי זוננפלד
עוובים. הודייך איביס, דען זוגמן
מוסיקה. קרטר בארוול
שחקנית.
ריי- ג'וני
אבי - פראנטס מקדורמאנד
מארטין - דן הדאייה
מוריס - סאם ארט וויליאמס
ויסר - אט אמט ואל-

הפקיד ללא הרף פנים מיווץ;
עות של בלש פרטיומושחת;
מאוררים גדולים ומאיימים
היורדים מן התקרכה; רבייעית
דגים שנפחו נשמהם שתחתם
מסתэр עצם שהרך לאיבוד
וצבעו הבסוף זהה לצבע ה-
שקשים.

ראשית חכמה, שמותיהם של שני ווצריו הרט, يولא ואיתן בהן שעוררו הרגשה משפחתייה קרוביה. שנית, גלים מעורר עניין. يولא, המ- בוגר, הוא בן 30, איתן, אחיו הצעיר, בן 27. שלישית, הת' גבובות הנלבבות אחרי הצגת הרט בפסטיבל ניריווק אמרו דרשו. עם כל ברהה קלפים לטובות, אי אפשר היה שלא להמתין לסרט בקולנוע עיניים. והסקנות, בסופו של דבר, השתלמה. אמם, ההיסטוריה של הקולנוע לא תקבל הפניה אחרת. אם הצלicho בתקציבי מזער, (יחסית להפקה אמריקאית) לעשות סרט זהה, עבר בות טבסס, מי יודע מה יהיה מסוגלים לעשות בחנאים נור- מליים. באמריקה מנבאים ש- מכאן יצמח בריאן דה פאלמה חדש. לא מתנגדת שיצמח טוב יותר ממנה.

מה כל בר מיחוד סרט בקרים זה. ראשית, השליטה הטענית המרשימה שיש להם באמצאים חזותיים. הסרט יכולו הוא יותר ממחווה ל"קר- לנונו האפל" המפורסם, זה תסריט. איתן ווולה בוגן לפיל כל החוקים וכל המשלים שבhem מגדרים קולנוע זה. רוב העלילה מתרחשת בלילה האפליה היא תנאית חינוי ליותר האווירה; הדמיון, שבויות בכבלי גורל חזק מהן המובילו אותו לקראת אסון; היציריים משתלטים על ההגיוון, ואלה יוצרים בסיסים כמו קיינאה, אהבה, רדיפה בעז, פחד. מכאן גם השם המקור של הסרט, לקוח מגודל הוגי הסיפורים האפלים, הלא הוא ישיאל האמת.

שנית, האווירה. היא נר- קמת בצייר מתחוכם של קירבים שונים: מוגפים מצור- עצעים של בעל מסבאה; זבוב

ענין של מחלוקת, אלא שימוש ייעיל שעשו בני כהן למטרות שלהם. ודאי יטענו שהם מציגים טעניים מדי, פה ושם, בתרגיל הטכניתם שליהם. לדוג' גילי הטכניתם שליהם. לדוג' מא, בתקיר של כירור אמר בטיח, מצולם מלמטה. אז מה, הררי לא היה להם בסוף למלא את הסרט בזוקוקין דינור אחרים. וזה עובד. זה לא היצ'קוק, אבל עם קצת מזל, אפשר יהיה לומר עוד כמה שנים שזה כהן.

ולבסוף – למתעניין בקולנוע, נוע אפל נושא שנות השמויים, שבו האמצעים לא היו בעיה, נא לשוב ולעין בהגאי גויש מאיר שניצר על הסרט האמת במאמה עמודים אחרוניים.

באמצעים, המצלמה סטאטית, רוב הזמן, והיא מצלמת התရ-חוויות כמו פרונטאליות, בימתיות. לעיתים מלוחה המש-למה את אחד המשתתפים או התנוועה היא אלמנטרית וכמי עט בלתי מORGASH. התמונות נעות מצילום מהיר, במעט דהו, ועד לתמונות מאד קומי טראסיות. התאורה פשוטה ומדויקת והצלום בכללו מושך טיטל של צלם מעלה, נזכר בצלם אמריקאיישוי צרי, לרברט פראנק. בטכניתם שלו, מוציאר הס-רט של ג'רמשם במידה מסוימת את הקולנוע של אוזו, אף המתבולה העיקרית של ג'רי מוש היא בשימוש המקורי שהוא עושה ב-FADE, ובכח שכח המסר. אני מעריך את הספר ה-"פליידים" בסרט בכ-60. הם כולם עצרים וניראים כמו חיתוך רגיל. אורכו של האפייזודות, שככלן מתחלילות ומסתירות בפייד שזכה, אענ-שווה. חלק מהן נ משר שתיים, או שלוש דקות, וחלקן רק

היאימה. ולמרות זאת, יש כאן משחו מצחיק, משעשע ומבדר, אולי מעצם נקודת המבט שאימצו לעצם עשי הסרט שבה משחקים כל אחד מחמי מעינך. חליקת, זה נכון. בה-שת השחקנים את תפקידיהם, רות הדם הנשכחים. בסרט כולם מהלכים בתוך דפוסים סגורים הרומתית חסרי ישע והגבגה. כל החמשה טובים מאוד, אבל מתחילה על כולם מוגעיל ומלהיל אל כך, שקשה יהיה לשכחו אותו. נכוון, הסרט מוכיר לא מעט את בריאן דה פאלמה מאחיזות ואთ הרומנים של ג'יימס קיין, וברוגעים מסוימים את פסילו וכיודע מה לא. אבל משום מה, יש הרגשה שאין כאן שהשליך את עיתון הבוקר אל דלת הלווי. פעם אחרית, כשאתה תופס שלווה ולא מצפה לך זו באמת ירידת רובה קטלנית). כל הטריקים האלה שייכים בהחולט לזרניר סרטיו

זרים STRANGER THAN PARADISE יכון הירוש

הפקה: סייפתוייה. נירו-רוק. התל אביבית האגדנטית (הଉורז'ה השני) 1983.

במא: ג'ים קומוש

תרසיט: ג'טס'ג'ומת'

צלם: יוסי דסילו

טפליה: שרה דידיורו

מוסיקה: ג'יל לורא

תקליטים: ג'ון לורא (ויל)

אשורה: באלאט (אווּה)

עיצוב: אורי האולדון (אדי)

תחילה של הסרט זה בסרטון סטודנטים בן חצי שעשה שצולם בשחו-לבן וסו-פו, לאחר הצלחה גדולה, צירפו לו עוד פרק והוא הועבר מ-16 מ' ל-35 מ', כאשר ארכו צומח ל-79 דקות.

שם המקורי של הסרט מהויה בעיה לתרגם. באנגלי Lit STRANGER THAN PARADISE – בכרי, אך אותה המילה יכול להיות גם "יותר מוויר" (MORE – STRANGE – STRANGER – MO MORE MAGAZINE". הבמאי יוצר מוויר מגזין). הבמאי עצמו סיפר במסיבת עיתור בaims שנערכה בפסטיבל ניר יורך, שם זכה הסרט להצלחה עצומה, שאת השם המשונה זהה שמע מחבר, וายמץ אותו מיד לעצמו.

לכארורה זה סרט קטן ופ-שות, קומדייה שמספר ממשתת. פיה שלושה, כאשר דכוויות נספות בתפקידים קטנים נבי-נסות ויוצאות במהלך הסרט. פור. זה קולנוע עני, דל

רואים אנסים. אחרי שהם שוכרים חדר במotel, חוזרת כמעט בדיקנות טכינית מז' החלק הראשוני של הסרט. ולי ואדי יוצאים להמר בMRI רופץ, אדי מציג לחת אתם גם את אווה, אבל ולי תקיף בעדרתו ומסרב. האט מוקומו של נשים לא יכול במקומות שכזה?

אווה הנעלבת, רוצה להסתלק ממקום, היא משאירת אחריה פתק, והדבר יוצר איר הבנה שМОביבה לסוף תמה, פתוח ומורא לא פחות מכל הסרט כולו.

ואכן, אמריקה של ג'רמו ש היא יבשת מוזרה מאד, ארץ של מהגרים במעט ריקה מארץ. בחלק הניו יורקי של הסרט נטה בעה המצלמה רוב הזמן בתוך הדירה או ברחובות השוכנים. בклиילאנדר ובפלו רידה קשה למצוא אדם לרטרור אה ברחוות, ממש לא להאה מין שבמידינת ענק זו חיים 250 מיליון איש.

בתוך תוכו, זה סיפור אה בתם של זוג תמהונים לבת דודתו של אדר מהם וגם סיפור ההיסטורי הנר- קם בין בני-אדם בכל אדר ואתר. מעבר לכך, אני רואה בסרט הפיה הזאת גם את סיפור אהבותו של ג'רמו למולדתו המוזרה והמיוחדת – אמריקאה. השפה שהבחר ג'רמו כדי להביא את הסרט בלבד הקולנועי היא יהודית, רעננה, בעלת הומור שובה לב.

מי שבילה בניו יורק פרק זמן מסוים ייהנה מן העיצוב של הדמויות המוכרות כל כך. אך הסרט מתעללה מעלה המטיות של הקולנוע הולוקאיל בכיכול, שאינו ניתן להבנה מחוץ לרקע האמייתי שלו. מהסרט הזה יהנה כל אחד שאינו בוחן בהצעה אל תוך חייהם של אחרים, ובמיוחד כשמדובר בכנעפה קטנה, ■

הסרט). אווה, נערה בת 19 שהגיעה זה עתה מhognerie, ניצבת במקום שנירהה כמו מזבלת שכחת אל, בשבייה אחת מזוודה, ובשניה של קניות מנויות. היא נימצא ליד מסלולי המראה של שדה תעופה כלשהו. מטוסים נוסעים נאים על המסילות אחר שום בית נתיבות ומבנים אחרים אינם נראים באופק. המקום נראה שומם כמו מד' BR. איר הגיעה לשם? FADE OUT. טבניתה "פייד" של ג'רמו ישלה להקפי את הסצנה הבאה לכל מקום. קהיל ריחב, בכל מקום בעולם, יאהב אותו מאד, הם עדין מושם רושם כאילו נצورو רק למען אלה שמכירים ואוהבים את אמריקה ובמיוחד חתני מסויים באוכלוסיה שלה ובנויה העירוניות. הדירות夷 השונות, תכניות הטולויזיה שרק פס הקול שלחן נשמע, הדינר' TV, הסטטואות והטיפוסים התמונניים שנתקעו מארישם לעיר הגדולה, אמריקה, ארץ ההגירה הקלאלית, שומרת כל תושביה באיה מיבשת אחרת אמריקה, ארץ מוזרה יותר מג'העדן, ואלי הארץ שבה יושבה הם ווים בגזען.

אבל גם אם הסרט הוא אמריקאי מאד, העולם המודר חד שבורא ג'רמו בתנועות מסתימים כאשר אווה עוזבת את ניו יורק בדרך לדודתה בклиילאנדר. בחולק השבי יוצאים ויליאדי כדי לבקר אותה, שנה אחת לאחר מכך. הם מגיעים לעיר קפואה, לבנייה בין השבטים, אף אחד עה שברור כי יولي הוא ממוצא הונגרי ואינו ש locator ואות, מוצאו של אדי אינו ברור.

הסרט הראשון של הולודם המודר משלשות המקומות הללו אי- נם נראים כפי שהוצעו בעבר בקולנוע. התמונה הראשונה היא אחת התמונות האבסורדיות ביוטר שנראו על הבד מזמן רב, והוא קובעה את הטען של הסרט כולם (צינינה כמעט זהה וופייה לפני סוף), המשמש מסתירה פניה ואין-

שביות מעטות. אף כי רציפות הסיפור וההמשכיות משוכן- לים דיים כדי להסתדר בעלי ה"פיידים", הרי קיצור הסרט שמשיג ג'רמו שוותו על הצגת דברים שగותית היא משבר רוח רענן.

דעת קצרות הגדולה של אפיו- זת האציגורים בדף ה"קומיקס" של העיתונות האמריקאית,อลם ללא המיתוס שנركם שם, והמוכר כל בר מן הסרי טים של שפילברג ולוקאס.

שייך לסוג הסרטים שחם אם קהיל ריחב, בכל מקום בעולם, יאהב אותו מאד, הם עדין מושם רושם כאילו נצورو רק למען אלה שמכירים ואוהבים את אמריקה ובמיוחד חתני מסויים באוכלוסיה שלה ובנויה העירוניות. הדירות夷 השונות, תכניות הטולויזיה שרק פס הקול שלחן נשמע, הדינר' TV, הסטטואות והטיפוסים התמונניים שנתקעו מארישם לעיר הגדולה, אמריקה, ארץ ההגירה הקלאלית, שומרת כל תושביה באיה מיבשת אחרת אמריקה, ארץ מוזרה יותר מג'העדן, ואלי הארץ שבה יושבה הם ווים בגזען.

אבל גם אם הסרט הוא אמריקאי מאד, העולם המודר חד שבורא ג'רמו בתנועות מסתימים כאשר אווה עוזבת את ניו יורק בדרך לדודתה בклиילאנדר. בחולק השבי יוצאים ויליאדי כדי לבקר אותה, שנה אחת לאחר מכך. הם מגיעים לעיר קפואה, לבנייה בין השבטים, אף אחד עה שברור כי יולי הוא ממוצא הונגרי ואינו ש locator ואות, מוצאו של אדי אינו ברור.

הסרט הראשון של הולודם המודר משלשות המקומות הללו אי- נם נראים כפי שהוצעו בעבר בקולנוע. התמונה הראשונה היא אחת התמונות האבסורדיות ביוטר שנראו על הבד מזמן רב, והוא קובעה את הטען של הסרט כולם (צינינה כמעט זהה וופייה לפני סוף), המשמש מסתירה פניה ואין-

અદ્યતન: * * * અસ્વામી

2 קולנוע בית ליסיןאים להציג בעת ובשעה אחת מהסרטים הטובים ביותר של 1985!

הסרט הטוב ביותר לשנת 84"

איגוד מבקרי הקולנוע בארה"ב

פרס
מצלמת הזהב
פסטיבל كان 84'

דרים

Stranger Than Paradise
במאי: ג'ים ג'ארמווש

החל מיום ו' 6.9.85 • מוצ"ש וחול: 11.30 בלילה ששי: 2.30 בצהרים • חצות
סראט טפירה בעמ' מיצבים: סרטן טען

סרטן טפירה בעמ' מיצבים:

החדש של אינגריד ברגמן

הסרט הטוב ביותר של השנה".

TIME

"אחד הסרטים המהוללים של ברגמן, יצירה מופת".

Village Voice

"מרתק, חכם ומשעשע, סרט קלאסי".

THE NEW YORK TIMES

אחרי הלהקה

אלൻ גוזפטון ("תמונות מהי נישואין") אינגריד טולין, לנה אוילין צלים: סוזן ניקויסט

שבוע 4 • 4 הציגות בשנווע

כל יום א' 5.30 7.30 9.30, יומ' ה' 7.00 בערב

אחרי

"פאני ואלכסנדר"

הסינמטק הירושלמי

תכנית הסרטים ספטמבר-אוקטובר 1985

נושאי החודש:

1. מסרטוי הבמאי פדריקו פליני
2. מסרטוי הבמאי אמיל דה אנטוניו
3. גרטה גארבו בת 80 – מבחר מסרטיה
4. הקרנות מיוחדות – (פרוט בוכרה, אנטומזיה חלק 5)

מגניטיות, מסתוריות ויפות רב, הייתה "כח טבע" מעבר לבני תמותה" וגרמה לכל גבר רצון לטבעו בתחום עיניה.

"מה שאדם רואה בהנשים אהורות כשהוא שיכור הוא רואה בגברתו שהוא פיכח". נדמה שהיא כישפה את הצופים להאמין بما שרצו להאמין. "המיתוס שלה הוא האmittוס של האשאה המודרנית המופלאה יותר מן האשאה המונטנית, הקרובה יותר לאידיאל התרבות". לדעת הכל, היא הגדרה את הסוגה טיבי של הקולנוע עד אינסוף. "היא הדבר הקרוב ביותר לחווינו היפי המשלים". כבר בתפקידיה הראשונות ידעה כיצד להעיבר בהרמתם גבוהה או משicket כתף מכלה של רגשות, כמעט רוחניות. לא היה תפקיד שלא התגברה עליה בפניהם חתומות והבעה מרוכזת את השוויון" (הקרון בפניהם חתומות והבעה מרוכזת את כל העצמות הנגש). היא הבינה את התהובלה של להיות אטטיבית, להיות הכל לכולם להחביא את אישותה האמיתית מהורי התרבות. הצלחה של סרטייה גם היום, שננים לאחר פרישתה, מוכיחה את אמינותה בכל דבריהם שנכתבו. היא הייתה ונשאה אליליה, אולי הגדולה מכלן.

4. הקרנות טרום בוכרה ומינוחות

הסינמטק ממשיך במסורת הקרנת סרטים בבוכרה ארידית, לפני צאתם לאקרנים. הסרטים המוקרנים במסגרת זו הם בשיתוף עם מפיצי הסרטים וחברי הילגנטק המתבקשים למלא את השאלונים המוחלי-קיים בכנסייה לפני הסרטים.

הפעם יוקרנו הסרטים הבאים:
הכו איש השлаг – ג'ון שיינגר (7.9) באדיבות שבעה כוכבים.
אגדה – רידלי סקוט (14.9) באדיבות א. מדלוון.
טקס פרטיז – מלקלום מאובי (21.9) באדיבות טרטי תמו.
שוכרי הלבבות (שם זמני) – בובי רוט (5.10) באדיבות שבעה כוכבים.
חוליה ירח – אוטר יוסליאני (12.10) באדיבות סרטי תמו.

1. מסרטוי הבמאי פדריקו פליני

ראה מאמרים בגוף החוברת, על הבמאו וסרטיו. אנו מודים לחוברים קנון שהעניקה לרשותנו להזכיר להפנות את תושמת לבכם לשני סרטים בשעות אלה"ץ. מחרוי ושולבו בהקרנות הסרטים האיטלקי שהוננו הסרטים הבאו לארץ ע"י המוכן האיטלקי רטוריאת" (השייח' הלבן) ו"אורות" רטוריאת. הסרט פליני כבورو במאו ותסריטאי. עיר פרזנט – בשיתוף בבחסות המכון האיטלקי לתרבות. תודה למנהל החדש של המכון ד"ר אלברטו די מארו.

2. מסרטוי הבמאי אAMIL דה אנטוניו

יליד 1920, בו לרופא מצלית. במהלך חייו עסוק בעבודות שובות לפראנסו ולהאנחו, בין השאר, כסדור, כקטינון וככבר. אדים משכלי שאהב לקרא אסורים. הוא שימש כמורה בקורס סרטיים ודקומנרטרים שקבעו את דעותיו המארקיסטיות. בנו לאנדי וורהול את הכלים והעדוד לנשונתיו הקולוניאליים. סרטיו של אAMIL דה אנטוניו לסרטים סגנಟ וירושלים. הארביון היהודי לסרטים סגנट וירושלים. הסרטים שיוקרנו במסגרת זו: שאלת של קנקן (8.9) שיוט הפו (2.10) בשנת החזיר (11.9) מיליאו (9.10) צירדים מצירדים (13.10) מרדת מיהדות לאביבוums חרפ מסינמטק ירושלים על עירותו.

3. גרטה גארבו בת 80 – מבחר מסרטיה

"האלוהית", "גסית החולומות של הנצח", "בני המאה" – הם רק מקצת היכוניים שהונצקו לארכוב, הכוכבת השודית שהקיעה להולוד במלואה והפכה לנושא העדיצה, חיקוי וכabalב לאחר 37 סרטים ופרישה מדהימה בגיל 27.

לא היה מכך קולנוע שלא היה ושיבח אותה. המיתולוגיה סביב דמותה לא השירה אף סופרליבר שלא דבק בה. היא הייתה שונה מכלן, הקרינה

שינויי אפשרי - לקרהות סוף שנת האנימציה הבינ"ל מקורה הסטטיק להראות מס' סרטים שהיו מן הבולטים בסטטיקיל אנטי' 85' שתקתיקים ביווני ש". אם אלה אכן יבואו ע"י פסטיבל היפה (סוכות תשמ"ז) יעשה כל מאמץ להקירנים בת"א באוקטובר, אך שהקרןת "מתי רעה או רום" ו"ז'אנר צהובה" עשויה ליחסות החלק הששי והאחרון של תכנית האנימציה המוחדרת.

הערה - במידת האפשר יוקרנו סרטים אנימציה קצרים לפני הארכויים. **צביקה אורן**

* נא תשומת לבכם לתכנית האנימציה ב-10/3. סרט קצר "זרקויאם" - במא: דגן פריביס גבר בגין העמידה שותה ליד גופת אמו בלילה האחרון של פטני קברתה. **הסרט יוקרנו**: ב-12.9. - 7.9 בהציגות ראשונות.

● ספטמבר 1985

7/9 מוצ"ש

20.00 נערי הכרך (ארה"ב 1983)
THE OUTSIDERS

במא: Francis Ford Coppola
Francis Ford Coppola

שחקנים: מעט דילון, דיין לין, רוב לאו. סרטי של קופלה שנעשה על פי רבחמבר של ס.א. הניגנון העילית מתחשת בעירה כתנה באוקולומה ב-1966 במרכזה עמד המאבק בין שתי חברות של בערים בני 14. "גוריוס", בני מעמד הפועלים המעריצים את אלביס, ברנדוו וגימנס דין. החברת השענוגה "הסוק", מלך הרוח ומייעיצה את אט בו ואט פרנק סינטנה. הסיפור מועבר בזרה ישירה ואנושית וסגן הבימוי גושא את הגון של הדורות על בעיות בני הצעורים בסוח סרטן בוקלאס רוי ואיליה אוזן (91 דקות אנגלית). תרגום לעברית וצרפתי).

21.30 הבזואר והשלג (ארה"ב 85)
THE FALCON AND THE SNOWMAN
John Schlesinger
במא: אוז שליינגר

שחקנים: טימוטי האטווו, שון פון. חברי מילוון. קריס ביס וודלוויל מלחיטים בהדרייה סדרות לבתת'ם כתרבורה למטרות הסת"א. א. בענינים פנימיים של מדיניות זרות בווים. המיטען בחברה משלהן דרך חבר אהידיות לשג'ן כיריה'ם במקסיקו. שון פון שעוסק בסחר סמים. הסרט מבוסס על פרשיות מקסימליות בז'ים ולינ'נתס ובדנו לעונשי מאסר. הקרןת טרום בקורס.

8/9 יום ראשון

19.30 הבטלונים (איטליה 1953)
VITELLONI I

במא: פדריקו פליני Federico Fellini
שחקנים: פרנק פבריצי, אלברט סורדי, ריקardo פליני. הclipספים לחיה העיר הגדולה של חברות צעראים בעיירה איטלקית כתנה. וושים הכל על מנת שלא

והשפינה מפליגה - פדריקו פליני (10.10.28) באדייבות ח' קבוניגולגולובום. תודה לדני ורט מהמכון הישראלי לקולנוע. הסטטיק יקרים החדש 10 סרטים חדשים שהגיעו לאחרוביה. לכל הסרטים זו הקנות בכורה בישראל והם יוצגו בשלושת הסטטיקים. להלן רשימת הסרטים מתאריכי ההקרנה. כל הסרטים מתורגמים לאנגלית.

אמצע העולם - אלן טאנר (9.9) האם והזונה - זיאן אוסטראש (18.9) האחו - האחים טואריאנג (10.9) איזוארד מגוך (16.10) רפאראג' - מישל סטפן (8.10) אולד'עצמו - זיאן לוק גודאר (14.10) ימננו של שוער איזאוז'ירו אוזו (20.10) אופורת פרימה - פרבאנדר טרואבה (30.10) האש השמאלית - פיטר הדרקה (23.10).

אנימציה - חלק 5

"ברבורי הפלא", "אגם הברבוריים", "מתה רועה אוזוים" ו"צוללת צהובה".

באמצע שנות ה-60 נוצר הרושם שתעשיית האנימציה המשכricht הגיעה לקצה המגהרה והאור עומד לכבודו. החושך החשכתי והאסטי של מרייט הפקות האנימציה לטוליוויז, מותח של וולט דיסני (1966), פריחת אולפני ההגדה בארכרה ומוקהיהם, אלופי מה שכינו "אנימציה מוגבלת" וכישלונם הקופטי של רוליפין גאנימציה ארכויים בתטי הקולנוע, יוצרים הרושם של סוף.

יהודו, איכותו והצלחתו של הסרט "צוללת צהובה" (ג'יר' דאיינגן וג'ק קוואטס, בעליוצב של הייניך אדלמן, 1967) יצרו את התפתי, או לפחות הפכו לסמל שלה, כשם שהפכו לציון דרך ממנו איזה אמונת, אמונת, עד לימים אלה.

שלושת הסרטים האחרים מייצגים ממשו מזו התעשייה הגודלה שפרחה בעולם בעקבות דיסני. התעשייה בארץות הגוש הקומוניסטי מתקיימת במצרים ומצרים ממשתית מזו של העולם המערבי. מימון ופיקוח ממשתתים יחד עם רשות הפיצה גדרה ומוסחת, תכניות "בדרכ' כל'ה" גם היא, מכתבים מסר חיגוכי כלשה, נושא על אגדות דודעת, כמו "ברבורי הפלא" (1964). הזוג צ'חובסקי הרוסי, עלפי אדרeson, או על פולקלור לאמי, כמו "מתה רועה אוזוים" (1975). אטילה דראגאי) ההונגרי.

דאראגי, מותיקי האנימציה ההונגרי, עשה גם את מobicית סרט האנימציה האורך הראשון שנעשה בהונגריה ("פבלו קוסט", 1969) בהפקה משותפת עם צרפת, בולגריה ורומניה. כמו מעתיתו, וביניהם מרסלי יקובובי, החליחו לבם בסיבות חדשניות בעיצוב ובגישה המשקפים משה מעורזר של מדיניות האנימציה באמנות. שלא כמו התעשייה הרוסית הוותיקה, בה נוצר הסרט האורך הראשון כבר ב-1935 ("גוליבר החדש"). בוכות משלבותם לאקווט הצלילה לאחר מגיסנות בינגונאים לוחקו נסחות דיסני עם משה גו פולקלורייסטי רוסי.

הדברים נכונים במידה רבה גם לגבי התעשייה הגדולה בעולם, זו שביפן, הפורעת כבר מ-1916. "אגם הרברוט" מהוותה דוגמא טוביה ליוונה, לאקווט הצלילה והאנימציה הביניגוניות, ובונס המקור הספרתי או המוסיקלי, ולהגדיל הדגל ביצוב דמויות שגרתיות ולא אמיינות לעומת רקעים עשרים ומריגני עין.

לעוסק בשום עבודה שהיא. פליני בראיוון תיאר אותם כ"ילדים של אמהותיהם, בגיל 30, המשיגים כסף לבליים בדרך של חנופה. בימי לעבדה שמצויה להם הפורובינציה, השכלהם מוגבלת ולמעט שעשה שם שום דבר מיוחד". הסרט הוא עיציב משפטם של חורש תוחלת ואימפרוניות סטאטית, ומפעיל את גיבוריו לפעלויות אחת שהיא תקווה, וגיגועים ותשוקה. (103 דקות).

21.30 שאלה של תקנון (ארה"ב) (1964) POINT OF ORDER

במא: אמיל דה גנטוניו Emile De Antonio דורך מונטוויז'אנטון על הפאראביונה האמריקנית של מצע שנים רבות ימי השיא של המלחמה הקררית. רטרו של אמיל דה אנטוניו מכוסה על ישיבותה של ועדת התקיריה התיאטרלית שהקים הסבטור ג'וזף מקארתי, ישיבות ששדרו בטלוויזיה בשידור ישיר מהורה לחוץ. הוא עוקב אחר תהליך ההדררות של אדם שהפרק את הפאראנייה לנשך פלילי וסופו השפוך קורבן למפלצת שיצר במנו ידיו (97 דקות. אנגלית לא תרגום).

9/9 יום שני

19.30 ברבור הפרס (רוסיה) (1964) WILD SWANS

במא: מ. צ'זנובסקי M. Tsekhanovsky סרט אנמייה שנעשה ע"פ אגדת הילדים הנודעת של הנם כריסטיין אנדרסון (65 דקות דבר אנגלי תרגום לעברית)

21.30 אמצע העולם (שוודיה) (1974) THE MIDDLE OF THE WORLD

במא: אלן טאנר Alain Tanner משלחת: אורלינפיה קארליסי, פיליפ ג'נטואר ג'דליט ברוטו. בכעוזם הקלאסיים של טרגדיה על "פאם אפסאל" משרטט אלן טאנר דרמה מודרנית על מותה האהבה. פול, מהתנדס שוודיזד מתחרה עליון להגירוש מאשתו לשאתה לאן היא מאיירטני יפהינה בלחין נראית לעין... סיבט שחילקה הביקורת הקולנועית לפסוף של אחד היוצרים המוקוריים ביותר באירופה (115 דקות). צרכית חוגומ לאנגלית. בברית ארצית).

10/9 יום שלישי

19.30 הבוד האבוד של קתרינה בלום (גרמניה) (1975) THE LOST HONOUR OF KATHARINA BLUM

בimax: פלקר שלנדורף, מרגרטה פון טרוטה Volker Schlendorff, Margarethe Von Trotta שחנקים: אינגילה ויינקלר, מריו אדורף, היינץ בנט. עימות בין הפרט לבין נסיבות הדיכוי הפולטי. עצירה גרמנית יצאת ללחמת חדיד נגד השלטונות וביקר נגד העיתונות הצהובת היירודית. פרק נספחים הקולנועיים לצירויות ספרותיות (כאן - לרמן מאמת היינריך ביל, שהלך לעולמו בחודש שבעה) ולהתענוגות של בני הזוג לבתי שלנדורף בקשר לאמנציפציה של האשה (105 דקות).

21.30 האחו (איטליה) (1979)
THE MEADOW

במא: פאולו וויטוריו טאביאנו Paolo & Vittorio Taviani

משחק: איזבללה רוסלני מלכיה פאנצ'ינו, פאורה פאדרונזה, ליליה של סון ז'ורנאנז' מספק על עוזר עידן עתיק עסקיו לטושקן הרוא מילס עז'ה הגנה המהומן, ועוד גאנט'אנט'ה בפער בעידן הנושא לגיל עסקיו לטושקן הרוא לאות קברוצת תיאטרון האבניט-פרורוטי, ממבוט ראשון רוי וכמשולש האבניט-פרורוטי. אילן כל החוש לגורו הפטסטרו-ראלי מוכיר הסרט רומי וקברוצ'י עז'ן-אראמו אולמי ארד הקאבר של האחים פאנצ'ינו יהל'ו'ת'ה העליליה מלודורטמיטית יותר והמסדר הפוליטי שייש' יותר. "האחור" משלב רעיננות גודליים אדיקאליטם מתחורו, מחלך סוציארפואייט, מטא-פיזיון ותשואה על ספר היסטריה של תערוכת המזכורה רומו ורומי ממאה 19 או את הקולבונו של רוברטו רוסליני (שבתו נאיגנרו' ברגמו' מגמה כאן את תפקידה הקולוניא' הראשו'). (120 דקות. איטלקית, תרגום לאנגלית).

11/9 יום רביעי

19.30 לה סטרדה (איטליה) (1954)

LA STRADA

Federico Fellini

במא: פדריקו פליני

שחקנים: ג'וליטה מסינה, אנתוני קוון, ריצ'ארד ביסקרט. סיפור יחסיהם המשוגבים של צמד להוטנים בפרט טה. בריוון מקרקס קונה גערה ענייה ממשפתה וଉשרה הכל על מנת להפכה לאביזר בהזגה של. הסרט העלה לגדולה את ג'ולייטה מסינה – אשטו של פליני. נזכר מתאר פליני עצמו את העבודה עימה: "היא העבירה אותי לתוך שטרם תיארתי אותו בשלמות והוויה ממש הראה אכן דרך שביסטרו". הסרט הופיע לקולנוע ומזהו אבן דרך מרכזית ביצירתו של פליני. (94 דקות. דובר איטלקית, ללא תרגום).

"הגלריה הלבנה"

בשיתוף

"הסינמטק הישראלי"

מוזמנים את חברי הסינמטק

לבילוי שלأخרי הסרט

ב"галריה הלבנה".

עם הצגת סרטים חבר

תינתן כוס בירה מושובחת

מהחכבה חינט!!!

ニיפגש ב"галריה הלבנה"

כיכר הבימה, מול היכל התרבות

21.30 בשנת החזיר (ארה"ב 1969)

IN THE YEAR OF THE PIG

בימוי: אמיל דה אנטוניו
Emile de Antonio
בשנת החזיר עשו בשנות השיא של מלחמת וייטנאם שנה גם במסקן האגדתי מלחתה. הגיבור הוא צ'י מון, מהיגר צפוניים. בעיגוד למצפה, הנושא המרכזי איננו ההר הטראגי בדרמה זו אסיה מול גברתית של העם הוייטנמי שעמד בצלחה מוקדמת מלחמתה. אמיל דה אנטוניו לא בקר בוייטנאם של מעצמת העלה. אמיל דה אנטוניו יצר מושקע לזרור עשים מוצגת המלחמה, המדיניות האמריקנית ומגיה, כפי שנראה קרובליידי ע"י שליטנות האני (101 דקות). אנגליות ללא תרגום).

14/9 מוצ"ש

18/9 יום רביעי

19.00 האם והזונה (צՐפָת 1973)

חלק א'

LA MAMAN ET LA PUTAIN – PART I

Jean Eustache

במאי: יאן אוסטשאש
שחקנים: יאן פירר לאו, ברמנט לאפונו סרדו היפפה, הכנ, הנבאוב והחושפני של יאן אוסטשאש ווקב אחר שרשות דומיננטה הבשופות בימי של שחוות על המהבהה המינית של בנות 60. הדמות המרכזית היא של עיתונאי המבילה מרכיבת ז מגנו בבחוי קפה של פראז וגבע בון שטיינשטיין של חיזיר – בעלת גרטון – איזה מיטליגנט ואנובני אהבות, חותשיה וחוננותה. הסטטוס המהוות הצהרה שחוות על מהויא לא כוחות מכך הוא מתמקד על השפה בשורה של שחוות מנהארות משעשעת, עצובות מושעות ופלזסומות – הסוגנו התקולני עיגן מושות מושות עיגן – אך – כבכל מהגדיר אחד המתפקידים – פירר לאו – הדגשה מושחתות – פיד אוטם. גובה קלחה אף ואנו פשוט אחריו האיזים מוכרים והאפקט הווא של מציאות דילוף יוון דופו (אגד דילוט). דברי איזי ופראז דילוף יוון דופו (אגד דילוט). דברי איזי ופראז דילוף יוון דופו (אגד דילוט).

21.30 האם והזונה – חלק ב'

LA MAMAN ET LA PUTAIN – PART II

21/9 מוצ"ש

19.30 ג'ורגיה (ארה"ב 1981)

FOUR FRIENDS

במאי: ארתור פן
Arthur Penn
שחקנים: קרייג וואסן, ג'ודי תלן, ג'ים מדלוין
תהליך ההבגרות של ארבעה צעירים מאפרהן לפן ולתריסטריאו שלו, טיב טיסין, להגשה אנגרמה של אמריקה בשנות השישים התמיינות והסוערות, על התרבות והמשברים ששינו את נביה. דאנבלו בן למשפחה מהגרים מיגורסלביה שנוי חבריו הטעבים ביחס מאורבים בג'ורג'יה; צעריה מסוכבת ונאכיבת שנישאת לאחד מהם. يولדה בו לשני הופכת להיפות ומסיממת את סרט ברועות דאנבלו. "הו" סיפורה של אמריקה שאיבדה את תמיונתה, בעקבות לאחר רצח ג'ון קנדי. מאו אובי בטוח אם החלום האמריקאי קיים עדיין..." (פנ.). (115 דקות).

14/9 מוצ"ש

19.30 אגדה (ארה"ב 1985)

LEGEND

Ridley Scott

במאי: רידלי סקוט
שחקנים: דייד בנט טומקרוון (בליד האנגר) הרטור עטסן בעקבות איזו טופוף בין הנקה וההרע האור והחרוש. עלילת הנספחים מתרחשת בעיר עבות בו חיים בשיכון בני אדם נזקצי היער בהשראתו של היונייקארן את חי' השימורה בטירה קרויה המונגה היטיב הו החטף את הנסיכה מהעיר אוד ג'יל, בער היער מציל אותה מידי (תקבנה טרום בכרה). אングליות מודרנט לערבית).

21.30 שמונה וחצי (איטליה 1963)

OTTO E MEZZO

Federico Fellini

במאי: פרדריקו פליני
שחקנים: מרצלו מסטריאני, אנטוק אימיה, קלאר דיה קדרינלה, סבדרה מילן.
ספ' יצירתי סרטי הרוא בימאי סרטי הרוא בימאי פליני פורס לבניינו את קשיין, חילודתי, וכורש בירוח פליני עד היום והוא מיגע בו להשיפה אישית בדירה. בסיסומו של הסרט פותח פליני חלק מביפויו האישיות, גואידו רוצה את החלק האינטיטואלי שבו ומותר את היסוד היצרי ופזרך דרך ל"סאטיריקון" (135 דקות). (דיבוב אנגלי תרגום לעברית).

15/9 מוצ"ש

יום ראשון – ערב ראש השנה

בשנה טובה ~~

כל באי הסינמטק

~~~

17/9 יום שלישי – מוצאי חג

OTTO E MEZZO

19.30 שמונה וחצי

ראיה מוצ"ש שעה 21.30

21.30 לילות כביריה (איטליה 1956)

LE NOTTI DI CABIRIA

במאי: פדריקו פליני
שחקנים: ג'יליאטה מסינה, פרנסואה פראיה, פרנגו
פבריצי, אמאדו נאזרו.
סיפורו הקסום של פליני על כביריה
הפרוציה הקטנה והתמרה, החלמתם למצאה מהה
עשיר וחיים טובים יתמר, אך בסיגונוטה מסתיעים
תמיד באכזבה. (110 דקות.)

25/9 יום רביעי - מוצאי יום כיפור

21.30 גHOSTBUSTERS (ארה"ב 1984)

GHOSTBUSTERS

Ivan Reitman
במאי: איכון רייטמן
שחקנים: דן אקרוייד, ביל מרורי, הרולד ראמיס
קומדייה מתרפתה שהשלדי העולמי של בגני על
סוטי אימים. בית דירות במאנהטן נכבש ע"ן
רוחות מממד אחר. בחוברת "גHOSTBUSTERS" -
יצאו להילחן שלושה מדענים מוכשרים שהועפו
מהאנגריברטיטה והקימו חברה לציד שדים ורוחות.
(107 דקות. אנגלית. תרגום לעברית וצורתית.)

28/9 מוצ"ש

19.30 חור בלבנה (ישראל 1964)

במא: אוורי זומר
שחקנים: אוורי זומר, אברהם הפנר, אריך לביא,
דו בדאמוץ, שרשים שבוי, טומוליק קראוס
תפקידו המשאי הראשו ליזור סרט אודג'ארד
מושוחר מסגורי. הדעתו לעשיית הסרט נא
done להדר לאחר ציפיה "בלילנות הבקעות" של
אודג'ארד מקסס. (90 דקות. זכרות עברית ותרגומים
לאנגלית וארמית.)

21.00 ציד העצאים (ארה"ב 1978)

THE DEER HUNTER

Michael Cimino
במא: מייקל צימינו
שחקנים: רוברט דה ביר, ג'יו קוזולה, ג'ין סאבסאג.
סיפורם של ידידים צעירים יוצקיים פלה מרגע
רוסי, החיים בעירה קטנה בנגבילבנה של סוף
שנות ה-60. לשוש מהם יוצאים בשאננות תמיימה
ואופשית לוויטנאם. נשבים בידי הרויטקונג
ווכסים בוגיונם של התעלויות. הם נמלטים מן
השב, אחיד מהםشب הביתה רוגלים, הטעות,
השבי נשאר בסיגנון ונקלע למערכת כפייתית של
תוביה לטראומת שחווה והופך ליגיבור המהמרים
ברולטה הרוסית במקומם. השלישי שבلبתו פגוע
בנפשית אך מוכן להמשיך בחיים. (182 דקות.)

לתלמידי תיכון
חררי הסינמטק
iomן לתלמיד
למכירה בקופה
במחיר 2,500 ש' בלבד.

21.30 טכם פרטי (בריטניה 1984)

A PRIVATE FUNCTION

במא: מלקלולס מאוביי
שחקנים: מיליל פאלוי, מג' סטלה, ג'ה הולם
אליזות. הזריה בתמט בטוי עומדה במרפסו סרטו הראשת
לקלונגו שמלקלולס מאוביי (שככל שטוט
פעולה בעבר עם המחה איזה תסתדר אליהם, בפט
בפטוט הטליזיה יונזני שלגוני) מטבח פטוט
הרא קומדייה בטאנון הבלתי היליד שלבנה
מתורחת בעירה קטנה בורקשייר של שבע
ב-1947. למורת שמחת העולם השניה נסתיימה
בנגןון כבר שנתיים קודם לבו, ומודח עדין
בגשע תקנות קיזוב המזון והשוק השוור
פורה. נקדמת האור של משנה היא טכם הנישאות
של תניכה אלובות לאטט פלייט מאונטנטו.
בפי האיזה חזרה המפומטת בהסתדר מעוז השלווה
גות. יונמדת לשמש תקופות עיקריות בחגיגת
שמתקבננים כמו מתושבי העירה הפארה
העטאנית הור מרטטת בבליגנות שורה. של
טיפוסים קומדיים וערירוברגדים, מוכחה אלמְיָה
גטימ שחקנים מבוקאים גם מתח לבני השפה ומינגה
אליהו של שחקנים מבוקאים (סדרום בכורה).
אנגליות ותרומות לבביה. (94 דקות.)

22/9 יום ראשון

19.00 רחוב העצב (גרמניה 1925)

THE JOYLESS STREET

במא: ג. פאבסט
שחקנים: אסטה נילסן, גרטה גרבו, ואלסקה גרט.
מחקר נובילני הבוחן את מהלך החיים לאחר
ריגאי בשנות האינפלציה והמשבר הכלכלי שאחריו
מלחמת העולם הראשון. זהו סריטה לשני של
גרטה גרבו המופיעעה בתפקיד בתו האומלה של
פקיד מובלט אמריקאי אמיד מציל אותה מהדרד
רות לונגות. בעזות פאבסט את ההדרדות הכלכלית
הבדיון, מתאר פגיטת פנטסטית ועתירית
והמוסרית בארץ מרכזירופה לאחר מפלחת רעם
נעה. הוא מובלט עלייר את ההבדלים בין המתעש
רים והחדרדים לבין הבורגנות המורשת, בין מסע'
דוח פאר לבני מצוקה ורעב בין השותלות יצורים
רעשנית לבני הסתרות הרישית. הסרט בולו צולם
באולפן וניכרות עליו השפעות האקספרסיוניזם,
בעיקר בסגנו התפורה והתאורה. (82 דקות.)
אלים, כותרות אנגלית.)

21.30 הרמאים (איטליה 1955)

IL BIDONE

במא: פדריקו פליני
שחקנים: פרדריק קראופורד, ריצ'רד בייטרט
ג'ולייטה מסינה.
חבורת נוכלים צעירים וקורטנינים הסוכבים בכפרים
נדדים, מרמים איכרים בורות ומכתחים להם
הכחות שוא. לכל אחד מהם יש חלים שהו
מקווה, שכשווים ייחד מהעיסוק המאוס, אדר
תמיד הם שבים לחמי הפשע, סרט שגיירוי, כמו
גיבורי "הבטנזט", אינם מסתפקים בקיים אלא
מקומות שמציאות חיותם תשתה. (94 דקות.)

23/9 יום שני

19.00 אגם הברבורים (יפן)

SWAN LAKE
סרט מצויר עפ"י המוסיקה של צ'ייקובסקי. (דיבוב
עברי).

19.30 **להיות שם (ארה"ב 1979)**

BEING THERE

במאן: האל אשבוי
שחקנים: פיטר סלרס, שירלי מקליין, ג'ק וורדן,
מלון דאגלאס.

גיבור הרומן של יוזי קושינסקי הוא גן בביתו של מילונר תומחוני, שאסף אותו בילדותו ומazel לא עזב את תחומי החצר. הקשר היחיד שלו עם העולם העיוני היה האפטטראופס והגנן נאלץ לעזוב את מקלטנו. אשתו של איליה הון פוגעת בו בתאונת ואספנות אורה לבירה. כירולת ההתקבאות הדלה של גאנון כלכלי והגנן עולה בסולם הצלחה הפוליטית. (107 דקות).

21.30 **תווייבר (שבדיה 1975)**

WNLD STRAWBERRIES

במאן: אינגמר ברגמן
שחקנים: ויקטור שיסטרום, ביבי אנדרסון, איגבריד טולין.
משמעותו של הпроפוֹסָר אַיסָּאָק (בתפקיד זה מופיע השחקן השבדי הייעוד ויקטור שיסטרום) אל העיר לנוד לשם קבלת תואר כבוד על פעילותו המדעית, הוא מסע רצוף בהזיות והלומות, בהם הוא שב וברוחן את חייו. (95 דקות. שבדית, תרגום לעברית).

● אוקטובר 1985

1/10 **יום שלישי**17.00 **מת רועה אווזים (הונגראיה 1975)**במאן: אטילה דראגאי
שחקנים: עם ישן ברשן, אשר מקורו באשור וגיבורי רעה אווזים אמרץ' קטון, אשר מוכחה ע"י בעל הבית כאשר הוא מגן על אווז. הוא נשבע לנקום ועשה את לבושו דמיות שוננות. (סרטן אנימציה).19.00 **הבשר והשטן (ארה"ב 1927)**במאן: קלרנס בראון
שחקנים: גרטה גארבר, ג'ין גילברט.

מלודרמה עזה יידית ע"פ רמן אופיני מאד של הרמן סודרמן בו מגלה גארבר דמות ש"פאם" פאטלי, ההורסת יידיות אמריצה בין שניהם גברים המאוהבים בה. הראשן מתוד ארבעה סרטיים בו כיכבה לצדונן של ג'ין גילברט והראשן מתוד שבעה שבימים אותן קליננס בראון, (109 דקות, אילם, כתורת אנגלית).

21.30 **לה Dolce Vita (החיים המתוקים) (איטליה 1959)**

LA DOLCE VITA

במאן: פדריקו פליני
שחקנים: מרצ'לו מאסטרויאני, אנטיטה אקרברג,
לאורה בטי.2/10 **יום רביעי**17.00 **הקוסם מארץ עוץ (ארה"ב, 1939)**
WIZARD OF OZ

במאי: ויקטור פלמינג
שחקנים: ג'וזי, גולדן, ג'ק האיל, רוי בלאגר, מרגרט המילטון, ביל קומפני. אחית האגדות המקסימות שייצאה הוליבוד עם ג'ודי גולדן בחפקיד הראשי כשהיא שרה את "מעבר לשלג בענין", רוי בלאגר בחליל, ג'ק היליל האב כאיש הפה, ברט לאחד כאירה פפהון. זו גירסה מוסרטת שניה למזהה ילדים נודע זה. דורותי הילדה הבתית מארשת בורחת מביתה לארכ' הנגן טסיות עד שמחילה לבסוף שהאוורור מצוי בחצר ביתה (101 דקות).

19.00 **סלחה לי אתה גורש את צווארי (הערפדים) (ארה"ב 1968)**

במאי: רומן פולנסקי
שחקנים: רומן פולנסקי, שרון טייט, אלפי באם, ג'סי רוביינס. קומדיית אלים מצוינבת על פרופסור אברונסאים ועוורו אלפרד הייזאיל לטרנסיבילניה לחסל את גאגע הערפדים. (107 דקות).

21.30 **שיפוט חפו (ארה"ב 1967)**
RUSH TO JUDGEMENT

במאי: אמיל דה אנטוניו
שחקנים: קלונטונן מרתק היוצא נגד המיצאים של "יעוד ווון" שחקרה את רצח הסרטן להבר מושבעים דה אנטוניו הופך את צפי הרטן לשופט ויפוֹר לחייבם וטווען שאין זו סתם דרמה משפטית ויפוֹר בלשי מוחה, אלא הפעם הראונה בה הופכת יצירה קלונטונן כתחבב הגנה של אדם שהורשע בדיון – לי הארורי אויסואולד אין כאן שimos השווות צילום, טרייקים, אפקטים או קומדיה ייצאת דרוף, אלא תיעוד של הקים שנוצע לחשוף את טעויות הועודה ולפתח את המקרה מחדש. (110 דקות).

3/10 **יום חמישי**

21.30 מבחר סרטים אנימציה שיגיעו מארה"ב להקרנה חד פעמי. דברי הקדמה: דן מלפלין, מרצה לאנימציה באוני N.C.L.A. תדרה ליליאן עובדיה – מרכז התרבויות של שגרירות ארה"ב. התכנית – באדיות פסטיבל הסרטים בחיפה.

כתב העת "סינמטק" מחולק
חינם لمבקרים בקולנוע "פריז"
ובבתי קולנוע "לב"

17.00 השיח' הלבן (איטליה 1952)

LO SCEICCO BIANCO

Federico Fellini

במא: פדריקו פליני
 שחנים: ג'רלייטה מאסינה, אלברטו סורדי.
 סרטו העצמאי הראשון של פליני עם ספרו אהבה בין צייר קרייקטורות לבנער המודינית את האהבה ייצאו מיצוריים מטופשים אלה. 85 דקות. איטלקית ללא תרגום) בחסות המכון האיטלקי לתרוכות.

19.00 גראנד הוטל (ארה"ב 1932)

GRAND HOTEL

Edmund Goulding

במא: אדמונד גולדינג
 שחנים: גרטה גארבו, ג'ין קרופורד, ליאול ברדי מורי.
 גארבו מגלה דמות של רקדנית בלט הנופלת קרכן נמלט רומנטיך, המנסה לנגן את תכשיטיה בסרטן, השומר עד היום על חינוכו. (105 דקות.)

24.30 רפראנז (פזרות) (שוודיה 1977)

REPERAGES

Michel Soutter

במא: מישל סוטר
 שחנים: זיאן לואי פרנינטיניאן, דלאפין סרדי.
 להאה מסרי
 במא: פדרטימ העומד לבאים מרורה חדשה לשיש לוש אהיות' של זיכר מזמין את שלוש השחקניות הדיאשות לאחר קיוטו שחשוי. בכדי לשבור בונח על החוויה גרטן. בשיחות הארכוות המתהלהות בין השחקניות והרבמא, הוגשאים העמלוונטים והאכזבאים - גרטן, ג'אנטנו, חומודו ווסטמגנסט והאורה. בוגני האחד, החטmdודו עם עלים של כדורנות, שריטה מול מיאת. מעבר מגיל של תקווה לגיל של זאש או השלהה. סטרם משתמש בכל המהכחים הללו כדי לדרב על שוויין עצמה. רוסיה חמתנווניה שאש המהפהה לחושך בה מבל שתחוש בה כל, מוצאת בעיניה את התגלמותה המהדורשת במולתו לאנגליה). (100 דקות. דובר צפויין, חרגונג לאנגלית.)

9/10 יום רביעי

19.00 מילאהו: קומדייה לבנה (ארה"ב 1971)

MILLHOUSE: A WHITH COMEDY

Emile de Antonio

במא: אמיל דה אנטוניו
 התקפה הסרתפישות על ייטת הבוחרות الدر מפלתית הנגהה באלה"ב. אAMIL דה אנטוניו בוחר להביע את השקספריאו הפוליטי בערוא שימוש דמותו של ריצ'רד מליהאוז ניקסן - אישיות אופרטוניסטית, חסרת חוטשירה פוליטית. הסרט עושה שימוש בחומר תלויוני ובראיונות עם פיגורו פוליטיות באמරיקה. (93 דקות. אנגלית ללא תרגום.)

21.30 ג'ולייטה של הרוחות (איטליה 1959)

GIULIETTA DEGLI SPIRITI

Federico Fellini

במא: פדריקו פליני
 שחנים: ג'וליטה מאסינה, מריו פיזו, סילביה קשיננה.
 "סבירו התקדמאות האיטית של איששה לקראת שחרורה ועצמאותה... בראה לי כי חופש, ובמיוחד חרזה של האשה, איבנו ניתנו במתנה אלא חיב

19.30 שובי הלבבות (ארה"ב 1984)

HEARTBREAKERS

Bobby Roth

במא: בובי רות
 שחנים: פטר קרווט, צ'יק מאנקו, קולין לולה, קומודיה על עלות ומרודות בחברות ביישני כברים, בלו (פטר קויטו) ואלי (ניק מאנקו), המתרחשת על רקע לוס אנג'לס. ציירוף הממחה באזרם אומיניטים והשבי בינו לבין מתחנה בידידתו הממשכת עם גערתך. אכן בא השינוי, בעידתו של בלויונטש אחים ואילו אל מזא אהבה. סרטי הרבייע של בבי רות. (הקרנת טרום בכורה. 98 דקות. מלוחה בחרוגים לעברות.)

21.30 שוטות (ארה"ב 1980)

William Friedkin

שחנים: אל פאצ'ינו, פול סורבני, קארן אלן.

סרט בסצני, תוקפני ואלים, העוסקה בו מטבח האלים והמיון של קהילת ההומוסקסואלים והסדרדים אוצקטים של נירוק, שוטר סמי נשלח להשחלב בחבורה כדי לשמש מתינו לריצה אכו' המחלל את קורבונותי ההומוסקסואליים (106 דקות.).

6/10 ערב שמחת תורה - הג שם

7/10 מזאי שמחת תורה

19.30 סאטיריקון (איטליה 1969)

SATYRICON

Federico Fellini

במא: פדריקו פוטר, חירם קלר, מקס בורן, מג'י נואל.

פנטסיה מהמת אודו רומא המתנורנת שתורתגמה לשפת הבד לפיבת פטרוניום. סייפור של אינטלק' טואל נאיבי הנodd בroma, איטליה ואפריקה. הוא חי את חייו בשלמות וננהן מן העולם החושני מבלי להריגש אשםה. (129 דקות.)

21.30 החותם השבעי (שבדיה 1956)

THE SEVENTH SEAL

Ingmar Bergman

במא: אינגמאר ברגמן
 שחנים: מקס פון סידוב, גונאר בירוסטראנד, ביבי אנדרסון.
 הרהוריו של ברגמן על משמעות החיים והמוות, על הסיכוי להינצל מהמוות הבלתי. על רקע אירופה של מסע הצלב והגילה השחורה. אנטוניויס ליבורן - אביר שהור מסע הצלב למולדתו הרהוריי ומבקש למצוא דרך אל האלווה או לפחות למשהו בערך אשר בעבורו כדי לחיות ואקלמתו. הוא נתקל בעשרות מזכירים דמיות שבគולם הוא מוציא כבב. חפנות וירוגנות. (95 דקות. שבדית, תרגום לעברית ואנגלית.)

21.30 ציירים מציריים (ארה"ב 1972)
PAINTERS PAINTING

במאי: אמילי דה אנטוניו Emile de Antonio ואוטו גוינו Antonio Giugno. ציירים מציריים מתקופה של ימי נסיך וווקט אוטו גוינו אל נזולי האמניגם של ימיינו וווקט אחר עולם האמניגם לא רק באמניגים עצם, אלא בכל הימייה של האמניגם - מציירים, סוחרים ובעל אוסףם הסרט הפורובוקטיביריאישן הוזה הוא אוף הידר דיס שמנציגים בחושך בצד בעקבות תפקוד האמן עם דה קוג'נו, ג'ונס, פולוק, רואשנרג, מאדר' רול פוגס סטלה ווארהול. (116 דקות. אנגלית ללא תרגום).

14.10 יום שני

19.00 הליצנים (איטליה 1970)

I CLOWNS

במאי: פדריקו פליני Federico Fellini. שחקנים: ריקרדו ביליל, טינו סקוטי, פדריקו פליני. מסמך חיצionario מונטרי על חי הליצנים, בו מצילה פליני באמצעותם קלוניגאים פשוטים לייצור עולם קסום. הסרט מחולק לשולשה בראשון מתאר את פגישתו הרחונה עם הליצנים, השני דוקומנטרי כולם והשלישי הוא הצהרה של פליני על מקומו של הליצן בימינו. (91 דקות).

21.30 הכל בסדר (צ'רפת 1972)
TOUT VA BIEN

במאי: ז'אן-לוק גודאר, ז'אן-פייר גורן Jean-Luc Godard, Jean-pierre Gorin. שחקנים: איבן מגנטין, ג'ין פרנדזה. "ההיסטוריה של השבטים האהרגנוט באכיפה" כדי שהיא מתכווצת בתוך שעה וחץ של קלונגו" - קר מותאר גודאר את הסרט שעשה יחד עם ז'אן-לוק גורן. העלילה המורכבת בימן עזבת את התהומות ובכך היחסים בין מאני טלייזה פשרו לבין יתוגאנטי אמריקנית שמשמת כיסוי שכבה בכיה"ר הפקה אותה לשMAILITY. (59 דקות. צרפתית, תרגום אנגלית).

15/10 יום שלישי

19.00 אננה קARENINA (ארה"ב)

ANNA KARENINA

במאי קלנס ל. בראון Clarence L. Brown. שחקנים: גרטה גארבו, פרדריק מרץ, ריצ'ארד ברטלימי. הרומן מאת לב טולסטוי שמש חומר מצירין לסיפורה אהבה טרגי בין גרטה גארבו כאננה קARENINA ובין פרדריק מרץ' ברוון ורונסקי. לא היה היה עצם הפעם הראשונה בה גילה מה גארבו את דמותה אבנה קARENINA, קודם לנו עשתה זאת בගרסה אילמת לצדדו של ג'ון גיברט בסרט "אהבה" בשנת 1927 (95 דקות).

להיכבש" כר תיאר פליני את הסרט בזמן שעבד עליו. מבחינה מסורתית חור פליני אל הדמות שיעיבר עם מסינה ב"לה סטראדאה" וב"לילות כביריה". סיפורה של אש החיה את הדמיון כאילו היא מציאות ומתרודדת נגד רוחות רפואיים ממעיאות של חי נישואין יציבים לכארהה. (145 דקות).

19.30 רומה (איטליה 1972)

במאי: פדריקו פליני Federico Fellini. שחקנים: פיטר גונולס, פיוונה פולונס, פיה דה דוסט. רומה בת ומגנו על אישה, מبعد לעיניו האהובות והמבקרים של פליני, המעלת את זכרונותיו מן העיר בסרט החci דוקומנטרי. (128 דקות).

21.30 חולה ירח (צ'רפת/איטליה 84)
THE MOON'S FAVORITES

במאי: אוטר יוסלאני Otar Iosseliani. שחקנים: פסקל נאלוביה, המcars מנטאיו. צ'ריף בן המאה ה-19 עבד על יצירה עירום. היצור נזכר בימינו עם כל פורצלן ושר שרוכות חמודה בורנגיון ושל החפצים דידיים שנוגות ומשוגנות. "תבשיטים, כל' חרטז' נמר' צוירם - כולם והפצים שנגזרו באבבה ואח' נמר' ניתנו במתנה, נגנו, הרוחחתו. בתהליך החלפת הבילוי עברות עליהם הווות מכל הסוגים והם מקשרים בין כל הדמויות האנושיות שבסרט: הפהץ, המcars הזרץ מגעולים בתלי נילונים לפיריצ', הקוקטית הריקנית, השופט המרושת, החרפתקה המפתחה, הילדים הבלתי נסבלם, השוטר שרוואה ושומע הכל. הפיצים ורומים, ועם גם הרגשות. כולם משיכים במארץ ושוכחים את הכל הגרויז העתיק: "אל טפריע לאלה החיים סביבך, קשה להם די בעצם היהת חיים" והוא סרטו הצרפתי הראשון של אוטר יוסלאני. במאי סובייטי לשעבר, יליד גרמניה. (101 דקות). דבר צרפתית, תרגום לעברית ואנגלית).

13/10 יום ראשון

17.00 אורות הוואריטה (איטליה 1950)
LUCI DEL VARIETA

במאים: פדריקו פליני, אלברטו לאוטאדה Federico Fellini. שחקנים: אלדו פבריצי, ג'וליטה מאטינה, פפינו דה פיליפו. סרטו הראשון של פליני שנעשה עם אלברטו לאוטאדה מספר את ספורו של קרכט נודד לרחבי איטליה בסגנון הפליני האופייני, אירוגניה, איכירות ארכוקית ומשיכה לאקסטעריאת. בחסות המכון האיטלקי לתרבות. (93 דקות. איטלקית ללא תרגום).

19.00 מאטה הארי (בריטניה 1978)
MATA HARI

במאי: ג'ורדי פיטמורי George Fitzmaurice. שחקנים: גרטה גארבו, אמון נוברו, לינל בארי מורה. מאטה המפורסים ביותר של גארבו המגל אחד דמותה של המרגלת המפורסת ביותר של מלחמת העולם הריאונה (92 דקות. אנגלית ללא תרגום).

הקריריות של אמנים מתחתית הליגה. אחד הסופרדים
הראשי על החסיו עם לו קאנובא, ומר איטלקי כשל
מהכין מלחולות אוורור על גל הנטוליה בואתו הדזמנית מתהבר
דריו בטינה נערתו של קאנובא ומסתכל בשיל בר עם
המשפחת בעלה המנוח, אבשי מאפייה חמימיזג המב-
שפטים בהודי הקטן והחצוף (84).
בקורות).

21.30 זכרונות (איטליה '74)
Federico Fellini
במאמר: פדריקו פליני
שהקינים: מגלי נואל, ברונו דני, פופלה מגין,
עלאתו של הולחו של פליני בעירה קטנה בתקופת
אתה רימני, עיר הולחו, ומבייא אל המסדר גורייה
של טיפוסים הכלאים בשם רוברובנציאלית ממנה
יצא רוק בעורצת דמיון. הסרט זכה באוסקר 1974
ו得起רן רוק בעורצת דמיון. הסרט זכה באוסקר 1974
ו得起רן רוק בעורצת דמיון. הסרט זכה באוסקר 1974

הגברת עם הקמליות (ארה"ב 1936) 19.00 20/10 יום ראשון

CAMILLE
George Cukor ג'ורג' קיוקור
שחקנים: גרטה ארברו, לינבל בארמורין
 ואדרבו בתפקידיה של מרגט גטניא, גיבורת הרומנים של אלכסנדר דומא הבן. סיפורה האהובת של צעירה הצעירה מוצעת בדורותה האהובה מבאים בידיים ("ג'ירטרד האנושה", "ישים תנות") וברמאן הנשים" של הוליווד, הארוח בשירות הבימיוני וכעדרונו ומגיס לגור את אחד מסיפוריו
 הדרמה הנודעה של בל הנזירים 198 (ברוברת)

21.30 מינומנו של שוער (יפט' 1947) THE RECORD OF A TENEMENT GENTLEMAN

במאי: יאסאטו אוזו. במאן: יוזו אודו. ספקטור: סאקיושי סאיאטאמוטו.

CHASE: צוישו רון. טקסט: נומוט טוקובו. תרגום: נאנט'ו.
 תחום: סטנמאנט. ללבושות: טוקיבו. נאנט'ו.
 ליבוריה של אשה בוגייל. וראאה בגונדר.
 ליז'יט טירוחה או' במשען הונן הא' מתהבחנת
 כייד' וו' והסרט הרשאנה שביים או'ו' אהוי
 המלהומה והלבה התספיר והצ'ילומט נעריך
 בחיקתו והסרט זכה להצלחה מוגבלת. מרחות
 שבסחנות איבכו'ו' והוא שורה לייצירות המופת.
 הנזולות שלו' יש כאו' תומגה אוטונומיה וועל' פט'
 בשנייט' הרשותונ' של לאחד אוטונומיה וועל' פט'
 מאירוט'ו' של דרבוניה הגורשים של טוצ'יו' זהו
 אחר האסיטים הקצרים שבויים או'ו' או' גם אהן
 חזרקוט'ו' גמר בעכינה רגשית (ריכו'ו' והרגשות
 יזאצ'ו'ו' גמר עכבר'ה רגשית (ריכו'ו' והרגשות
 מונ'ו'ו' סאנגן). 7.2 דקטו'ו' קאוחו' שבדיע' בוכות
 לינו' בקוריה ארץ'ה). לאנגלית. בכורה ארטיזן).

21/10 יומם שני

19.00 צוללת צהוב (בריטניה 1968) YELLOW SUBMARINE

טבאי ג'ורג' דאנינג George Dunning
סוכנות האנימציה הידועה מ-"חומות החיה" (1955) הסרטי
אנימציה על דמיון היפוטטי ובעל מה מה לה-
אנטולוגיה מרכזת של טכניקות אנימציה שגורות
של גשל גפליקת חרש שעוגגה בשורה השישית

21.30 כל אחד לעצמו (כרפתה 1980)
EVERY MAN FOR HIMSELF
במאן: ז'אן-לוק גודאר Jean-Luc Godard
שחקנים: איבובל הופרט, דאק דפרון, נטלי ביבי
סיפורו של ז'אן-לוק גודאר אל מסדר הבינלאומי
של מלחמת העצמאות שנסמה מאן אירען
ב-1968. כאן הוא חזר אל נושא הנוגע בו טיפל
כבר ב-*"חיה אמרת"* וב*"זבובים"* או *"שלשה
בדברים"* שענינו יהוד אודותה. גיבורי הסרט הם
בכמאי פלומוטה שאברו מושך מושך תחלית לתריה.
ההמגנה של "כל אחד לעצמו" אונגו קורנוג'יזר
וזויזומה יותר לציירה מוסיקלית. להצלב ובשימוש
בקבפס הקיל ובטמונה. הנראשאים העיקריים המר
עליהם, כאן מיסחורי המן. העיר והכפר
ערפתי, תרגום לאנגלית).

16.10 יום רביעי

19/10	מצ"ש	19.30
דני רוז האיש מבROADWAY (ארה"ב BROADWAY DANNY ROSE (1984 Woody Allen	במאן: וודי אלן שחקנים: וודי אלן, מיה פארו. בכמה מהותיים הקומיקאים היהודיים יושבים בתחילת הסרט בארכג' דילקטון ומעלים זכרונות. משיחו ונגמר בציג רון אמרנו ורולף ומופסידן ואצל שונבל	

21.30

רצח האחות ג'ורג (ארה"ב 1968)
THE KILLING OF SISTER GEORGE

במא: רוברט אלדריך
שחקנית טולזיאיה מתגברת על ברת הסידרה שבה הופעה יודית במסר, ואהצורה שמה יינה עוגת אותה לטבה אהיה אחרית. והוא אחד הסרטיים הרשותיים הדיברים בגלוי לב אהבה לסבית. המזהע על-פיו נעשה הסרט מתר את מערכת הלסביסים כסביר גשי שבודר עקב רצון לברוח מאפרוריות חייו יומיום. במקביל הוא מתר באסארקואם את הפסיכולוגיה של ההומונים השולטים על אמצעי התקורתה, 135 דקוט. אנגלית, תרגום לעברית ולצרפתית).

22/10

יום שלישי

19.00 צוללת צהובה

YELLOW SUBMARINE

(ארה"ב 1983, 21/10, בשעה 19.00)

21.30 שבר האמת (ארה"ב 1983)

UNDER FIRE

במא: רוג'ר ספוטיסוווד
שחקנים: ניק גולדט, גיאנה אסידי, גין קמן.
שלשה אנשי תיקורת צלים, חב בירר ודרנגי רדי, נקלעים במסגרת עליוקם למ הפאה הטאנדר ניסיטה בניראגואה. השלושה נקלעים למלחמה לא להם ונחפחים, בNEGANDO לרצונות, למיערכות אישית קיזוצנית, המעמידה מבון את מערכת היחסים בית הקוכב המפתחת ביןיהם (127 דקות. אנגלית, תרגום לעברית ולצרפתית).

23/10

יום רביעי

19.00 המלכה בריסטינה (ארה"ב 1933)

QUEEN CARISTINA

במא: רובן מאמוליאן
שחקנים: גרטה גראבו, ג'ו גלברט.
סרטה הבלטי נשבה של ארבו, המגלה כאו את דמותה של המלכה השבדית מן המאה ה-17 הננדת ברכבי מלכתה, לבושה בגדי גבר עד שמתה בת בשגריר הספרדי בארצה (101 דקות).

21.30

האשה השמאלית (מערבית-גרמנית)
THE LEFT-HANDED WOMAN (1978)

במא: פטר הנדקה
שחקנים: אוזיה דלוור, ברונו גאנץ, אגילה רייכר.
סרטו הראשון כבמאי של פטר הנדקה – משורר, סופר מחזאי ותסריטאי ("אימית השער בפונט בעזותה וה-11") – בין הדמויותabolות בסיפור האירופית, בת זמננו, "האשה השמאלית" עוקב אחר עקרבתה גומניה המתגוררת בפרקים. בעקבות החלטתה שלא להמשיך בחזי נושאיה היא נאלצת לעבורו שלושה חודשי בדיות להגיע כמעט לדי התמושות. עד שתסתהן למצביה, אלא ברגעה במאקרו של האדם פמייניסטי, הוא מנסה במקומות בו נראים החיה קשים וחרים. לмерות עזמו בעולם בו נראים של הנדקה ולמרות שזו טרטו הראשוני, בלט פאו במיחוז הטוהר הוויואלי המוציאר את צירויותיהם של ברסן ואוזו (119 דקות. גרמנית, תרגום לאנגלית. בברוה אדיזת).

26/10 מוצ"ש

19.30 דראובן, רואון (ארה"ב 1982)

REUBEN, REUBEN

Robert Ellis Miller

במא: רוברט אליס מילר
שחקנים: טום קוונטי, קליף מקגיליס.
סרט שכיל ככל משנת את יישורי המשחק של טום קוונטי המגלם כאן את דמותו של מושר אנגלי עקי, שחין, מרושל לרודף גבשיהם המתפרנס מערבי קריית שירוי הישנים בפגי נשים אמריקניות שבעות ומשועמות. רואון היא כלכ רועים שנבעד לו בקיד מרכז וגורלי בעיליה. התרטיט ככתב בידי ג'ולין אפטניון הוטיק, החתומים על יצירות קלאסיות כמו "קובלנקה", "בסת התערלה" ו"האיש שבא לסעוד". (101 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

21.30 קזונובה (איטליה 1976)

IL CAZANOVA

Federico Fellini

במא: פרדריקו פליני
שחקנים: דונלד סטרלנד, טיב אומון, סטלי בראון, קרמן סקיפיטה.
על-פוד מירד של פלאו לזכרוות המאהב הגדול שככל הזמןים. סרט יפה ומלכולי על אהבה בראון, קרמן סקיפיטה, נושא ובלרינית להגשה, תאזר קר ולגלגבי, המכיה מכת מות את מיתוס קזונובה. סרט שלא כה להילחה מסחרית גדול או לתשבחות רבות של מבקרי הקולנוע, ואולי משומ שהוא מקדים את טעםם של ביקורת הקולנוע הקונגבינלית (163 דקות).

27/10 יום ראשון

19.00 מריה ואלבסקה (ארה"ב 1937)

CONQUEST

Clarence Brown

במא: קלレンס בראון
שחקנים: גרטה גראבו, שרל ברואיא.
אחד התפקידים הבודדים של גראבו בו היא מגינה נשית פיזית. היאור אהבתם של ג'וליאן ומריה ואלבסקה, הרוונת הפלנית היפהפה. (112 דקות.)

21.30 חזורת התזמורות (איטליה / מונקו PROVA D'ORCHESTRA (1978)

Federico Fellini

במא: פרדריקו פליני
שחקנים: בלדוואין באס, קלורה קולסימר, אילויבט ל'אטי.

חזורה של חזורת באולום קונצרטים והופכת בידי פליני לאלגירה פלאטיבית על התהומות הסדר והמשטר. משך החזורה ציצים חילוקין וויאזים לעות בקרוב חבריו התמורים. הנגנית יואזים להפסקה ומיכסים את הקירות בסיסמות נגד המנצח המנסה להשליט סדר, האיטלקית שביבו משגה היגיינו והופכת לנוקה, שה ויזוותה נסוח היטלד. (72 דקות.)

28/10 יום שני

19.00 לה טראוויאטה (איטליה 1982)

LA TRAVIATA

Franco Zeffirelli

במא: פרנקו זפירלי
שחקנים: תרזה סטראטס, פלסיידו זומיגנו.
יעירוד הקולנוע של פרנקו זפירלי לא לפני מאת דיווא "הגברת עם הקמליות" ומספר על גערת

זהה ואותה האסורה לבין המועד העליון. הסרט מצ庭ו בשיזור צבעוני מעולה של התקופה, על תחתיו, תלושותיה וונגה. את היקודים בקשי' הבשפים ממצאים חמי להקת "הבולשי". (105) דקוט. תרגום לעברית ולאנגלית).

21.30 זღ�פֿה מפליג (איטליה/צפת AND THE SHIP SAILS ON) (1983)
במאן: פדריקו פליני
שחקנים: פרדריך גאנס, ברברה ג'נרד, ג'נטו פולטני, פיטר צ'לייה, אליזה מילנארדי
השנה היא 1914, תולדות ספינה איטלקית ישבה ממל נאפולין. אחד היה האגאי כדי לזרע את אורת שמלותם למונוחת הארכובה אנשי מן החוג הנאצי. ומיה אופרה שבperfetta בו העוז. את הזמר מלוחים ממקורי הקולוניאלי מכל העולים היפריה ומצאו מן החוג מהוובך נמנוחה, אופרה פוכדים. נסיך שהה רוחנו וחושך בספינים, ברונו אגולי אשכנז. הנימפומנית עוד בחנה וכנה דמויות פליני. משך התפקיד אנו עדים לכמה שירותים סיטואן. שיח מונולוג. פרט דיניגו הפה ומצאו מבל ממקורי להעבור לקהל. פליני עצמו מבקש לקבל את הסרט שיר. הוא מסיים את הסרט האשליה החותית שיר. והוא מסיים את הסרט באלו נמי צ'ינה צויה, בים עשו צלופן שיראו התפקידים המוכשרים של האולפן. (128 דקות)
טרום בקורס.

21.30 Roma עיר פתוח (איטליה 1945) ROMA CITTA APERTA

במאי:Roberto Rossellini
תסריט: Roberto Rossellini, Federico Fellini, Sergio Amidei.
ע"פ ספר מאט אמידי ואלברטו קונסילי.
שחקנים: Anna Magnani, Aldo Pacci, Mazzullo Falzoni.

סרטו של רוסליני שגעשה מיד עם חום מלחמת העולם מספר על מנפרדי, איש מחרת, קומוניסט, הנintel מפני הנאצים. הוא מסתר אצל ארוסתו, חברו למחרת ועם מותה, אצל ארוסתו, זו מסגרה אותו לדיי הגנטופו והו את תוך עינויים מבלי להסגיר את סודותיו. (100 דקות).

דמי חבר לשנה 7,000 שקל
לחיילים, גורר וסודגנרים 5,500 שקל
מנוי וגוי 11,000 שקל
(המחירים בתוקף עד תום ההפקאה)

לכבוד
הסינמטק הישראלי,
תד. 23070
תל-אביב 61203

אפשר לצרף אוותי לחבר בסינמטק תל-אביב/
הנגן מחדש את החברות בסינמטק.

שם .....
כתובת .....
טלפון .....
טלפון .....

עיר .....
נא לצרף תמונה פספורט / **כלי** תמורה לא.
תתקבל הרשמה. **נא לצרף** ברוטיס החבר היישן.

הערות:

1. אין הסינמטק אחראי למצב התכגי ולארכון של הסרטים. (אנו לא מודים לך).
 2. שנותים כתכנית אשוריות נא לעקוב אחריו.

3. כל הסרטים מילודים ובעליים בוגרנץ לסינמטק. מארזין חזרות ובוגרנץ.

4. עד עשרים וחמש למשך תקופה הקבינה. ככירה ללבבי הסינמטק באלג'ן. ואלא שאניהם מוכרים.

5. האחים שהיעו ללהרים כמו יוניברל תחרותם. היפט. רה ליאונרדו דה וינצ'י.

6. כבישת הסרטים מראש לחבי הסינמטק ליבר-
 נטה. משער הסינמטק, בוגר עירית תל-אביב כהה ו-11

7. חזון 11:57 בימי ג' ו-ר' ב' ב' השעות 9:00-13:00 ו-19:00 ו-20:00.
 8. סרטים בסגנון.

9. חבר הסינמטק לא יכול ליכנס בໂקומה יותר מ-2

10. היפט. רה ליאונרדו דה וינצ'י.

29/10 יום שלישי

19.00 גינז'קה (ארה"ב 39') NINOTCHKA

במאי: ארנסט לוביין Ernst Lubitsch
שחקנים: גרטה גראבו, מלווין דאלנס, זיג רומן.
 גארבו צוחקת הכריוו המודעת לסרטה הלפני אחזרן. מגעו מימייחד של לבני ("ההוות או לא להוות") מוכחה את עצמו גם בקומדיית האתירות המכרצה הווער על אהבה בין קומיסית רוסיה לאמריקאי טיפוסי, המתגורר בפרנס. הסרט מסתה בהאפיינאנד מקובל ומאקוורי וכדי לא להיות נורש מוסיף לביש' קטע לצרר שיכול אולי לסלם את דורות ואות גדרתת של גראבו. (110 דקות).

21.30 עיר הנשים (איטליה/צפת 1980) LA CITTA DELLE DONNE

במאי: פדריקו פליני Federico Fellini
שחקנים: מרצלו מאסטרויאני, אנה פרונצ. ברניס סטגרס, يولיה סילבאני.
 סרטו הלפני האחרון של פליני. מסע שעורר הגיבור בחלומו והוא מתחwil במסתורי הארגניזם הנשי, כפי שהוא נתפס בנפשו המובלבל של ברגן. בגיןוד לשם, המרמו על עיסוק בגשייה, עוסק סרט זה רק בהשתקפותה של הנשים בעיניו של גבר. (139 דקות).

30/10 יום רביעי

19.00 אופרה פרימה (ספרד 1980) OPERA PRIMA

במאי: פרנאנדו טרואבה Fernando Trueba
שחקנים: פרנסKER לאדרס, פאולה מוליבדה.
 סרט רומנטי, וועלן מאד המכיל את הדורות הנעוות שלא נאתה בקהלנו מזא טרדיות המוקדמים של גראדר וברטולדי. "אופרה פרי"

מה אתה צריך צורך?

אדוני המפיק:

קנעה את חומר הגלם לסרטים שלך
בדלתה פילם ישראל, מפיקת סרטים
קדאך.

- בדלתה פילם תקבל ליד סרט
קדאך טרי ובאיכות מעלה.
- בדלתה פילם תקבל מדיק את
הכמויות שאתה צריך ולא תתקע
עם שרירות.
- בין אם אתה מפיק פיצ'ר, סרט
פרסומת או סרט סטודנטים
בתיקציב נמיין – בדלתה פילם
תקבל טיפול אישי מסור ואוזן
קשבת לצרכי המפיקים.
- אתה צריך פתואום עמד סרט?
בדלתה פילם מحققים טלפון
מancock.

חניון: 052-557222

לט

דלתה פילם בע"מ

סינמה קולנוע

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סימטק תל-אביב

- אסי דיין • בז'נו • פליינி
- גארבו • סאבו • פארקרו
- קוֹפּוֹלָה • תשקייף • תכנית

תכנית סימטק ת"א לחודשים ספט'-אוקטובר' 85'

קלאו מאריה ברנדאוואר
ב"קולונל רדל"

גון גלוועס-קנון ישראלי